Andachtsbuch

Bender

Seite

Seite

Seite

Inhalts-Verzeichniß.

מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי. אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים: הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ. מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים:

תָּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. אִלְמָלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל. אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ דַּיָּם. אָמַר אַבַּיֵּי הִלְכָּךְ צָרִיךְ לְמֵימְרָא מְעוּמָד:

מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְּאוֹת פְּגִימוֹת הַלְּבָנָה. וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מִיעוּט. וְיִהְיֶה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה כְּאוֹר שִׁבְעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית. כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה קוֹדֶם מִיעוּטָהּ. שֶׁנֶּאֱמַר אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים. וְיִתְקַיֵּים מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וּבִקְשׁוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלְכָּם אָמֵן:

שיר למעלות דף קסה. הללויה הללו אל בקדשו לח. למנצח בנגינות מזמור קעד.

לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ. וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל־שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ: ג"פ

כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ. וְאֵינִי יָכוֹל לִנְגּוֹעַ בָּךְ. כַּךְ לֹא יוּכְלוּ כָּל־אוֹיְבַי לִנְגּוֹעַ בִּי לְרָעָה: ג"פ

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן. כָּאָבֶן יִדְּמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל: ג"פ

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם: ג"פ

ואומר לחבירו ג"פ שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

וחבירו משיב ג"פ עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

סִימָן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: ג"פ

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא. מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים.

סדר ברכת הלבנה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת־תַּפְקִידָם. שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן. שֶׁהֵם עֲתִידִים

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der mit seinem Worte geschaffen hat die Himmel, und mit dem Hauche seines Mundes alle ihre Heere. Er hat jedem sein Gesetz und jedem seine Zeit gegeben, daß sie nimmer verwechseln und verfehlen ihre Bestimmung. Froh und freudig thun sie ihres Herrn Willen. Er schaffet in Wahrhaftigkeit, und was er schaffet, das bleibet in Wahrhaftigkeit. Darum spricht er zu dem Monde, daß er sich erneue, daß es ein Zeichen sei des Ruhmes und der Herrlichkeit für die, die er einst getragen und empor gebracht, daß sie wie er sich einst erneuen, und verherrlichen ihren Schöpfer, und preisen seinen Namen, sein Reich und seine Herrlichkeit. Gelobt seist du Gott, der die Monde erneuet.

שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה (יְיָ) שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:

וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ואומר שלשה פעמים לישועתך, שש פעמים ויהי נועם, עשר פעמים יברכך, חמשה פעמים המלאך הגואל, וזכר לדבר לוי"ה.

וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב־יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְיָ׃

תפלת הדרך

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַגִּיעֵנוּ לִמְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם׃ וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף כָּל־אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בַּדֶּרֶךְ. וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל־רוֹאֵינוּ. וְהַחֲזִירֵנוּ לְבֵיתֵנוּ לְשָׁלוֹם. כִּי־אַתָּה

טוב לומר זה אחר כל תפלה מר"ח אלול עד ה"ר.

כז לְדָוִד יְיָ ׀ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מָעוֹז־חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃ בִּקְרֹב עָלַי ׀ מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם־תַּחֲנֶה עָלַי ׀ מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת־יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְיָ כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם־יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי ׀ בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיְיָ׃ שְׁמַע־יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ ׀ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ׃ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ ׀ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי

Ihr, meine Theuren, schauet aus eurem Himmel auf mich herab in Freundlichkeit und Liebe, wie ihr mich habt angeschaut in Freundlichkeit, bevor euch Gott hat von mir und zu sich genommen. Empfanget meinen Dank für euere väterliche und mütterliche Sorgfalt und Liebe und Treue, für euere Nachsicht und Milde, die ihr mir so mannigfach bewiesen. Vergebet mir, was ich an euch aus jugendlicher Unbesonnenheit je verschuldet und versündiget habe. Gedenket meiner vor Gott, betet für mich und für die Meinen alle, daß Gott mich schirme und bewahre vor jedem Leid. Und, wenn ich selber berufen werde und eingehe in meine ewige Ruhestätte, dann möge euere Liebe mich empfangen, mich einführen und geleiten in das Gottesreich der Wahrheit und des Friedens; auf daß ich Vergebung und Versöhnung finde für jede Sünde und Schwäche, und Erhörung und Gewährung finde für all mein Wünschen und Hoffen, und mit euch der Ewigen Seelenruhe und Freudigkeit theilhaftig werde! Amen.

עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פ"ב"פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

gen Freude zur ewigen Seligkeit, und sie der Segnungen theilhaftig werden, die du den Frommen und Gerechten hast verheißen als ihren Gotteslohn für alles irdische Leid, das sie erlitten, für all ihr Sorgen, Streben und Bemühen. Gib Frieden den Verklärten; laß ihr innigstes Sehnen und Hoffen und Bangen bei dir Erhörung und Gewährung finden um des Glaubens und der Liebe willen, mit der sie sind aus der Welt gegangen. Erhöhe und verherrliche sie, Gott, in deinem Himmelreiche, und laß auch mein Bitten und Beten erhöret sein, um der kindlichen Liebe willen, mit der ich meines Herzens Opfer dir gelobe und bringe. Amen.

was wir wirken ist ihr Werk; was wir sind und werden, sind wir durch sie geworden!

Wir ehren und segnen ihr Angedenken in dieser Stunde — gib, Gott, daß es an uns gesegnet sei; daß es zu allem Guten und dir Gefälligen uns ermuntere, uns ermuthige, uns befähige; daß der Segen, mit dem sie von uns sind geschieden, sich zu unserm Heil an uns bewähre; daß wir ihr Wort und Beispiel in kindlicher Erinnerung bewahren, ihr Werk fördern, ihren Glauben heiligen, ihren Namen in Ehren bringen, ihrer stets würdig befunden werden; auf daß sie aus deinem Himmelreiche in Freundlichkeit auf uns herabschauen, und die Segnungen des Lebens für uns erbitten und erbeten, wie wir beten für ihr ewig Seelenheil, das wir nicht fördern können! Amen.

Die Gemeinde in stiller Andacht.

Ich gedenke, Gott, vor dir meiner Hingeschiedenen in kindlicher Liebe. Gedenke auch du ihrer in einer gnadenreichen Stunde. Gib ihnen einen hellen, lichten Himmelssitz, daß ihre Seele eingehe zur ewigen Ruhe, zur ewi-

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אַבָּא מוֹרִי (פ"ב"פ)
שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר
שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ
בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ
צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים

פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

bestunde, daß er am Ende den Frieden finde und das ewige Heil Gott erlöset unsere Seele, und keine geht verloren, die auf Gott vertraut!

Wir gedenken vor dir, Gott des Erbarmens, unserer Hingeschiedenen, die in ihren Gräbern ruhen!

Je weiter wir im Leben vorwärtsschreiten, und zur Einsicht und Erkenntniß kommen über uns selbst und unser wahrhaftes Lebensziel; desto inniger und aufrichtiger erkennen wir, wie die Pfleger und Hüther unserer Kindheit und Jugend, die uns an ihrem Herzen haben getragen und groß gezogen, wohlmeinend und wohlwollend in väterlicher und mütterlicher Lehr und Liebe und Treue für uns bedacht und besorgt waren; wie sie für uns gelebet und gelitten, und alle Mühe und Sorge und Qual des Lebens in Geduld ertragen haben; wie sie mit weisem Rath und Trost und Beispiel uns sind vorangegangen, uns geschirmt und geleitet haben, Gott, in deinen Wegen, und ihren Segen uns hinterlassen haben, der bis auf den heutigen Tag an uns sich hat bewähret.

Alle deine Segnungen haben wir aus ihrer Hand empfangen; das Seelenlicht, das in uns leuchtet, das haben sie gezündet; die Gluth, die in uns glühet, mit ihrem Lebensodem angefacht;

סדר הזכרת נשמות

Gebet für das Seelenheil der Hingeschiedenen.

Was ist der Mensch, daß du, o Gott, noch seiner gedenkest? Eitel ist sein ganzes Streben, wie ein Schatten zieht er hin. Am Morgen ist er wie die Blume, die da blühet; am Abend ist er blaß und welk. Du führst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann: kehr' zurück ins Leben! — So sie zur Einsicht kämen, sie würden denken an ihr Ende. Im Sterben nimmt der Mensch Nichts mit, was er erkämpft und errungen, das folgt ihm nicht ins Grab. Rechtlichkeit und Unschuld und Frömmigkeit — die bereiten den Menschen eine ruhige Ster-

יְיָ מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ. בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה. יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף. לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת. יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל. לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: שְׁמָר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר. כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם:

Stimme der Freud' und Lust und Fröhlichkeit gehöret werden, Brautlied und Festgesang, fröhlicher Jubel beim bräutlichen Zuge, Klang und Gesang der fröhlichen Jugend beim hochzeitlichen Mahle. Gelobt seist du, Gott, der da erfreuet Braut und Bräutigam.

Vor dem Tischgebete bei Trauungen.

דוי Halt' ab von uns Schmerz und Gram, Grimm und Groll, daß, wer stumm ist, in den frohen Jubel stimme, und singe ein Lied zu Gottes Ehre. Geleit' uns, Gott, auf ebener Bahn zum Heil, nimm an in Gnaden unsern Lob- und Segenspruch.

ברשות Im Namen der Geehrten und Gelehrten und aller Anwesenden.

נברך Lasset uns loben Gott, von dem die Freude kommet, von dessen Gütern wir gegessen.

ברוך Gelobt sei Gott, von dem die Freude kommet, von dessen Gütern wir gegessen!

יְרוּשָׁלָיִם. קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל חָתָן. וְקוֹל כַּלָּה. קוֹל מִצְהֲלוֹת חֲתָנִים מֵחֻפָּתָם. וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינָתָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן עִם הַכַּלָּה:

ברכת המזון לנשואין

קודם ברכת המזון אומרים זה.

דְּוַי הָסֵר וְגַם חָרוֹן. וְאָז אִלֵּם בְּשִׁיר יָרוֹן. נְחֵנוּ בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק. שְׁעֵה בִּרְכַּת בְּנֵי יְשֻׁרוּן:

בִּרְשׁוּת מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׂמְחָה בִּמְעוֹנוֹ. וְשֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׂמְחָה בִּמְעוֹנוֹ. וְשֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ: ברוך הוא

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der Alles hat geschaffen zu seiner Ehre.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der gebildet hat den Menschen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der gebildet hat den Menschen in seinem Ebenbilde, im Ebenbilde und im Gleichnisse mit sich, und aus ihm hat geschaffen einen Bau für die Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der gebildet hat den Menschen

Erfreue Zion, die Verlassene und Verwaiste, daß froh und fröhlich ihre Kinder sich versammeln um sie herum. Gelobt seist du, Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

Erfreue du, die treu im Liebesbunde zusammenhalten, wie du erfreuet hast die erstgeschaffenen Menschen einst im Paradiese. Gelobt seist du, Gott, der da erfreuet Braut und Bräutigam.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr Herr der Welt, der geschaffen hat zur Freud' und Lust Braut und Bräutigam, Frohsinn und Fröhlichkeit, Herzensinnigkeit und Liebe, Bruderliebe und Freundschaft dem Menschen hat ins Herz gegeben. Möge bald in den Städten Juda's, in den Straßen von Jerusalem die

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בָּרָא לִכְבוֹדוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. בְּצֶלֶם דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיַן עֲדֵי עַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם: שׂוֹשׂ תָּשִׂישׂ וְתָגֵל הָעֲקָרָה בְּקִבּוּץ בָּנֶיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ: שַׂמֵּחַ תְּשַׂמַּח רֵעִים הָאֲהוּבִים כְּשַׂמֵּחֲךָ יְצִירְךָ בְּגַן עֵדֶן מִקֶּדֶם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן וְכַלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה חָתָן וְכַלָּה. גִּילָה רִנָּה. דִּיצָה וְחֶדְוָה. אַהֲבָה וְאַחֲוָה. וְשָׁלוֹם וְרֵעוּת. מְהֵרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשָּׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה. וּבְחֻצוֹת

Bei Trauungen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרָיוֹת. וְאָסַר לָנוּ אֶת־הָאֲרוּסוֹת וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין׃

הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי בְּטַבַּעַת זוּ כְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt der geschaffen hat die Frucht der Rebe.

בי"ט וְשַׂמְּחֵנוּ בְּיוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה:
בר"ה וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה:

כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל
וְנוֹדֶה לְּךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל

Des Weines.	Der Baumfrüchte.	Der Mehlspeisen.
פְּרִי הַגָּפֶן	פְּרִי הָעֵץ	הַמִּחְיָה בָּרוּךְ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ	א"י עַל הָאָרֶץ
עַל הָאָרֶץ	עַל הָאָרֶץ	וְעַל הַמִּחְיָה
וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן:	וְעַל הַפֵּירוֹת:	וְעַל הַכַּלְכָּלָה:

Nach dem Genusse sonstiger Speisen und Getränke.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנָן עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל־חָי בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָמִים:

בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת

Nach dem Genusse der dabei benannten Speisen und Getränke.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

Der Mehlspeisen.	Der Baumfrüchte.	Des Weines.
הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה	הָעֵץ וְעַל פְּרִי הָעֵץ	הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה. וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה. שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ. לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ. רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשַׂמְּחֵנוּ בָּהּ. וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה:

בשבת וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:

בר״ח וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:

סדר ברכות הנהנין

ברכות ראשונות

Beim Genusse des Weines.

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

Bei guten Nachrichten u. glücklichen Ereignissen.

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב:

Beim Genusse sonstiger Speisen und Getränke.

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בִּדְבָרוֹ:

Beim Genusse des Brodes.

בָּ"אַ יְיָ אֱ"מֶ"הָ הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

Beim Genusse von Mehlspeisen.

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת:

Beim Genusse der Baumfrüchte.

בָּ"אַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

Beim Genusse von Feldfrüchtn.

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

ברכת שהחינו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ
וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

und Fröhlichkeit uns eigenthümlich beschieden. Gelobt seist du, Gott, der da heiliget (den Sabbath,) Israel und die Zeiten —

(Habdalah beim Ausgange der Sabbathtage, wenn sie auf einen Festabend fallen.)

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der das leuchtende Feuer hat geschaffen!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der da scheidet zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, zwischen Israel und den Völkern, zwischen dem siebenten Tage der Ruhe und den sechs Werktagen. Zwischen der Heiligkeit des Sabbath's und der Heiligkeit der festlichen Tage hast du die Scheidung gemacht, wie du den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiliget hast. Du hast geschieden und geheiliget dein Volk Israel in deiner Heiligkeit. Gelobt seist du Gott, der geschieden zwischen Heiligem und Heiligem!

ברוך Gelobt seist du, Gott, der uns hat am Leben erhalten, daß wir erlebt und erreicht haben diese Zeit!

(וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים: שהחינו

כשחל יו"ט במוצאי שבת אומרים זה קודם שהחינו

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּ"אַ"יְ אֱ"מֶ"הָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

בכל יו"ט חוץ מיום ז' וח' של פסח אומרים זה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

Segenspruch zur Heiligung der drei Feste.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der geschaffen hat die Frucht der Rebe!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat erwählet vor jedem Volke, uns hat erhöhet über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiliget durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe (die Sabbathtage zur Ruhe), die Feste zur Freude, die festlichen Zeiten und Tage zur freundlichen und fröhlichen Erheiterung — (diesen Sabbathtag)

Den Tag des Festes der ungesäuerten Brode, als die Zeit unserer Befreiung —

Den Tag des Wochenfestes, als die Zeit der Gesetzgebung und Offenbarung —

Den Tag des Lauberhüttenfestes, als die Zeit der Freude —

Den achten Tag des Festes, der das Fest beschließet, als die Zeit der Freude —

(in Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Aegypten! Denn uns hast du erwählet, uns geheiliget vor allen Völkern, (und den Sabbath) und die heiligen Feste (in Liebe und Freundlichkeit) zur Freud'

קידוש ליל יום טוב

כשחל י"ט בשבת מתחילין יום הששי עד לעשות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם. וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסכות	לש"ע ולש"ת
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ.	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ.	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ.	הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ.

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם: כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der geschaffen hat die Frucht der Rebe!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns erwählet hat vor jedem Volke, uns erhöhet hat über alle Sprachen und Nationen, und uns geheiliget hat durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe, (diesen Sabbathtag,) den Tag des Gedächtnisses, den Tag (des Angedenkens an den Posaunenschall), da der Posaunenschall ertönet zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Aegypten.

Denn uns hast du erwählet, uns geheiliget vor allen Völkern, dein Wort ist Wahrheit und bestehet ewiglich. Gelobt seist du Gott, Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat am Leben erhalten, daß wir erlebt und erreicht haben diese Zeit.

קידוש ליל ראש השנה

פאללט ר״ה שבת מתחילין יום הששי עד לעשות

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם. וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ. וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אן מו״ש ווירד היער הבדלה געמאכט זייטע קנא

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

gnädig; Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!

הנה Er schläft und schlummert nicht der Hüther Israels!

לישועתך Auf deine Hilfe hoffe ich. Gott! Ich hoffe, Gott, auf deine Hilfe! Gott, auf deine Hilfe hoffe ich!

בשם Im Namen Gottes des Allmächtigen, des heiligen Gottes Israels. Zu meiner Rechten Michael, zu meiner Linken Gabriel, vor mir Uriel und hinter mir Raphael, und über meinem Haupte die Herrlichkeit des Herrn;

Ps. 128. Wanderlied. Wohl jedem, der Gott fürchtet, der da wallet in seinen Wegen. So du issest von deiner Hände Fleiß und Müh', wohl dir, es geht dir gut. Dein Weib ist wie die Rebe, blühend in den Ecken deines Hauses, deine Kinder sind wie die Oehlzweige um deinen Tisch herum. Schau', so ist von Gott gesegnet, wer Gott fürchtet. Dich segne Gott von Zion aus, daß du schauest das Glück Jerusalems alle Tage deines Lebens; schauest Kinder von deinen Kindern, Friede über Israel!

רגזו Zittert und sündiget nicht, überlegt es euch wohl im Herzen, auf eueren Lagern, und seid still! Selah!

וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: ג"פ
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ג"פ
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ:
יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: ג"פ

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימִינִי מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאלִי גַּבְרִיאֵל. וּמִלְּפָנַי אוּרִיאֵל. וּמֵאֲחוֹרַי רְפָאֵל. וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל: ג"פ

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ. הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה. בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ. בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים. סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָםִ. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה: ג"פ אדון עולם

המלאך Der Engel, der mich erlöset hat von allem Bösen, der segne diese Knaben, daß an ihnen genannt werde mein Name und der Name meiner Väter Abraham und Isak, und sie, wie die Fische, sich mehren im Lande.

ויאמר Und Gott sprach: „So du gehorchest der Stimme Gottes, deines Herrn, und thuest was Recht ist in seinen Augen, und horchest auf seine Gebote, und wahrest alle seine Gesetze; so werde ich alle die Krankheiten und Gebrechen, die ich habe kommen lassen über Aegypten, nimmer kommen lassen über dich. Ich, Gott, bin dein Arzt.

הנה Um Salomons Bett standen sechzig Helden rings herum, von den Helden Israels, alle bereit zu ergreifen das Schwert, geübt für den Kampf, jeder das Schwert an der Seite vor den Schrecken in der Nacht.

יברכך Gott segne dich, und behüte dich; Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht und sei dir

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק. וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ. וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה. וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו. כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ. כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־הַשָּׂטָן יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְיָ בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלָיִם הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ

בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי. וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ. וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ. וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת. בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ.

סֶלָה: וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי. כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי:
קוֹלִי אֶל־יְיָ אֶקְרָא. וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה.
אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה. הֱקִיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי:
לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם. אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי:
קוּמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־
אֹיְבַי לֶחִי. שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה
עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ
לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ

Selah. Und doch bist du, Gott, ein Schild für mich, du mein Ruhm, und hebst mein Haupt empor; wo ich mit lauter Stimme rufe zu Gott, da hört er mich von seinem heiligen Berge — Selah! Ich liege, ich schlafe, ich erwache; denn Gott ist meine Stütze. Ich fürchte nicht Zehntausende des Volkes, die sich lagern um mich herum. Steh' auf, Gott, und steh' mir bei; du schlägst dem Feinde die Kinnlade ein, und brichst dem Frevler die Zähne aus. Bei Gott ist Heil, dein Segen kommt über dein Volk. Selah.

יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט. וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ. אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ. וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ארך ימים

ג יְיָ מָה־רַבּוּ צָרָי. רַבִּים קָמִים עָלָי: רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי. אֵין יְשׁוּעָתָה לוֹ בֵאלֹהִים

" Gott, wie viele sind meine Feinde, wie viele, die aufstehen wider mich; wie viele, die zu mir sagen: „Für den ist kein Heil bei Gott!"

רַעְיוֹנַי וַחֲלוֹמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים. וּתְהִי מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ:

שמע ישראל עד ביתך ובשעריך דף מה.

*) וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ. מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ

*) Uebersetzung Seite 24.

sei vor dir. Erleuchte auch wieder mein Auge, daß ich nicht schlafe den Todesschlaf. Gelobt seist du, Gott, der da erleuchtet die ganze Welt in seiner Herrlichkeit!

Himmelshöhen, der schaffe Frieden unter uns und Frieden in und über Israel; darauf sprechet: Amen.

יראו „Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen; denn die ihn fürchten, denen mangelt Nichts. Löwen hungern und darben, die Gott suchen und ihm nachgehen, denen mangelt kein Gut. Danket Gott, denn er ist gütig, ewig währet seine Gnade. Er öffnet seine Hand, und sättiget alles Lebende in Gnade. Gesegnet ist der Mann, der Gott vertrauet, und in Gott hat seine Zuversicht.

נער Ich war jung und bin alt geworden, und habe nie gesehen, daß der Fromme wäre verlassen, und seine Kinder hätten betteln müssen um's Brod!"

Gebet vor dem Schlafengehn.

ברוך Gelobt seist du, Gott unser Herr, Herr der Welt, der die Bande des Schlummers läßt fallen auf mein Auge, und den Schlaf auf meine Augenlieder, Möge es dein Wille sein, Gott meiner Väter, daß ich mich niederlege in Frieden und wieder aufstehe in Frieden, daß keine sündigen Gedanken und keine bösen Träume und Vorstellungen mich ängstigen und schrecken und meine Ruhe stören, und mein Lager ohne Fehl und Tadel

הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְראוּ אֶת־יְיָ קְדֹשָׁיו. כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי. וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

סדר קריאת שמע על המטה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל עֵינָי וּתְנוּמָה עַל עַפְעַפָּי: וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם. וְאַל יְבַהֲלוּנִי

gen und unsere Rechtfertigung von dem Gotte unseres Heiles, und Gnade und Wohlwollen finden in Gottes Augen und in der Menschen Augen.

(Am Sabbath)

הרחמן Der Allerbarmende lasse uns der ewigen Sabbathruhe theilhaftig werden im ewigen Leben.

(Am Neumondstage.)

הרחמן Der Allerbarmende erneue uns den Mond zum Glück und Segen.

(Am Neujahrstage.)

הרחמן Der Allerbarmende erneue uns das Jahr zum Glück und Segen.

(Am Festtage.)

Der Allerbarmende lasse uns der ewigen Glückseligkeit theilhaftig werden.

(In den Mitteltagen des Lauberhüttenfestes.)

הרחמן Der Allerbarmende richte die verfallene Hütte David's wieder auf.

הרחמן Der Allerbarmende mache uns würdig und theilhaftig des Messias-Reiches und des ewigen Lebens. Der so großes Heil hat gesendet seinem Könige, und Gnade hat erzeuget seinem Gesalbten, David und seinem Stamme in Ewigkeit. Der den Frieden schaffet in seinen

וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וְנִמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

לשבת הָרַחֲמָן. הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

לר"ח הָרַחֲמָן. הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

לי"ט הָרַחֲמָן. הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב:

לר"ה הָרַחֲמָן. הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

לסכות הָרַחֲמָן. הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סֻכַּת דָּוִד הַנֹּפָלֶת:

הָרַחֲמָן. הוּא יְזַכֵּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מַגְדִּיל (בר"ח בשבת ובי"ט מִגְדּוֹל) יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ. לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו.

Der Allerbarmende führe uns aufrecht ein in unser Land!

Der Allerbarmende sende die Fülle seines Segens in dieses Haus und über diesen Tisch, an dem wir heute haben gegessen!

Der Allerbarmende sende uns Elias den Propheten, gesegneten Angedenkens, daß er uns bringe eine glückliche Bothschaft, die Bothschaft des Heiles und des Trostes!

Der Allerbarmende segne (meinen Vater) den Hausherrn und (meine Mutter) die Hausherrin, sie und ihr Haus, ihre Kinder und was ihnen angehört, uns und was uns angehörig ist; wie er unsere Väter Abraham, Isak und Jakob, in Allem und mit Allem gesegnet hat, also segne er uns alle insgesammt mit seinem vollständigsten Segen; darauf sprechen wir: Amen.

במרום Die im Himmel sind, mögen für uns das Wort führen, daß jedes Verdienst uns und ihnen zu Gute komme, und der Gottesfriede uns gewähret sei, wir den Segen von Gott empfan-

יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הָרַחֲמָן. הוּא יִשְׁבּוֹר עֻלֵּנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ. וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבַיִת זֶה וְעַל שֻׁלְחָן זֶה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו: הָרַחֲמָן. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לַטּוֹב. וִיבַשֶּׂר־לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת: הָרַחֲמָן. הוּא יְבָרֵךְ אֶת־אָבִי מוֹרִי. בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֶת־אִמִּי מוֹרָתִי. בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם. וְאֶת־זַרְעָם. וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ. כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ. אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ. כֻּלָּנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

בַּמָּרוֹם יְלַמְּדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת. שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ.

ובנה Erbaue Jerusalem, die heilige Stadt, bald in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet in seiner Barmherzigkeit. Amen!

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, allmächtiger Gott und Herr und Vater, allwaltender Schöpfer und Erlöser, Bildner und Erzieher, heiliger Gott Jakobs, Führer und Leiter Israels, du der Welten Herr, der gütig ist gegen Alle, und wohlthut Allen, der Tag für Tag zu jeder Zeit und Stunde uns hat wohlgethan und wohlthut und wohlthun wird, uns begnadiget hat und begnadiget und begnadigen wird in Ewigkeit, in Milde, Liebe und Barmherzigkeit, und Raum und Freiheit, Rettung, und Erlösung, Glück und Segen, Heil und Trost, Nahrung und Pflege, Leben und Frieden und Erbarmen, und alles, alles Gute uns gewähret, und von allen Gütern uns keines je hat fehlen lassen.

Der Allerbarmende regiere über uns in Ewigkeit!

Der Allerbarmende sei gelobt im Himmel und auf Erden! Der Allerbarmende sei gepriesen durch alle Zeiten, gerühmet für und für, verherrlicht unter uns in aller Ewigkeit!

Der Allerbarmende ernähre uns in Ehren!

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלָיִם. אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. אַדִּירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹּאֲלֵנוּ. יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב. וְהַמֵּטִיב לַכֹּל. שֶׁבְּכָל־יוֹם. וָיוֹם. הוּא הֵטִיב. הוּא מֵטִיב. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְמָלָנוּ. הוּא גוֹמְלֵנוּ. הוּא יִגְמְלֵנוּ: לָעַד לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. וּלְרֶוַח הַצָּלָה וְהַצְלָחָה. בְּרָכָה וִישׁוּעָה נֶחָמָה פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמִכָּל־טוּב אַל יְחַסְּרֵנוּ: הָרַחֲמָן. הוּא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הָרַחֲמָן. הוּא יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הָרַחֲמָן. הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים. וְיִתְפָּאַר בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים. וְיִתְהַדַּר בָּנוּ לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: הָרַחֲמָן. הוּא

uns zu unserm Heile, ernähre und verpflege uns, versorge uns und mache uns frei, frei Herr, von allen unseren Sorgen, Aengsten und Nöthen, daß wir der Menschengaben nicht benöthigen, und nicht des Anlehens und Darlehens, aus der Hand von Fleisch und Blut; sondern Jegliches empfangen aus deiner offenen, vollen, milden Hand, und nicht beschämt werden, und uns nicht zu schämen haben nie und nimmer bis ans Ende.

(Am Sabbath.)

רצה Begnadige uns, Gott unser Herr, und mach' uns stark und kräftig in deinen Geboten, in dem Gebote des großen und heiligen Sabbathtages. Denn der Tag ist groß und heilig, Herr, vor dir, und dazu uns gegeben, daß wir da feiern und ruhen nach deinem Gebot und Willen. Möge es dein Wille sein, daß wir die Ruhe finden, und keine Angst und Noth und Sorge, und kein Kummer und keine Klage an unserm Ruhetage uns die Ruhe störe. Laß uns schauen, Gott, unser Herr, Zions Trost und die Auferbauung von Jerusalem, deiner heiligen Gottesstadt; denn du bist der Herr des Heiles und des Trostes.

(An Neumonden und Feiertagen wird יעלה ויבא hier gesagt S. 61.)

רְעֵנוּ. זוּנֵנוּ. פַּרְנְסֵנוּ. וְכַלְכְּלֵנוּ. וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוַח־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מְהֵרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לֹא לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לְיָדְךָ. הַמְּלֵאָה. הַפְּתוּחָה. הַקְּדוֹשָׁה. וְהָרְחָבָה. שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ. וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ. לִשְׁבָּת בּוֹ. וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. בִּרְצוֹנְךָ הָנִיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁלֹּא תְהֵא צָרָה וְיָגוֹן וַאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהַרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנֶחָמוֹת צִיּוֹן עִירֶךָ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת. וּבַעַל הַנֶּחָמוֹת:

בר״ח, יו״ט ובחוה״מ יעלה ויבא דף סא.

uns hast erlöset aus der Knechtschaft und Sklaverei; deinen Bund hast besiegelt an unserm Leibe; deine Gotteslehre uns hast geoffenbaret, und deine Satzungen uns hast bekannt gemacht; mit dem Leben uns hast begnadiget in Freundlichkeit und Milde, und Speise und Nahrung uns hast gegeben heute und immer und alle Zeit, alle Tag und Stunde.

(In den acht Tagen der Tempelweihe und am Purimfeste wird hier על הנסים gesagt S. 93.)

*) ועל Für das Alles danken wir dir, Gott unser Herr, und loben und preisen wir deinen Namen — gelobt und gepriesen sei dein Name im Munde aller Lebenden heute und immer und in Ewigkeit — wie geschrieben steht: „Wenn du gegessen hast, und bist satt geworden, sollst du loben und preisen Gott, deinen Herrn, für das gute Land, das er dir gegeben." Gelobt seist du, Gott, für das Land und die Nahrung.

רחם Erbarme dich, Gott unser Herr, über Israel dein Volk, über Jerusalem, die Gottesstadt, über Zion, den Thron und Wohnsitz deiner Herrlichkeit, über David, deinen Gesalbten, und sein Haus und Reich, über den großen und heiligen Tempel, darauf einst dein Name ward genannt. Unser Gott und Vater! Geleite

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בִּבְשָׂרֵנוּ. וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים חֵן וָחֶסֶד שֶׁחוֹנַנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד. בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה:

בחנוכה ובפורים על הנסים דף סג.

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כַּכָּתוּב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל־הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ. אָבִינוּ.

Tischgebet.

יְהִי Es sei der Name Gottes gelobt nun und in Ewigkeit!

ברשות Lasset uns loben Gott, den Herrn, von dem uns die Nahrung ist gegeben!

ברוך Gelobt sei Gott, der uns die Nahrung gegeben, von dessen Huld und Milde wir leben

ברוך Gelobt sei er, gelobt sei sein Name.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der da verpfleget die ganze Welt in Güte, Milde, Liebe und Barmherzigkeit. Er gibt Brod allem Fleische; ewig währet seine Gnade. In seiner Güte hat uns nie gefehlt, und wird uns nimmer fehlen Speise und Trank bis an das Ende, um seines großen Namens willen. Denn er ernähret und versorget Alles, ist wohlthätig gegen Alle, bereitet Speise und Nahrung für alle seine Schöpfungen, die er hat geschaffen. Gelobt seist du Gott, der Alles ernähret.

נודה Wir danken dir, Gott unser Herr, daß du unsern Vätern ein gutes, schönes und geräumiges Land zum Besitze und Erbe hast gegeben, uns hast geführet aus dem Lande Mizraim,

סדר ברכת המזון

דער פאָרבעטער זאָגט: רבותי וויר וואָללען בענטשען.

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בִּרְשׁוּת – נְבָרֵךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ:

בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ:

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַזָּן אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ. בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא־חָסַר לָנוּ. וְאַל־יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד: בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוּא זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל. וּמֵטִיב לַכֹּל. וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזָּן אֶת־הַכֹּל:

נוֹדֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ

(Segenspruch vor dem Lesen der Megillah Esther.)

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote, und uns geboten hat das Lesen der Megillah

ברוך Gelobt seist du, Gott unser Herr, Herr der Welt, der Wunder gethan hat an unsern Vätern in jenen Tagen um diese Zeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott unser Herr, Herr der Welt, der uns am Leben hat erhalten, daß wir erreicht und erlebt haben diese Zeit

(Nach dem Lesen der Megillah.)

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, allmächtiger Gott, der da streitet unsern Streit, und rechtet für uns und kämpft für uns, und vergilt unsern Feinden, und zahlet unsern Drängern, was sie an uns verschuldet. Gelobt seist du Gott, der da rechtet für sein Volk Israel, und zahlet ihren Drängern, Gott unser Heil und Erlöser.

סדר פורים

קודם קריאת המגלה יברך הקורא

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

אחר הקריאה כורכין המגילה ומברכין.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָרָב אֶת רִיבֵנוּ וְהַדָּן אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

(Segenspruch vor dem Anzünden der Chanuka-Lichter.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote, und uns hat geboten, zu zünden ein Licht der Weihe.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der Wunder gethan hat an unsern Vätern in jenen Tagen um diese Zeit.

(Am ersten Abend.)

ברוך Gelobt seist du Gott unser Herr, Herr der Welt, der uns hat am Leben erhalten, daß wir erreicht haben und erlebet diese Zeit.

(Nach dem Zünden der Lichter.)

הנרות Diese Lichter zünden wir zum Angedenken an die Wunder und Zeichen, an das Heil und die Hilfe, die du unsern Vätern hast gewähret in ihrem Kampfe in jenen Tagen um diese Zeit durch deine heiligen Priester (die Hasmonäer). Und durch alle acht Tage der Weihe sollen diese Lichter uns ein heiliges Angedenken sein; wir zünden sie nicht an zu irgend einem weltlichen Gebrauch und Nutzen; sondern um sie anzuschauen, und dabei mit der innigsten Dankbarkeit und Verehrung zu loben und zu preisen deinen großen Namen für alle deine Wunder und Zeichen und das Heil und die Hilfe!

סדר חנוכה

קודם שידליק יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בלילה הראשון יברך שהחינו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

אחר שהדליק נר ראשון יאמר בכל לילות דחנוכה

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מַדְלִיקִין. עַל הַנִּסִּים וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה. עַל־יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים: וְכָל־שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה. הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵן. וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן. אֶלָּא לִרְאוֹתָן בִּלְבַד. כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. עַל־נִסֶּיךָ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְעַל־יְשׁוּעָתֶךָ:

אלהי Mein Gott! Bevor ich bin erschaffen worden, war ich Nichts, und nun, da ich bin erschaffen, bin ich nicht mehr, als wäre ich nicht geschaffen. Staub bin ich im Leben, geschweige denn im Tode. Ich bin vor dir wie ein Geräth, voll Scham und Schmach! Möge es dein Wille sein, Gott mein Herr, Gott meiner Väter, mich zu wahren und zu schirmen, daß ich nimmer sündige, und was ich bereits versündiget, das tilge und lösche aus, Herr, in deiner Barmherzigkeit; aber nicht durch Schmerz und Krankheit.

אלהי Herr Gott! bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischem Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästrern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und, die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei, und erhöre mein Gebet. Mögen u. s. w.

אֱלֹהַי. עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִימָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יהי רצון וכו'

סקילה Steinigung, Verbrennung, Enthauptung und Erwürgung; sei es, daß wir ein Gebot oder Verbot übertreten hätten, — dabei ein thätiges Verhalten vorgeschrieben wäre oder nicht; — was uns ist offenbar und was uns nicht ist offenbar. Was uns ist offenbar, das haben wir vor dir schon ausgesprochen und bekannt; was uns nicht ist offenbar, das ist bekannt und offenbar vor Dir; wie geschrieben steht: „Das Geheime und Verborgene ist Gott vorbehalten; was offenbar ist, das ist für uns und unsere Kinder bis in Ewigkeit, daß wir danach thun, und befolgen alle Worte dieser Gotteslehre.“ Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret allen Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit, und außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen könnte wie du!

Schluß-Gebet.

Wege und lebe? Und ferner: „ich will nicht, daß sterbe, wer des Todes ist, spricht Gott der Herr; bekehret euch, und ihr werdet leben!“

Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret den Stämmen Jeschurun's zu jeder Zeit! Außer dir ist Keiner, der Herr wäre, und vergeben und verzeihen könnte.

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֵת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל. וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

תפלת נעילה

וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

Die Sünden, darauf wir ein Brandopfer schuldig wären;

darauf wir schuldig wären ein Sündenopfer;

— — ein Opfer nach Stand und Vermögen;

— — ein Schuldopfer, sei es nun wegen eines gewissen oder ungewissen Vergehens.

— — körperlicher Züchtigung;

— — der vierzig Geißelstreiche;

— — des Todes durch Gottes Hand;

— — Ausrottung und Kinderlosigkeit;

— — einer von den vier Todesstrafen des Gerichtes —

Schluß-Gebet.

Tod; wie es auch heißt in der Schrift: „Sage ihnen: So wahr ich lebe, spricht Gott, der Herr, ich will nicht den Tod des Sünders, sondern daß er zurück und wiederkehre von seinem Wege, und lebe! Kehret zurück! kehret zurück von euren bösen Wegen; warum wollet ihr sterben, Haus Israels!" Auch heißt es da: „Will ich den Tod des Sünders, spricht Gott der Herr, oder daß er zurück kehre von seinem

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַ"חַ שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

תפלת נעילה

רְשָׁעִים וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה:

Die Sünden, die wir begangen, indem wir dem Nächsten die Falle gelegt;

— — aus Mißgunst;

— — aus Leichtfertigkeit;

— — aus Eigensinn und Eigenwilligkeit;

— — aus Hang und Trieb zum Bösen;

— — durch Angeberei und Friedensstörung;

— — durch Meineid und falschen Eid;

— — durch unverschuldete Gehässigkeit;

— — durch Bevortheilung und Veruntreuung;

— — durch Verstocktheit des Herzens.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe es uns, und versöhne uns!

Schluß-Gebet.

Gott, der sich seiner erbarmet, zu unserem Herrn, der so viel vergibt." Du bist ein Gott der Vergebung, gnädig und barmherzig, langmüthig, voller Liebe und Wahrheit, der unerschöpflich ist im Wohlthun, der sein Gefallen hat an der Bekehrung der Sünder, und nicht will ihren

עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
ע"ח שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת־יָד:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ:
מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

תפלת נעילה

וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וֶאֱמֶת) וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת

Die Sünden, die wir begangen im Geldverkehr, im Zins und Wucher.

— — mit übermüthig ausgestrecktem Halse;

— — mit geschwätzigen Lippen;

— — mit falschen, blinzelndem Auge;

— — mit stolz erhobenen Blicken;

— — mit frecher, harter Stirn.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung; verzeihe es uns, und versöhne uns.

Die Sünden, die wir begangen durch Aufsässigkeit und Zügellosigkeit;

— — durch falsches Urtheil und Vorurtheil.

Schluß-Gebet.

zu dir, und dein Gesetz und deinen Willen thun mit ganzem, ungetheilten Herzen. Darum erbarme du dich unser in deiner unendlichen Barmherzigkeit, denn du willst nicht das Verderbniß der Welt. So hast du gesprochen:

„Suchet Gott, wo er zu finden ist, rufet ihn an, dieweil er nahe ist.“ „Es verlasse der Sünder seinen Wandel, der Mann des Unheiles und des Lasters seine Gedanken, und kehre zurück zu

עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ.
מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:

תפלת נעילה

יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ

Die Sünden, die wir begangen aus bösem Herzenstriebe,

— — wissentlich und vorsätzlich oder nicht.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe uns, und versöhne uns!

Die Sünden, die wir begangen durch Lug und Trug;

— — durch Bestechung und Bestechlichkeit;

— — durch Spott und Hohn;

— — durch Lästerung und Verläumdung.

— — im Handel und Wandel;

— — im Essen und Trinken;

Schluß-Gebet.

אתה Nur hast du den Menschen von Anbeginn an abgesondert, ihn in Gnaden anerkannt, daß er vor dir stehe! denn wer könnte zu dir sagen: was thust du da? und so der Mensch noch so gerecht wäre, hätte er dir was gegeben? Du gabst uns, Gott unser Herr, diesen Tag der Versöhnung, auf daß er das Ende sei und die Vergebung und die Verzeihung für alle unsere Sünden, damit wir ablassen von allem sündigen Thun und Frevel, und wiederkehren

עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַ"ח שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ.
מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שֹׁחַד׃
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע׃
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃

תפלת נעילה

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ׃ וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (צוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קֵץ (וּ) מְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק

Die Sünde, die wir begangen durch Beeinträchtigung des Nächsten;

— — durch sündige Gedanken.

— — durch ein buhlerisches Wesen;

— — durch ein falsches Bekenntniß mit dem Munde;

— — durch Geringschätzung der Aeltern und Lehrer;

— — aus frevelndem Uebermuth oder aus leichtfertiger Uebereilung.

— — durch Gewaltthätigkeit;

— — durch Entweihung des göttlichen Namens;

— — mit unzüchtigen Lippen,

— — durch irres und läppisches Reden.

Schluß-Gebet.

alle Helden wie ein Nichts vor dir? Die namhaften Männer, als wären sie nie gewesen? die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Verstand vor dir? Denn all ihr Thun und Treiben ist nichtig, ihre Lebenstage sind wie ein Traum vor dir, und selbst, was des Menschen Vorzug ist vor dem Thiere, ist Nichts dieweil Alles eitel ist und vergänglich.

עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב.
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
ע"ח שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:

תפלת נעילה

אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

ובכן Darum möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du versöhnest unsere Sünden, uns vergebest unsere Schuld, und uns verzeihest jegliches Vergehen —

על Die Sünden, die wir begangen wissentlich und willig oder ohne unser Wissen und Willen.

ועל Die Sünden, die wir begangen aus Herzenshärte;

— aus Unverstand und Mißverstand;

— — dieweil wir leichtfertig das Wort gegeben;

— — durch Unzüchtigkeit;

— — offenbar oder im Stillen und Geheimen.

— — in Trug und Tücke;

— — durch Worte und Reden;

Schluß-Gebet.

aber, dieweil du weißt, daß unser Ziel und Ende ist der Wurm und die Motte, darum hast du so vielfach uns gewähret deine Vergebung. Was sind wir? was ist unser Leben und unsere Frömmigkeit und unsere Gerechtigkeit? Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir sagen oder reden vor dir, Gott unser Herr, dem Gotte unserer Väter? Sind nicht

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ
עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי־דָעַת:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:

תפלת נעילה

וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ
הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ
מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה
גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

ואתה Du bist gerecht, was auch kommet über uns; denn was du thust, ist wahr und ist gerecht; wir — wir sind die Schuldigen!

מה Was könnten wir nun sagen oder reden vor dir, der du thronest in der Höhe? was dir noch erzählen, der du waltest in den Himmeln? Das Geheimste und Verborgenste, das weißt du wie das Offenbare.

*) אתה Du kennest alle Geheimnisse der Welt, und was sich birgt in der Seele alles Lebenden. Du erforschest die geheimsten Winkel und Falten darin, und prüfest Herz und Nieren. Da ist Keines, das vor dir zu verheimlichen wäre, das verborgen wäre vor deinem Blicke.

Schluß-Gebet.

*) אתה נ׳ Du reichst die Hand den Sündern, und deine Rechte hältst du hin, die Reuigen zu empfangen. Du hast in deiner Lehre, Gott unser Herr, uns angewiesen, wie wir vor dir bekennen all unsere Schuld, damit wir ablassen von allem sündigen Thun und Frevel, und du uns empfangest in aufrichtiger Reue und Buße, die vor dir ist wie Feueropfer und Opferduft, um deines göttlichen Wortes willen, das du uns hast verheißen.

Unsere Vergehungen und Verschuldungen sind so mannigfach, daß die Opfer nicht zu zählen wären, wollten wir genügen unserer Schuld;

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

*) אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה־חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

תפלת נעילה

*) אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דְּבָרֶךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ.

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Laß in Gnaden vor dich kommen unser Gebet, und unser Flehen und Bitten dir nicht entgehen. Wir sind nicht so übermüthig und hartnäckig, daß wir sagen sollten, Herr, wir sind gerecht und ohne Schuld und Sünde vor dir! Nein, wir haben gesündiget!

אשמנו Vieles haben wir verschuldet! wir haben wissentlich gefrevelt; am heiligsten Gute uns vergriffen, und lästerlich geredet

Wir haben aus Unwissenheit, Böswilligkeit, aus Uebermuth und Frevel gegen das Recht uns vergangen und gegen die Wahrheit!

Wir haben Arges ersonnen, in Lug und Trug Spott und Hohn uns empöret gegen dein göttlich Wort; haben es verläugnet und verlästert, uns dagegen aufgelehnt, und sind darob der Schuld und Sünde verfallen.

Wir haben Haß und Rache im Herzen geheget, hartnäckig und böswillig dem Verderbnisse, dem sündigen Gelüste, der Verirrung und Selbsttäuschung uns hingegeben.

סרנו Wir sind abgewichen von deinen Satzungen und deinen Rechten, die so wohlwollend und wohlthuend sind, und haben sie nicht beachtet.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ׀ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי־פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי׃ הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃ סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃

* בנעילה ונחתם

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃ ב״כ

בשחרית, במוסף, במנחה ובנעילה.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים. וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה. וּבְרָכָה. וְרַחֲמִים. וְחַיִּים. וְשָׁלוֹם׃ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־

בערבית.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם׃ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ. שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

*) Uebersetzung S. 61.

deinen Augen; wie geschrieben steht: „Ich, ich lösche aus deine Schuld, um meiner selber willen, und deiner Sünden gedenke ich nimmermehr." Und heißt da: „Ich tilge wie eine Wolke deine Schuld, wie einen Nebel deine Sünden; kehre zurück zu mir, ich erlöse dich!" Und heißet da „An dem Tage wird er euch versöhnen, daß er euch reinige und läutere von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein!" (Unser Gott, Gott unserer Väter! habe Gefallen an unserer Ruhe,) heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns mit deinen Gütern, und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, an ihm die Ruhe finden.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Freudigkeit und Wahrhaftigkeit. Denn du bist es, der da vergibt Israel, der Verzeihung und Gnade gewähret den Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit; außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen und Gnade gewähren könnte wie du! Gelobt seist du Gott, Herr, der da vergibt und verzeihet unsere Sünden und die Sünden seines Volkes Israel, und tilget und löschet aus die Schuld von Jahr zu Jahr; Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag der Versöhnung

כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב
פְּשָׁעֶיךָ. וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ
בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל. וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי
יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר
אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Vergib uns unsere Schuld (an diesem Sabbathtage und) an diesem Tage der Versöhnung! Lösch' uns und tilge unsere Sünden und Vergehungen vor

---

Mussaph-Gebet.

ומנחתם Dazu die Mehlgaben und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehntheile für den Stier; zwei Zehntheile für den Widder; ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer, einen Bock zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

(Am Sabbath.)

ישמחו Mögen sich freuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, an ihm sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiliget, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Unser Gott u. s. w. siehe oberhalb der Linie.)

וּבְדִבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחוֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

תפלת מוסף ליום כפור

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ: וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: אלהינו ואלהי אבותינו מחול

Gehör und Würdigung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade, Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung, uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen — an diesem Tage der Versöhnung!

Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mi deinem Segen—mit deinem Heile fürs ganze Lebent

---

Mussaph-Gebet.

len, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

(Am Sabbath).

וביום „Am Sabbathtage: zwei Schafe, einjährige, ganz, ohne Fehl, und zwei Zehntheile seines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Oehl, und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer."

Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht;

ובעשור Am zehnten Tage dieses siebenten Monates, da soll Verkündigung des Heilgen sein bei euch, ihr sollet kasteien euern Leib, keine Arbeit sollt ihr thun. Ihr sollt bringen ein gottgefälliges Opfer dem Herrn; einen Stier, junges Rind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben; ganz ohne Fehl sollen sie sein.

לְחֵן וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים:

תפלת מוסף ליום כפור

עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָךְ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדָּךְ. מִפִּי כְבוֹדָךְ כָּאָמוּר:

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם. כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה. תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

Messias, den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung

---

Mussaph-Gebet.

thum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag), und das Mussaphopfer für diesen Tag der Versöhnung wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Wil-

וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה

תפלת מוסף ליום כפור

וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם: וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף (לשבת וְאֶת־מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ

ותתן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag zur Heiligung und Ruhe und) diesen Versöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühnung; alle unsere Sünden uns zu vergeben (in deiner Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Aegypten.

*) אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter Möge unser Angedenken und Geschick, das Angedenken unserer Väter, das Angedenken an den

---

Mussaph-Gebet.

*) ומפני Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heilig-

נתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדוּשָּׁה וְלִמְנוּחָה. וְאֶת־יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ

תפלת מוסף ליום כפור

*) וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ

ובכן Und es mögen es schauen die Gerechten, und sich freuen, und, die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben, und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du bannest die Herrschaft der Sünde von der Erde.

ותמלך Da regierest du, Gott, allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet, in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt, wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte: „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Hallelujah!"

קדוש Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit." Gelobt seist du, Gott, heiliger Weltenherr.

אתה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebet, und dein Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und bei deinem großen und heiligen Namen genannt über uns

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־
יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

---

*) Uebersetzung S. 208.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּ"אַ יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קדושה לש"ץ

* נעילה והתמנו

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׀ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אלהי נצור וכו׳

סדר תפלת יום כפור

לערבית, לשחרית, למוסף, למנחה ונעילה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

*) Uebersetzung S. 53.

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: ב"כ

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים. וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה. וּבְרָכָה. וְרַחֲמִים. וְחַיִּים. וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ. שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

---

*) Uebersetzung S. 61.

כָּאָמוּר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם. וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם. וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם. וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה. וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

---

und es geschrieben steht: „An eueren Freudentagen, an eueren Fest- und Neumondstagen — da sollet ihr blasen in Trompeten bei eueren Brand- und Schlacht- und Freudenopfern; und es soll euch sein zum Gedächtnisse vor Gott, euerem Herrn. Ich bin Gott euer Herr!“ Du bist es, der höret des Schofars Klang, der da horchet auf des Jubelhorns Schall, und Keiner ist dir gleich. Gelobt seist du Gott, der da höret den Jubelklang seines Volkes Israel in Barmherzigkeit.

das lobe Gott! Halleluja!" Und durch deine Diener die Propheten steht geschrieben: „Alle, die ihr die Welt bewohnet, die ihr auf Erden weilet — wenn das Banner wallet auf den Bergen, werdet ihr es sehen; wenn des Schofars Klang erschallet, werdet ihr es hören!" Und heißt da: „An dem Tage, da wird der große Schofar erschallen; und es kommen die Verlornen im Lande Aschur, und die Verbannten im Lande Mizraim, und beugen sich vor Gott auf seinem heiligen Berge in Jerusalem!" Und heißt da: „Gott erscheinet über sie, wie ein Blitz fährt hin sein Pfeil, und Gott der Herr läßt den Schofar erschallen, und zieht dahin im Sturmschritt, wie der Sturm aus dem Süden. Gott Zebaoth, der schirmet sie!" — So schirme du dein Volk Israel mit deinem Heile und deinem Frieden!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Laß ertönen die große Posaune, daß sie die Losung uns zur Freiheit sei! Erhebe das Banner, darum sich sammeln unsere Verbannten! Sammle unsere Zerstreueten unter den Völkern und die Verstoßenen von allen Ecken und Enden der Welt. Führe uns nach Zion, deiner Gottesstadt, in Jubel, und nach Jerusalem, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit! Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, wie es uns geboten ward in deiner Gotteslehre durch Moses deinen Knecht, wie er es vernommen aus dem Munde deiner Herrlichkeit,

יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר. וַיְיָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי אֱלֹהִים בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם: וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. כִּמְצֻוָּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ

der Schall des S ch o f a r s war sehr stark, und es zitterte alles Volk im Lager." Und so heißt es da: „Es ward der Schall des S ch o f a r s immer stärker, Moses redete, und Gott stimmte ein mit lautem Schall." Und es heißt da: „Alles Volk sahen die Wetterstimmen und Feuerflammen, des S ch o f a r s Schall und den rauchenden Berg; und wie das Volk das sah, wichen sie zurück und stellten sich von ferne." Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott steigt auf unter Posaunenklang, Gott unter des S ch o f a r s Schall." Und es heißt da: „Mit Trompeten und des S ch o f a r s Schall jubelt vor Gott dem Weltenkönige!" Und heißt da: „Blaset am Neumond den S ch o f a r, am Vollmond, am Tage unseres Festes; denn so ist es Gesetz in Israel, so Gottes Recht in Jakob." Und so heißt es da: „Lobet Gott in seinem Heiligthume! Lobet Gott in der Veste seiner Macht, lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit des S ch o f a r s Klang, lobet ihn mit Harf' und Cither! Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit klingendem Geläute, lobet ihn mit klingendem Schalle! Was nur Odem hat,

וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
בַּמַּחֲנֶה׃ וְנֶאֱמַר. וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק
מְאֹד. מֹשֶׁה יְדַבֵּר. וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃
וְנֶאֱמַר. וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־
הַלַּפִּידִים. וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר. וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן.
וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ
כָּתוּב לֵאמֹר. עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה. יְיָ בְּקוֹל
שׁוֹפָר׃ וְנֶאֱמַר. בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ׃ וְנֶאֱמַר. תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר
בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וְנֶאֱמַר. הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל
בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו.
הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל.
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל

von ehedem, als ich sie geführet aus dem Lande Aegypten vor den Augen der Völker, auf daß ich ihnen ein Gott sei — ich der Herr!" Denn du bist es, der gedenket alles Vergessene von Ewigkeit her, und vor dem Throne deiner Herrlichkeit da ist gar kein Vergessen! So mögest du die Opferung Isaks heute seinen Kindern in Barmherzigkeit gedenken. Gelobt seist du Gott, der da gedenket den Bund.

אתה Du hast in einer Wolke dich geoffenbaret in deiner Herrlichkeit vor deinem heiligen Volke, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel hast du hören lassen deine Stimme, und dich geoffenbaret vor ihnen im lichten Nebel. Die ganze Welt, die zitterte vor dir, und die Schöpfungen der Urwelt erbebeten vor dir, als du dich geoffenbaret hast, Herr, auf dem Berge Sinaj, zu lehren dein Volk die Gotteslehre und das Gesetz, und sie hast hören lassen die ganze erhabene Pracht und Majestät deiner Gottesstimme und dein heiliges Wort aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz hast du dich ihnen geoffenbaret, und beim Schall des S c h o f a r s bist du ihnen erschienen. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und es war am dritten Tage, als es war Morgen worden, da war Donner und Blitz und schweres Gewölke auf dem Berge, und

רִאשֹׁנִים. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: כִּי זוֹכֵר כָּל־הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה־הוּא מֵעוֹלָם: וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ. עַל עַם קָדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ. וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְלֵּי טֹהַר. גַּם הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ. וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ. בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי. לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד קוֹלֶךָ. וְדִבְּרוֹת קָדְשֶׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ. וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר. וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר.

dir in Ewigkeit." Und heißt da: „Ist Ephraim mir ein theuerer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wo ich von ihm rede, wie ich seiner nur gedenke, regt sich mir das Herz im Leibe vor innigem Erbarmen — spricht Gott."

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter, gedenke unser zum Guten, und laß deine väterliche Obhuth walten über uns, daß wir zum Heile und zum Erbarmen bedacht sein mögen vor dir in deinen Himmelsräumen. Gedenke uns, Gott unser Herr, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unserem Vater Abraham hast zugeschworen auf dem Berge Moriah, und möge dir stets gegenwärtig sein das Opfer, das er dir hat gebracht, als er Isaak, seinen Sohn, hat gebunden auf dem Altare, und all sein Erbarmen hat bezwungen, um deinen Willen zu vollziehen mit einem ungetheilten Herzen. So möge nun auch dein Erbarmen bezwingen deinen Zorn über uns; in deiner unendlichen Güte wollest du allen Groll und Grimm abwenden von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erb' und Eigenthume, auf daß an uns in Erfüllung gehe, Gott unser Herr, das Wort, das du hast verheißen in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit, wie es ist gesprochen worden: „Ich werde ihnen gedenken den Bund

לְךָ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר. הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים. כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד. עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ. רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם. וּזְכָר־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גַּב הַמִּזְבֵּחַ. וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ. וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית

alles Thier und alles Vieh, welches war mit ihm in der Arche, und Gott ließ ziehen einen Wind über die Erde, und es stillten sich die Wasser." Und so heißt es da: „Gott hörte ihr Klagen und Seufzen, und Gott gedachte an seinen Bund mit Abraham, mit Isaak und mit Jakob." Und es heißt da: „Ich gedenke meines Bundes mit Jakob, und auch meines Bundes mit Isaak und mit Abraham will ich gedenken, und das Land bedenken." und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Ein Gedächtniß hat er gestiftet für seine Wunderthaten, gnädig und allerbarmend ist Gott!" Und es heißt da: „Brod und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenket ewiglich seines Bundes." Und es heißt da: „Er gedachte ihnen seines Bundes, und es gereuete ihn nach seiner unendlichen Huld und Milde!" Und durch deine Diener, die Propheten steht geschrieben: „Gehe hin und rufe aus vor den Ohren von ganz Jerusalem, sprich — also spricht Gott: „Ich gedenke dir die Liebe deiner Jugend, die Herzensinnigkeit, mit der du einst in deinem Brautstande mir bist nachgegangen in ein wüstes Land, wo keine Saat war." Und es heißt da: „Ich gedenke an meinen Bund mit dir in deiner Jugendzeit, und halte meinen Bund mit

נֹחַ. וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה. וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ. וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים ׀ אֶת־נַאֲקָתָם. וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים ׀ אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם ׀ אֶת־יִצְחָק. וְאֶת־יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר. וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: וְנֶאֱמַר. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר. וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ. וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַםִ לֵאמֹר. כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ. אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ. לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר. וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ. וַהֲקִימוֹתִי

wird über Völker und Länder das Recht gesprochen, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten solle; und alle Schöpfungnn werden da bedacht, die zum Leben, die zum Tode. Wer wollte da wohl dem Geschicke entgehen, wo alles Gebilde kommt in Erinnerung vor dir, des Menschen Thun und seine Bestimmung, des Mannes Schritt und Tritt, des Menschen Sinnen und Trachten und das Triebwerk, das ihn treibt? Wohl dem Menschen, der da an dich nicht vergißt, und dem Menschenkinde, das in dir hat seine Festigkeit und Stärke. Denn, die dich suchen und dir nachgehen, kommen nie zum Falle, und die werden nicht beschämt, die auf dich gehofft. Was geschehen ist, kommt in Erinnerung vor dir, und unser Aller Thun erforschest du, und prüfest du. So hast du Noah einst in Liebe wohl bedacht, ihn gewahret mit einem Worte des Heiles und Erbarmens, als du gebracht die Wasser der Fluth, zu verderben alles Fleisch ob der Boshaftigkeit ihres Thun's und Treibens. Da kam sein Gedächtniß, Herr, vor dich, und du hast gemehret seinen Samen wie den Staub der Erde, und seine Sprößlinge wie den Sand am Meere. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott gedachte an Noah und an

יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר. אֵיזוֹ לַחֶרֶב וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לַשֹּׂבַע. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי־זֵכֶר כָּל־הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי־גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו. וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֶּץ־בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זֵכֶר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא. וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. בַּהֲבִיאֲךָ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל־כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים׀ אֶת־

Ruhe finde) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit; denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit, und bestehet ewiglich! Gelobt seist du Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

אתה Du gedenkest Alles, was geschehen ist seit Ewigkeit, und hältst in steter Beachtung alle Gebilde der Vergangenheit. Vor dir ist offenbar alles Verborgene, und die ganze Fülle von Geheimnissen vom ersten Anfange an. Da ist kein Vergessen vor dem Throne deiner Herrlichkeit, und Keines verborgen vor deinem allsehenden Blicke. Du gedenkest alles Geschaffene, und kein Gebilde ist dir entgangen. Alles ist offenbar und bekannt vor dir, Gott unser Herr; du schauest und blickest bis an das Ende aller Zeiten. Denn du hast selber das Gesetz gegeben, danach Jegliches wird bedacht, was nur Geist und Lebensseele hat in sich, und Jegliches in Erinnerung kommt, was nur je geschehen ist, die ganze Fülle von Schöpfungen bis in das Unendliche. Vom Anbeginne an hast du uns das bekannt gemacht, es uns von jeher geoffenbaret. Es ist das der Tag, an dem du einst das Schöpfungswerk begonnen, der Tag des Gedächtnisses zur Erinnerung an den ersten Weltentag. Das ist so Gesetz in Israel, ist Gottes Recht so in Jakob. Da

שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם. וּפוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלֻמוֹת. וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. כִּי אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא נִכְחָד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל־רוּחַ וָנֶפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדַעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי

heißt es da: „Es ziehen hinauf die Erlöser auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Edoms. Da gehöret Gott das Reich! und es heißt da: „An dem Tage — da ist Gott König über die ganze Welt; an dem Tage — da ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!" Und in deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott unser Herr, ist der einige, einzige Gott!"

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Gloria! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast erschaffen, und jedes Gebilde es erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Odem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr, und sein Reich und seine Herrschaft geht über Alles! (Gott, Gott unserer Väter, hab' Gefallen an unserer Ruhe,) heilige uns in deinen Geboten, gib uns unsern vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte, und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in Liebe und in Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel, und wer da heiliget deinen Namen, an ihm die

וְנֶאֱמַר. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־
הַר עֵשָׂו. וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל־כָּל־
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ
בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ. עַל־כָּל־
יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה
פְּעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל־יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר
כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ.
וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ: (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ־בוֹ יִשְׂרָ׳ מְקַדְּשֵׁי

steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“

ונאמר Und so heißt es da: „Er schauet kein Unglück in Jakob, und sieht kein Mißgeschick in Israel, Gott, sein Herr ist mit ihm, und Jubelklang der Könige bei ihm.“ Und es heißt da: „Er war König in Jeschurun, als sich sammelten die Häupter des Volkes, alle zusammen die Stämme Israels.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott gehöret das Reich, er herrschet über die Nationen!“ Und so heißt es da: „Gott ist der Welten König, er kleidet sich in Pracht und Majestät, er kleidet sich in seine Macht, er gürtet sich, und fest steht die Welt, und wanket nicht.“ Und es heißt da: „Erhebet, ihr Thore, das Haupt; erhebet euch, ihr Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre. Wer ist der König der Ehre? Gott, der Starke und Gewaltige, Gott ist der Starke im Kampfe! Erhebet, ihr Thore, euer Haupt, erhebet es Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre! Wer ist das der König der Ehre? Gott Zebaoth, der ist der König der Ehre, Selah!“ Und durch deine Diener, die Propheten, steht geschrieben: Also spricht Gott, der König Israels und sein Erlöser, der Gott Zebaoth: „Ich bin der Erste, ich bin der Letzte, außer mir ist kein Gott!“ Und so

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר. לֹא־הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב. וְלֹא־רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ. וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר. וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ. בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם. יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה. וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט. וְנֶאֱמַר. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. כֹּה־אָמַר יְיָ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת. אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים:

gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, und nimm es dir zu Herzen; Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten, und Keiner sonst.“

על Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Greuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die da leben im Fleische dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und bekennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge.

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm, und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches, dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich, und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren; wie geschrieben

עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד:

und ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer; zwei Böcke zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

Außer dem Opfer für den Neumond und seiner Mehlgabe und dem täglichen Opfer und seiner Mehlgabe und ihrem Trankopfer nach Recht und Gebühr, ein wohlgefälliges Feueropfer dem Herrn.

(Am Sabbath.)

ישמחו Mögen sich freuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, an ihm sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiliget, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleich gestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden, wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat

כְּנִסְכּוֹ. וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם. לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת

Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaphopfer für diesen Tag des Gedächtnisses wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

(Am Sabbath.)

וביום „Am Sabbathtage: zwei Schafe, einjährige, ganz, ohne Fehl, und zwei Zehntheile feines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Oehl, und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer."

זה Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

ובחדש Im siebenten Monate, am ersten Tage des Monates soll die Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollet ihr da verrichten; ein Tag des Posaunenschalles soll es sein bei euch. Ihr sollet bereiten ein wohlgefälliges Opfer dem Herrn, einen Stier, junges Rind, einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ohne Fehl. Und dazu die gehörige Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehntheile für den Stier, zwei Zehntheile für den Widder,

חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן

Mussaph zum Neujahr.

Herr, öffne du meine Lippen ec. S. 53

ומפני Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume

יהי Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

אבינו Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen

תפלת מוסף לראש השנה

אדני שפתי עד זכר ליציאת מצרים תמצא
הנל שחרית דף רז..

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם: וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת

dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens;

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Gloria! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast erschaffen, und jedes Gebilde es erkenne, aß du es hast gebildet, und was nur Odem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr, und sein Reich und seine Herrschaft geht über Alles! (Gott, Gott unserer Väter, hab' Gefallen an unserer Ruhe,) heilige uns in deinen Geboten, gib uns unsern vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte, und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in Liebe und in Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel, und wer da heiliget deinen Namen, an ihm die Ruhe finde.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit; denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit, und bestehet ewiglich! Gelobt seist du Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

(רצה u. s. w. S. 61)

עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל־כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ. עַל־כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל־יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ־בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ): וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן: רצה וכו' דף סא.

nen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

ותתן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag und) diesen Tag des Gedächtnisses, den Tag (zum Andenken) des Posaunenschalles (in Liebe), zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Angedenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias, den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung, Gehör und Würdigung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade, Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung, uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen — an diesem Tage des Gedächtnisses!

Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns; denn zu

וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

במוצאי שבת אומרים ותודיענו, דף קצב.

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (בשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. (זִכְרוֹן תְּרוּעָה) יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם

ובכן Und es mögen es schauen die Gerechten, und sich freuen, und, die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben, und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du bannest die Herrschaft der Sünde von der Erde.

ותמלך Da regierest du, Gott, allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet, in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt, wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte: „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Hallelujah!"

קדוש Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit." Gelobt seist du, Gott, heiliger Weltenherr.

אתה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebet, und dein Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Natio-

קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת.

ובכן O daß die Furcht vor dir, Gott unser Herr, komme über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles, was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmüthigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Nahme gefürchtet bei Allem, was du hast geschaffen.

ובכן Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen; auf daß Freude sei im ganzen Lande und Fröhlichkeit in deiner Gottesstadt und David, dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Jisajs, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת

תְּפִלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה

לערבית, לשחרית ולמנחה. *)

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּ"אַ יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃ אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

*) Uebersetzung S. 53.

מִשְׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

החזן אומר שים שלום, ק"ש, אין כאלהינו. עלינו, ק"י.

Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste; und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah.

אדיר Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waltest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede, und mit deinem Namen Friede! Verhänge und verheiße über uns und über dein ganzes Volk Israel — Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden! Amen.

Söhne segnend einst gesprochen über uns — mir stets nahe zu sein und gegenwärtig, wo und wann ich dich anrufe. Höre, Gott, mein Bitten und Beten, mein Seufzen und mein Klagen, wie du Jakob erhöret hast, den die Schrift genannt den Frommen. Gib mir und Allen, die meinem Hause angehören, Brod und Nahrung, Herr, in Ueberfluß und nicht in Kärglichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brod zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph, den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen, und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Huld und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten

אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי
לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם
שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ
תָּם: וְתִתֵּן לִי וּלְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ
וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא
בְּאִיסוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה
כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ
לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם: וְתִתְּנֵנִי
לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־
רוֹאֵינוּ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם
שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ
אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת
וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת וְתַצְלִיחֵנִי בִדְרָכַי: וְתֵן
בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי

פניו Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe, und erhöre mich gar bald.

אליך Zu dir — Zu dir hebe ich meine Augen empor, der du thronest in dem Himmel.

וישם Und bringe — Sie sollen bringen den Kindern Israels meinen Namen, und ich werde sie segnen.

לך Dir — Dein, Herr, ist die Größe und die Macht und die Herrlichkeit und der Sieg und der Ruhm, so wie Alles im Himmel und auf Erden; dein, Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, über Jegliches bist du das Haupt.

שלום Den Frieden. Friede! Friede! den Fernen und den Nahen Friede, spricht Gott, ich heile ihn!

(Beim Schlusse des Segens in stiller Andacht.)

יהי Möge es dein Wille sein, allmächtiger Gott, Gott meiner Väter, um deiner heiligen Gnade willen, die da waltet über uns; um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, die sich weit und breit erstrecket über alles Lebende; um deines lautern heiligen Namens willen, der so stark und mächtig, wunderthätig ist in seiner Kraft, den deine Priester, Aharon und seine

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל׀ לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

כשהכהנים אומרים שלום אומר הקהל זה:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי

יי Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

וישמרך Und behüte dich! Behüthe mich Gott; denn ich vertraue auf dich.

יאר Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!

יי Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue.

פניו Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.

אליך Ueber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.

ויחנך Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.

ישא Es wende — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.

יי Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.

יְיָ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:
יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:
יְיָ יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:
פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:
אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ:
יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: (וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם):
יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

in deine Hand, für unser Seelenheit, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis!

Der Segen der Kohanim.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweihet und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Aharons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe

יברכך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen

נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: ב״כ

סדר ברכת כהנים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und in Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

*) ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen. Herr,

---

(Wenn die Kohanim den Segen sprechen.)

*) ותערב Möge unser Gebet dir wohlgefallen, wie einst das Opfer auf deinen Altären. Ach, Allerbarmender, in deiner vollen Barmherzigkeit laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrest nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und in den hingeschiedenen Jahren.

ברוך Gelobt seist du, Gott, dich allein beten wir an in Gottesfurcht.

וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל

אנשטאטט ותחזינה זאגט מאן ותערב.

*) וְתֶעֱרַב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ. וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

deine Männer vor dem Angesichte Gottes, deines Herrn, an dem Orte, den er wird erwählen: am Feste des ungesäuerten Brodes, am Wochenfeste und am Laubhüttenfeste. Und es soll Keiner erscheinen leer vor dem Angesichte Gottes, sondern jeder seine Gabe bringen, nach dem Segen Gottes, deines Herrn, den er dir gegeben.

והשיאנו Laß die Segnungen deines Festes, Gott unser Herr, kommen über uns, daß es uns eingehe zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Fröhlichkeit, wie es dein Wille ist, und du den Segen uns hast verheißen. Unser Gott, Gott unserer Väter! hab' Gefallen an unserer Ruhe. Heilige uns in deinen Geboten; gib uns unseren vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte; erfreue uns mit deinem Heile. Läutere du, Gott, unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit. Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, (in deiner Liebe und Freundlichkeit), in Freud' und Fröhlichkeit (der Sabbathruhe und) der festlichen Weihe und Heiligkeit; auf daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, sich deiner Gotteshuld und Liebe stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und die Zeiten.

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserem Gott und Herrn, wohlgefallen.

בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

(Am achten und neunten Festtage Schemini Azeret und Simchat-Thora.)

ביום „Am achten Tage soll der Beschluß sein bei euch, keinerlei Arbeit sollt ihr da verrichten. Da sollt ihr bringen ein gottgefälliges Feueropfer dem Herrn, einen Stier, einen Widder, Schafe, einjährige, sieben, ganz ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe u. s. w.

(Am Sabbathtage.)

ישמחו Mögen sich freuen u. s. w. S. 152.

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! allerbarmender Weltenherr, erbarme dich über uns! Allgütiger, Gnadenspender, sei uns gewogen! Wende dich uns wieder zu in der ganzen Fülle deiner Barmherzigkeit, um unserer Väter Willen, die deinen Willen stets gethan. Baue auf dein Haus, wie ehedem, gründe fest dein Heiligthum auf seinen Grund, laß uns es schauen in seinem Baue, uns erfreuen an seiner Herstellung und Vollendung. Führe du die Priester wieder ein in ihren Dienst, und die Leviten wieder ein bei ihrem Gesang und Saitenspiel. Führe Israel wieder ein in seine Wohnungen, auf daß wir hinaufziehen und erscheinen und uns beugen, Herr, vor dir drei Mal im Jahre, so oft die Feste uns eingehen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre;

„Dreimal im Jahre soll'n erscheinen alle

בשמיני עצרת ובשמחת תורה אומרים:

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: ומנחתם

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ: וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב

In den Zwischentagen des Succoh-Festes).

Am ersten Tage.

וביום „Am zweiten Tage: Stiere, junge Rinder, zwölf; Widder, zwei; Schafe, einjährige, vierzehn, ganz, ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe u. s. w."

Am zweiten Tage.

וביום „Am dritten Tage: Stiere eilf; Widder zwei; Schafe, einjährige vierzehn, ganz ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe u. s. w."

Am dritten Tage.

וביום „Am vierten Tage: Stiere zehn, Widder zwei, Schafe, einjährige, vierzehn, ganz ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe u. s. w.

Am vierten Tage.

וביום „Am fünften Tage: Stiere neun, Widder zwei, Schafe, einjährige, vierzehn, ganz ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe u. s. w.

וביום . Am sechsten Tage; Stiere acht, Widder zwei, Schafe, einjährige, vierzehn, ganz, ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe u. s. w."

Am Hoschana-Raba.

וביום „Am siebenten Tage: Stiere sieben, Widder zwei , Schafe, einjährige, vierzehn, ganz, ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe u. s w

בחול המועד של סכות אומרים זה.

ביום א' דחול המועד.

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר
אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם: ומנחתם

ביום ב' דחול המועד.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם: ומנחתם

ביום ג' דחול המועד.

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
ומנחתם

ביום ד' דחול המועד.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
ומנחתם

להושענא רבה.

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
ומנחתם
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
ומנחתם

Stier, zwei Zehntheile für den Widder, ein Zehntheil für das Schaf; und Wein zum Trankopfer, einen Bock zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

(Für das Wochenfest.)

וביום „Am Tage der Erstlinge, wenn ihr bringet die neue Gabe dem Herrn, an euerem Wochenfeste, da soll Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollt ihr da verrichten. Da sollt ihr bringen ein gottgefälliges Opfer dem Herrn, Stiere, junge Rinder, zwei; einen Widder; sieben Schafe, einjährige. Dazu die Mehlgabe u. s. w.

(Am ersten und zweiten Tage Succoth).

ובחמשה „Am fünfzehnten Tage des siebenten Monats soll Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollt ihr da verrichten, und sollet feiern eine festliche Feier dem Herrn sieben Tage. Da sollt ihr bringen ein gottgefälliges Feueropfer dem Herrn, Stiere, junge Rinder, dreizehn; Widder zwei; Schafe, einjährige, vierzehn; ganz ohne Fehl sollen sie sein. Dazu die Mehlgabe u. s. w.

לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

בב' ימים של שבועות אומרים זה:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

ומנחתם

בב' ימים ראשונים של סכות אומרים זה:

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג לַיְיָ שִׁבְעַת יָמִים:

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ:

ומנחתם

len, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

(Am Sabbath).

וביום „Am Sabbathtage: zwei Schafe, einjährige, ganz, ohne Fehl, und zwei Zehntheile feines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Oehl, und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer."

זה Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht;

(Am ersten und zweiten Tage Pesach.)

ובחדש Im ersten Monate, am vierzehnten Tage des Monates ist das Pesach dem Herrn und am fünfzehnten Tage des Monates ist das Fest. Sieben Tage soll ungesäuertes Brod gegessen werden. Am ersten Tage ist Verkündigung des Heiligen, keinerlei Arbeit sollt ihr verrichten.

(An den folgenden Pesachtagen wird nur das letztere gesprochen.)

והקרבתם Da sollt ihr bringen ein Feueropfer dem Herrn: Stiere, junge Rinder, zwei; einen Widder; sieben Schafe, einjährige, ohne Fehl sollen sie sein.

ומנחתם Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift, drei Zehntheile für den

רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־
נוסחת יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר:
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:
זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

בב' ימים ראשונים של פסח אומרים זה:

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
פֶּסַח לַיְיָ: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

חה"מ וב' ימים אחרונים של פסח אומרים זה:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים

dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag), und das Mussaphopfer für diesen Tag

Des Festes der ungesäuerten Brode.

Des Wochenfestes. —

Des Lauberhüttenfestes.

Den achten Tag des Festes, der das Fest beschließt — wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Wil-

שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם: וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: (וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה). וְאֶת־מוּסַף יוֹם

לפסח	לשבועות	לסכות	לש"ע ולש"ת
חַג	חַג	חַג	הַשְּׁמִינִי
הַמַּצּוֹת	הַשָּׁבֻעוֹת	הַסֻּכּוֹת	חַג הָעֲצֶרֶת

הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת

Freude und Fröhlichkeit, wie es dein Wille ist, und du den Segen uns hast verheißen. Unser Gott, Gott unserer Väter! hab Gefallen an unserer Ruhe. Heilige uns in deinen Geboten; gib uns unseren vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte; erfreue uns mit deinem Heile. Läutere du, Gott, unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit. Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, (in deiner Liebe und Freundlichkeit,) in Freud' und Fröhlichkeit (der Sabbathruhe und) der festlichen Weihe und Heiligkeit; auf daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, sich deiner Gotteshuld und Liebe stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und die Zeiten. רצה u. s. w. S. 61.

Mussaph für die drei Feste.

האל הקדוש bis אדני שפתי S. 53.
זכר ליציאת מצרים bis אתה בחרתנו S. 192.

ומפני Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer hinaufziehen und erscheinen und uns beugen, Herr, vor dir, und thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt,

רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים: רצה דף סא.

תפלת מוסף לרגלים

אדני שפתי עד האל הקדוש דף נג, אתה בחרתנו עד זכר ליציאת מצרים דף קצב.

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ

(in deiner Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Angedenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias, den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung, Gehör und Würdigung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade, Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung, uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen — an diesem Tage

Des Festes der ungesäuerten Brode.

Des Wochenfestes. Des Lauberhüttenfestes.

Dem achten des Festes, der das Fest beschließt.

Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen—mit deinem Heile fürs ganze Leben!

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens;

והשיאנו Laß die Segnungen deines Festes, Gott unser Herr, kommen über uns, daß es uns eingehe zum Leben und zum Frieden, zur

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לפסח חַג הַמַּצּוֹת לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת
לסכות חַג הַסֻּכּוֹת לש"ע ולש"ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת
הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר

uns führen. Du hast uns beschieden die Zeiten zur Freude, die Feste zur Heiligung, die Feierstunden zur innigen Herzenserhebung. Du hast zu unserem Erb und Eigenthum uns gegeben des Sabbaths Heiligkeit, des Festes Würde und Weihe und feierliche Stimmung. Du hast getrennt und geschieden, Gott unser Herr, Heiliges und Gemeines, Licht und Finsterniß, Israel und die Völker, den siebenten Tag und die sechs Werktage; die Heiligkeit des Sabbaths und die Heiligkeit des Festes hast du getrennt und geschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen stets geheiliget. Du hast getrennet und geschieden und geheiliget dein Volk Israel in deiner Herrligkeit.)

ותתן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe und) Feste zur Freude, Feiertage und Zeiten zur Lust und Fröhlichkeit; (diesen Sabbathtag und) diesen Tag

Des Festes der ungesäuerten Brode, als die Zeit unserer Erlösung —

Des Wochenfestes, als die Zeit, da uns die Thora ward gegeben —

Des Lauberhüttenfestes, als die Zeit zu unserer Freude —

Den achten Tag des Festes, der das Fest beschließt, als die Zeit zu unserer Freude —

וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן. וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ. וְחַגֵּי נְדָבָה. נִתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת. וּכְבוֹד מוֹעֵד. וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)

לפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ.

לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ.

לסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ.

לש"ע ולש"ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ:

Schuld uns erlassen, (jedes Vergehen gesühnet und versöhnet) sei! Denn dein Volk Israel hast du erwählt unter allen Völkern und Nationen, und die Satzungen für die Neumonde hast du ihnen festgestellt. Gelobt seist du Gott, der da heiliget Israel und die Neumonde.

(רצה u. s. w. S. 61.)

Gebet für die drei Feste.

(האל הקדוש bis אדני שפתי Seite 53.)

אתה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebet und dein Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

(Wenn der Festabend auf den Ausgang des Sabbaths fällt.)

ותודיענו Du hast uns offenbaret, Gott unser Herr, was recht ist und gerecht ist vor dir; du hast uns belehret, wie wir halten und beobachten sollen deine Satzungen nach deinem Willen; du hast uns gegeben, Gott unser Herr, Gesetze des Rechtes, Lehren der Wahrheit, Satzungen und Gebote, die zum Glück und Heile

וְלִסְלִיחַת עָוֹן (בשנת העבור וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע). כִּי־בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל־הָאֻמּוֹת. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רצה וכו' דף סא.

סדר התפלה לרגלים

לערבית ושחרית ומנחה

אדני שפתי בי׳ האל הקדוש דף נג.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

און מוצאי שבת זאגט מאן ותודיענו

(וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים

ligen Tempel zur ewigen Freudigkeit. Da bereiten wir vor dir die Opfer unserer Schuld, die täglichen nach ihrer Ordnung, die Mussaphopfer nach ihrer Regel. Und das Mussaphopfer für diesen Neumondstag, das bereiten und das bringen wir dir in Liebe und in Freundlichkeit nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre, durch Moses deinen Knecht; wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

ובראשי „An eueren Neumonden sollt ihr bringen als Opfer dem Herrn: Stiere, junge Rinder, zwei; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ganz und ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift, drei Zehntheile für den Stier; zwei Zehntheile für den Widder; und ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer; einen Bock zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift und Regel."

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Erneue uns diesen Monat zum Glück und Segen, zur Freud' und Fröhlichkeit, zum Heil und Trost, zur Ernährung und Verpflegung, zum Leben und zum Frieden, daß jede Sünde uns vergeben, jede

בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים
כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ.
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים
בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר.
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל.
וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר.
וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן
וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה
וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא.

Ehre ertönet unser Lobgesang; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott! Gelobt seist du Gott, Herr! den alles Lob der Welten preiset.

Mussaph für die Neumonde.

(האל הקדוש bis דאני שפתי Seite 53.)

ראשי Die Neumonde hast du deinem Volke gegeben als die Zeit der Versöhnung für alle ihre Nachkommen. Als sie noch brachten vor dir die Opfer nach deinem Willen und die Sündenböcke zu ihrer Versöhnung; da sollten sie sein ein Gedächtniß für sie alle und die Erlösung ihrer Seele, aus des Feindes Hand.

Einen neuen Altar errichte, Herr, in Zion; da bringen wir dir das Opfer für den Neumond darauf, und bereiten wieder die Sündenböcke nach deinem Willen, und an dem Gottesdienste in deinem Heiligthume werden wir alle uns erfreuen, und an den Liedern Davids, deines Knechtes, uns erfreuen, die gehört wurden in deiner Gottesstadt, und gesungen wurden vor deinen Altären. O daß deine ewige, unvergängliche Liebe ihnen anheimkomme, und du den Bund der Väter den Kindern gedenkest! Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, mit Jubel einziehen und in Jerusalem, in deinen hei-

לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

מוסף לראש חדש בחול

אדני שפתי, עד האל הקדוש, דף נג.

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתַתָּ. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל־תּוֹלְדוֹתָם. לִהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן. וּשְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם. זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ (נ״א הָיוּ) וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם ׀ מִיַּד שׂוֹנֵא: מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין. וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו. וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ. הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ. אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם. וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ

Der Stein, den die Bauleute haben verschmähet, der ist zum Haupt- und Eckstein worden. Von Gott ist das geschehen, so wunderbar es ist in unsern Augen. Den Tag, den hat Gott gemacht, daß wir uns freu'n und fröhlich seien.

Ach Gott, hilf! Ach Gott hilf!

Ach Gott, laß gelingen! Ach Gott laß gelingen!

ברוך Gesegnet, wer da kommet im Namen Gottes, wir segnen euch aus Gottes Haus!

אל Gott ist der Herr, der leuchtet uns! Bindet mit Seilen das Festopfer an die Hörner des Altars! Du bist mein Gott, dir danke ich; du mein Gott, dich erhebe ich!

Danket Gott, denn er ist gütig, — ewig währet seine Gnade!

יהללוך Dich loben, Gott unser Herr, über alle deine Werke — deine Frommen, die Gerechten, die deinen Willen thun, und all dein Volk im Hause Israels; sie danken jubelnd dir; loben, preisen, rühmen, erhöhen und verherrlichen, heiligen und huldigen deinem Namen, Herr!

Dir gebühret unser Dank, zu deines Namens

לִישׁוּעָה: (אודך) אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: (אבן) מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: (מאת) זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: (ברוך) אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: (אל) אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: (אלי) הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה

Es spreche Aharons Haus — **ewig währet** seine Gnade;

Es sprechen Alle, die Gott fürchten — ewig währet seine Gnade.

מן In der Enge rief ich Gott, und Gott antwortete mir im freien Raum. Gott mit mir — ich fürchte Nichts; was will der Mensch mir thun? Gott mit mir unter meinen Helfern, und ich schaue meine Lust an meinen Feinden. Besser ist auf Gott vertrauen, als vertrauen auf den Menschen. Besser ist auf Gott vertrauen, als vertrauen auf Fürsten. Alle Völker umringen mich, — im Namen Gottes ich vertilge sie. Sie umringen und umringeln mich — im Namen Gottes ich vertilge sie! Sie umringen mich wie die Bienen, und verlöschen wie ein Dornenfeuer — im Namen Gottes ich vertilge sie! Du hast mich gestoßen, daß ich falle; aber Gott half mir. Mein Sieg und Sang ist Gott, und er mein Heil. Die Stimme des Jubels und des Heiles wird gehört in den Hütten der Frommen. Die Rechte Gottes schaffet die Kraft; die Rechte Gottes ist erhöhet; die Rechte Gottes schafft die Kraft! Ich sterbe nicht, nein, ich lebe, und erzähle die Thaten Gottes. Gezüchtiget hat mich Gott, aber nicht dem Tode hingegeben. Oeffnet mir die Pforten der Gerechtigkeit, daß ich darin eingehe, und dem Herrn danke! — Das ist die Pforte Gottes, die Gerechten gehen darin ein! — Ich danke dir Gott, daß du mich hast erhöret, und warst mein Heil!

יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי

vom Tode, mein Aug' befreiet von seiner Thräne, meinen Fuß vom Falle. Ich walle nun vor Gott, im Lande der Lebenden! Ich habe den festen Glauben, wenn ich auch sage: „ich bin gar elend." Ich sprach in meiner Uebereilung: „der ganze Mensch ist trüglich!"

מה Wie soll ich Gott vergelten Alles, was er hat an mir gethan? Den Kelch des Heils erhebe ich, und rufe an den Namen Gottes. Mein Gelübde zahl' ich Gott vor seinem ganzen Volke. Werth und theuer ist in Gottes Augen der Frommen Tod. Ach Gott, ich bin dein Knecht, ich dein Knecht, ein Sohn deiner Magd, du hast meine Fesseln mir gelöset. Dir opfere ich des Dankes Opfer, und rufe an den Namen Gottes. Mein Gelübde zahl' ich Gott vor seinem ganzen Volke, in den Höfen vor dem Gotteshause, in deiner Mitte, Jerusalem! Hallelujah! lobet Gott!

הללו Lobet Gott, alle Völker, preiset ihn, alle Nationen; denn seine Huld ist stark über uns, und seine Treue in Ewigkeit! Hallelujah! lobet Gott!

הודו Danket Gott, denn er ist gütig, ewig währet seine Gnade;

Es spreche Israel — ewig währet seine Gnade:

מָוֶת אֶת־עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי
עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב׃

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ
הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי־
עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־
הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־
יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיח הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

trauet. — Israel, vertrau' auf Gott! ihr Schutz und Schild ist er! Haus Aharons, vertrau' auf Gott! ihr Schutz und Schild ist er. Die ihr den Herrn fürchtet, vertrauet auf Gott! ihr Schutz und Schild ist er!

„Gott gedenke unser; er segne, er segne Israels Haus, er segne Aharons Haus, er segne die Gottesfürchtigen, die Kleinen mit den Großen. Es mehre euch Gott, euch und eure Kinder. Seid gesegnet dem Herrn, der Himmel und Erde hat geschaffen. Die Himmel sind die Himmel Gottes, die Erde gab er den Menschenkindern. Nicht die Todten preisen Gott, nicht die da sinken in das stille Grab. Wir, wir loben Gott von nun an und in Ewigkeit, Hallelujah! lobet Gott.

(An Neumondstagen und den sechs letzten Tagen von Pesach wird אהבתי nicht gebetet.)

אהבתי Das ist mir lieb, daß Gott noch höret meine Stimme und mein Flehen, daß er neiget sein Ohr zu mir; all mein Lebetag rufe ich ihn an. Es umfingen mich die Todesbande, und der Hölle Angst ergriff mich, Angst und Kummer habe ich empfunden; und im Namen Gottes rief ich: „Ach Gott, errette meine Seele!" da war Gott gnädig und gerecht, und unser Herr war voll Erbarmen. Die einfältigen Herzens sind, die wahret Gott, ich war sehr gebeugt, und er half mir auf. Geh zur Ruhe, meine Seele; denn Gott hat dir wohlgethan! Ja, du hast gerettet meine Seele

כל אֲשֶׁר־בּוֹטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

בר"ח ובפסח חוץ משני ימים הראשונים מדלגין זה.

קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ. אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי

בצאת Als Israel aus Aegypten zog, das Haus Jakobs zog aus dem Lande der Barbarer, da ward Juda ihm ein Heiligthum und Israel sein Reich! Das Meer sah es und floh, der Jordan kehrte rückwärts um; die Berge hüpften wie die Widder, die Hügel wie die Lämmer. Was ist dir Meer, warum fliehest du? Warum kehrst du, Jordan, rückwärts um? Ihr Berge, warum hüpfet ihr wie Widder, ihr Hügel wie die Lämmer!? Vor dem Herrn zittre, Welt! vor dem Gotte Jakobs; der kehrt den Fels in Wasserseen um, den Kieselstein in Wasserquell.

(An Neumondstagen und den sechs letzten Tagen vor Pesach wird לא לנו nicht gebetet.)

לא Nicht uns, o Gott, nicht uns; deinem Namen gib die Ehre ob deiner Huld, ob deiner Treue! Warum sollen sagen die Völker: „wo ist denn ihr Gott?" Unser Gott — der ist im Himmel; was er will, das schaffet er. Ihre Götzen sind von Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht; Augen haben sie, und sehen nicht; Ohren haben sie, und hören nicht; eine Nase haben sie, und riechen nicht; ihre Hände tasten nicht; ihre Füße gehen nicht; kein Hauch ist in ihrer Kehle. Wie sie sind die, die sie gemacht, wer nur auf sie ver-

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־
צֹאן: מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב
לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־
צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ
יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ
לְמַעְיְנוֹ מָיִם

בר"ח ובפסח חוץ משני ימים הראשונים מדלגין זה

קטו לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־
חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־
נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה:
עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ
אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם

(Für Succot)

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiliget hat mit seinen Geboten, und uns geboten, den Palmzweig zu nehmen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns am Leben hat erhalten, daß wir erlebt und erreicht haben diese Zeit!

Lobpsalmen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiliget hat mit seinen Gboten, und uns geboten, das Hallel zu lesen.

Halleluhjah! Lobet Gott.

Lobet, ihr Diener Gottes, lobet den Namen Gottes! Der Name Gottes sei gelobt von nun an und in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zum Niedergang ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit! Wer ist wie Gott, unser Herr, der da thronet so hoch, der da schauet so tief im Himmel und auf Erden? Er hebt auf aus dem Staube den Armen, hebt empor aus dem Koth den Dürftigen, setzt ihn hin bei den Edlen, bei den Edlen seines Volkes; macht die Kinderlose im Hause zur frohen Mutter vieler Kinder! Halleluja! lobet Gott.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לוּלָב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

סדר הלל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:
קיג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

הִנֵּה „Gott ist mein Heil, ihm vertraue ich, und fürchte Nichts! Gott ist meine Kraft und mein Lied, er ist mein Heil! Schöpfet Wasser in Freudigkeit aus den Quellen des Heils! Bei Gott ist das Heil, über dein Volk komme dein Segen, — Selah! Gott Zebaoth mit uns, er unsere feste Burg, der Gott Jakobs — Selah! Bei den Juden war Licht, Freude und Fröhlichkeit und Würde!"

So möge es auch bei uns sein! Den Kelch des Heiles hebe ich empor und rufe an den Namen Gottes!

Ueber Wein.	Ueber Bier.
Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!	Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, auf dessen Wort Alles ist entstanden.

בָּרוּךְ Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Pflanzen geschaffen zur Würze und Labung!

בָּרוּךְ Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der das leuchtende Feuer geschaffen!

בָּרוּךְ Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der da scheidet zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, zwischen Israel und den Völkern, zwischen dem siebenten Tage und den sechs Werktagen. Gelobt seist du Gott, der da scheidet zwischen Heiligem und Gemeinem! Amen.

הבדלה למוצאי שבת

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי. אֶבְטַח וְלֹא־אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר. כֵּן תִּהְיֶה לָּנוּ: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא:

עַל הַיַּיִן.

בָּ"אַ"יְ אֱ"מֶ"ה בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

עַל הַסְּכָר.

בָּ"אַ"יְ אֱ"מֶ"ה שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בִּדְבָרוֹ:

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

nicht verstoßen. Ihr, die ihr anhänglich seid an Gott euern Herrn, ihr lebet Alle heute. — Denn Gott tröstet Zion, tröstet alle seine Trümmer, macht seine Wüste zu einem Eden, und seine Haide zu einem Garten Gottes, Freud' und Fröhlichkeit, die findet sich darin und Dank und Lobgesang. — Gott will zu seiner Recht-fertigung, daß die Thora groß werde und verherrlicht.

Ps. 128. שיר Wanderlied. Wohl jedem, der Gott fürchtet, der gehet in seinen Wegen. So du issest von deiner Hände Fleiß und Müh', wohl dir, es geht dir gut. Dein Weib ist wie die Rebe, blühend in den Kammern deines Hauses, deine Kinder sind wie die Oehlzweige rings um deinen Tisch herum. Schau', also ist gesegnet, der Mann der Gott fürchtet. Dich segnet Gott von Zion aus, du siehst Jerusalem im Glücke alle Tage deines Lebens; du siehst Kinder von deinen Kindern, Frieden über Israel!

———

וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיָי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: כִּי־נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ. וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְיָ. שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ. תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ. הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה. בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ. בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים. סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָםִ. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

כלוט, סדוס יתוס.

seine Demuth und Herablassung. Das steht geschrieben in der Thora, ist wiederholet in den Propheten, und zum dritten Male steht es in den heiligen Schriften. Es steht geschrieben in der Thora: „Denn Gott euer Herr, der ist der Gott der Götter und der Herr aller Herrn, der große, mächtige und furchtbare Gott, der kein Ansehen läßt gelten der Person, und keine Bestechung nimmt" — und steht geschrieben gleich darnach: „Der schaffet das Recht der Waise und der Witwe, und liebt den Fremden, daß er ihm gibt Brod und Gewand.

Es ist wiederholet in den Propheten; denn es steht geschrieben: Also spricht der Hohe und Erhabene, der da thronet ewiglich, heilig ist sein Name: Hoch und heilig throne ich, und bin bei denen, die gebrochenen und gebeugten Geistes sind, belebe den gebeugten Geist, belebe das gebrochene Herz. Es steht zum dritten Male geschrieben in den heiligen Schriften; denn es steht geschrieben! „Singet Gott ein Lied, rühret das Saitenspiel bei seinem Namen, bahnet den Weg vor dem, der auf Wolken fährt, nennet seinen göttlichen Namen und frohlocket vor ihm!" und steht geschrieben gleich darnach: „Ein Vater der Waisen und ein Richter für die Witwen ist Gott in seiner heiligen Wohnung."

Möge Gott so mit uns sein, wie er war mit unseren Vätern, uns nicht verlassen und

גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עַנְוְתָנוּתוֹ. דָּבָר זֶה כָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים. וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים: כָּתוּב בַּתּוֹרָה. כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים. הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא. אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים. וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: וּכְתִיב בַּתְרֵהּ עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה. וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים. דִּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן. וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים: מְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים. דִּכְתִיב שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת. בְּיָהּ שְׁמוֹ. וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּכְתִיב בַּתְרֵהּ אֲבִי יְתוֹמִים. וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ. כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ. אַל־יַעַזְבֵנוּ.

den Trauerzug in Reigentanz, lösest mir das Bußgewand, und gürtest mich in Freudigkeit.

Und es wollte Gott dein Herr nicht hören auf Bileam, und Gott dein Herr verkehrte dir den Fluch in Segen, dieweil Gott dein Herr dich liebt.

Da freuet sich die Jungfrau in dem Reigentanze, und Jünglinge und Greise allzumal; ich verkehre ihre Traurigkeit in Lust, und tröste sie und erfreue sie in ihrem Kummer.

בורא Der den Fluß der Lippen hat geschaffen, verheißet Frieden. Friede den Fernen und den Nahen, spricht Gott, ich heile sie. —

Und der Geist überkam den Amasaj, der das Haupt war unter den Führern: „Friede mit dir David und dem, der mit dir ist, Sohn Jisaj's! Friede mit dir und Friede mit deinem Helfern; denn Gott ist in deiner Hilfe!" Und David nahm sie auf, und setzte sie an die Spitze der Schaar. — Und ihr sollet sagen: „So fürs Leben! Friede mit dir und Friede mit deinem Hause, und Friede mit Allem, was dir gehört! Gott gebe seinem Volke die Kraft; Gott segne sein Volk in Frieden!"

אמר Rabbi Jochanan sprach: Ueberall wo du findest die Größe Gottes, da findest du auch

יָגוֹן וַאֲנָחָה: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי. וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: וְלֹא־אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמוֹעַ אֶל־בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְּךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה. כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל. וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו. וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים. וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם. שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים. לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן־יִשַׁי. שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לְךָ. וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ. כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ. וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי. וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אָמַר ׀ רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא

denn Großes hat er gethan; das ist bekannt im ganzen Land! Jauchze und juble, du Bewohnerin von Zion; denn groß ist in deiner Mitte der Heilige Israels." Und man wird sagen an dem Tage: Das ist unser Gott, auf dessen Heil wir einst gehoffet; das ist unser Gott, auf den wir gehofft; laß uns froh und fröhlich sein in seinem Heile!

בית Haus Jakobs, kommt, laßt uns wallen im Lichte Gottes! Es wird sein deine Zuversicht zu jeder Zeit, die Kraft und das Heil, die Weisheit und Erkenntniß; die Furcht Gottes, die ist sein Schatz!

David war glücklich in allen seinen Wegen, und Gott war mit ihm. Er erlöset in Frieden meine Seele, daß Keiner mir zu nahe tritt, wie Viele auch sind wider mich.

Und das Volk sprach zu Saul: „Soll Jonathan sterben, der das große Heil geschaffen hat in Israel? Da sei Gott vor! So wahr Gott lebt, es soll kein Haar von seinem Haupte auf die Erde fallen, dieweil er mit Gott das heute hat gethan." „Und es lösete das Volk den Jonathan, daß er nicht sterben dürfe.

Die Erlöseten Gottes kehren wieder, kommen nach Zion in Jubel, ewige Freude glänzt über ihrem Haupte, Lust und Freude folgen ihnen; Kummer und Klagen fliehen. Du verkehrst

שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְיָ. כִּי גֵאוּת עָשָׂה. מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃

בֵּית יַעֲקֹב. לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ׃ וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּךָ. חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וָדָעַת. יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ׃ וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל. וַיְיָ עִמּוֹ׃ פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי. כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת. אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. חָלִילָה. חַי־יְיָ אִם יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה. כִּי עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה. וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנָתָן וְלֹא־מֵת׃ וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן. וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם. שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ. וְנָסוּ

Erde; brechet aus, ihr Berge, in Lobgesang; es töne der Wald und jeder Baum darin; denn Gott hat Jakob erlöset, und in Israel sich verherrlicht! Unser Erlöser — Gott Zebaoth ist sein Name, der Heilige Israels!"

ישראל Israel hat sein Heil in Gott, ein ewig Heil. Ihr sollet nicht beschämt werden, nicht erröthen in aller Ewigkeit. Ihr werdet essen, essen und satt werden und preisen den Namen Gottes eures Herrn, der so Wunderbares an euch gethan, und es soll mein Volk nicht beschämt werden in Ewigkeit! Ihr sollt wissen, daß ich bin in der Mitte Israel's, daß ich bin Gott euer Herr, und keiner sonst, und es soll mein Volk nicht beschämt werden in Ewigkeit!

In Freuden sollt ihr ausziehen, in Frieden sollt ihr geleitet werden; Berge und Hügel brechen vor euch aus in Jubel, und alle Bäume auf der Flur schlagen in die Hände!

Schau', Gott ist mein Heil, ihm vertraue ich, und fürchte nichts; denn Gott ist meine Kraft, und ist mein Lied, Gott mein Heil und meine Hilfe. Ihr werdet schöpfen Wasser in Freudigkeit aus dem Quell des Heiles. Ihr werdet sprechen an dem Tage: „Danket Gott, rufet seinen Namen an, verkündet unter den Völkern seine Wunder, und haltet es in stetem Angedenken, daß erhaben ist sein Name! Lobsinget Gott,

הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה. יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ. כִּי גָאַל יְיָ יַעֲקֹב. וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא. וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי. וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: כִּי־בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ. וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן. הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה. וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי. אֶבְטַח וְלֹא־אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא. הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו. הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב

deinem Kommen und gesegnet bei deinem Gehen. Gesegnet soll sein dein Korb und dein Backtrog. Gesegnet soll sein die Frucht deines Leibes und die Frucht deines Bodens und die Frucht deines Viehes, die Zucht deiner Rinder und die Heerden deiner Schafe. Gott entbiete dir den Segen in die Scheuer und in Alles, was deine Hand bestellt, und segne dich in dem Lande, das Gott dein Herr dir gibt. Gott öffne dir seinen besten Schatz, den Himmel, und gebe dir Regen in dein Land zur rechten Zeit, und segne deiner Hände Werk. Du sollst leihen vielen Völkern, und von ihnen nichts entlehnen. Denn Gott, dein Herr, der segnet dich, wie er dir es hat zugesagt: „Du sollst borgen vielen Völkern, und ihnen Nichts abborgen; du sollst herrschen über viele Völker, und sie sollen nimmer herrschen über dich. „Wohl dir, Israel! wer ist dir gleich — ein Volk, das in Gott hat sein Heil? Er ist der Schild zu deinem Schutz, das Schwert zu deinem Siegesruhme; dir schmeicheln deine Feinde, und du trittst auf ihre Höhen."

„Ich tilge wie eine Wolke deine Schuld, und wie Nebel deine Sünden; kehre zurück zu mir, denn ich erlöse dich. Jauchzet ihr Himmel, ob dem, was Gott gethan; jubelt ihr Tiefen der

אַתָּה בְּבֹאֶךָ. וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ. שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ. וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ. וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ. וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים. וְאַתָּה לֹא־תִלְוֶה: כִּי־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ. וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים. וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט. וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ. מָגֵן עֶזְרֶךָ. וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ. וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ.

schen bis auf die Höhen der Welt. Sie kommen auf das Haupt Josephs, auf den Scheitel des Gekrönten unter seinen Brüdern!"

„Er wird dich lieben, dich segnen und dich mehren, segnen die Frucht deines Leibes und die Frucht deines Bodens, dein Korn, Most und Oehl, die Zucht deiner Rinder und die Heerden deiner Schafe — in dem Lande, das er deinen Vätern hat zugeschworen, dir zu geben. Gesegnet sollst du sein vor allen Völkern; es soll kein Unfruchtbarer und keine Unfruchtbare sein bei dir und auch bei deinem Viehe nicht. Es wird Gott von dir abhalten alle Krankheiten und alles böse Leid, das du kennest von Mizraim her, es nimmer bringen über dich und es geben deinen Feinden."

המלאך „Der Engel, der mich hat erlöset, von allem Bösen, der segne diese Kinder, daß sie genannt werden nach meinem Namen und dem Namen meiner Väter, Abraham und Isak, und wimmeln, wie die Fische, mitten im Lande."

„Gott, euer Herr, hat euch gemehret, und ihr seid heute wie die Sterne des Himmels an Menge! Gott, der Herr euerer Väter, mache euch tausend Mal so viel als ihr seid, und segne euch, wie er's euch hat zugesagt."

„Gesegnet sollst du sein in der Stadt, und gesegnet auf dem Felde. Gesegnet sollst du sein bei

עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם. תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף. וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ. וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ. דְּגָנְךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ. עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת־לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים. לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל־חֹלִי. וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ. לֹא יְשִׂימָם בָּךְ. וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ:

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים. וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר. וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ

dich die Völker alle. Die Erde gibt ihre Frucht, es segnet uns Gott, unser Gott. Es segnet uns Gott, daß ihn fürchten alle Enden der Welt. –

(Man betet מעריב von Wochentagen Seite 107. שמונה עשרה S. 53. ויהי נועם S. 64. ואתה קדוש S. 86. und hier weiter.)

ויתן „Es gebe dir Gott von des Himmels Thau und von der Erde Fett und Korn und Most in Fülle. Völker sollen dir dienen, Nationen sich vor dir beugen; du sollst Herr sein deiner Brüder, und die Kinder deiner Mutter sollen vor dir sich beugen. Wer dich fluchet, soll verflucht sein, und wer dich segnet, gesegnet."

„Der allmächtige Gott, der segne dich, mache dich fruchtbar und mehre dich, daß du werdest zu einer Schaar von Völkern. Er gebe dir den Segen Abrahams, dir und deinem Samen neben dir, daß du besitzest das Land, darin du fremd gewesen, das Gott dem Abraham gegeben."

„Das sei dein Theil von Gott — von dem Gotte deiner Väter, der sei in deiner Hilfe, und der Allmächtige, der segne dich, mit den Segnungen des Himmels von oben, mit den Segnungen der Fluth, die in der Tiefe ruht, mit den Segnungen der Mutterbrust und des Mutterleibes! Die Segnungen deines Vaters übersteigen die Segnungen meiner Aeltern, und reichen mit ihren Wün-

אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה
יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ:

מתפללין מעריב דף קז. ש"ע דף נג. אתה
חוננתנו, ויהי נועם דף סד. ואתה קדוש
דף פו. ואח"כ אומרים זה.

וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם. וּמִשְׁמַנֵּי
הָאָרֶץ. וְרֹב דָּגָן וְתִירשׁ. יַעַבְדוּךָ עַמִּים.
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים. הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ.
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ. אֹרְרֶיךָ אָרוּר. וּמְבָרְכֶיךָ
בָּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ. וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ.
וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים: וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת
אַבְרָהָם. לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ. לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ
מְגֻרֶיךָ. אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל
אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ. וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ. בִּרְכֹת שָׁמַיִם
מֵעָל. בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת. בִּרְכֹת שָׁדַיִם
וָרָחַם: בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי.

mit zehnsaitigem Psalter dich lobpreisen, der da gibt das Heil den Königen, und rettet David seinen Knecht, vom bösen Schwert. Rette mich und erlöse mich aus der Hand der Barbaren, deren Mund spricht Lug, deren Hand ist zum Truge gehoben; daß unsere Söhne wie die Pflanzen wachsen in ihrer Jugend; unsere Töchter dastehen, wie die Säulen ausgehauen, wie des Tempels Kunstgebilde; unsere Speicher sich füllen, überströmen von Speise jeder Art; unsere Schafe sich zu Tausenden mehren in unseren Fluren, unsere Rinder trächtig sind — und kein Bruch und kein Abgang und keine Wehklage je vernommen werde in unseren Straßen! Wohl dem Volke, dem es so ist; wohl dem Volke dessen Gott der Herr ist!

Ps. 67. למנצח Dem Meister auf Neginot, ein Psalmlied.

Ps. 16. Gott sei uns gnädig und segne uns; er lasse leuchten sein Angesicht über uns — Selah! daß man auf Erden erkenne deine Wege, unter allen Völkern dein Heil!

Es loben dich die Völker, Gott, es loben dich die Völker alle. Es freuen sich und jubeln die Nationen, wo du richtest Völker in Gerechtigkeit, und Nationen auf Erden lenkest Selah.

Es loben dich die Völker, Gott, es loben

לָךְ. בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לָּךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה
לַמְּלָכִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה:
פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֵכָר אֲשֶׁר־פִּיהֶם דִּבֶּר
שָׁוְא. וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים
מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם. בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת. מְחֻטָּבוֹת
תַּבְנִית הֵיכָל: מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן
אֶל־זַן. צֹאנֵנוּ מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ.
אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין
צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ.
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

סז לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ
וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת
בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ
עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ
וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר.
וּלְאֻמִּים | בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים |

Ps. 134. שיר Wanderlied! Lobet Gott, alle ihr Diener Gottes, die ihr stehet im Hause Gottes in der Nacht. Hebet euere Hände auf in Heiligkeit, und lobet Gott! Es segne dich von Zion aus, Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen!

Für den Ausgang des Sabbath's.

Von David.

Ps. 144. לדוד Gelobt sei Gott, mein Hort, der meine Hand gelehrig macht zum Kampfe und meine Finger für die Schlacht; mein treuer Hort und meine Burg, meine Veste und mein Erretter, mein Schild auf den ich traue, der mein Volk mir unterwürfig macht. Gott! was ist der Mensch, daß du sein gedenkest, ein Menschenkind, daß du ihn beachtest? Der Mensch, der gleicht dem Hauche, und seine Tage sind wie ein Schatten, der vorüberzieht. Gott neige die Himmel, und fahr' herab, rühr' die Berge an, und laß sie dampfen; schleudere den Blitz, und zerstreue sie, wirf deine Pfeile und verwirre sie. Reiche deine Hand mir aus der Höhe, rette mich und erlöse mich aus den gewaltigen Wassern, aus der Hand der Barbaren, deren Mund spricht Lug, deren Hand ist zum Truge gehoben.

Gott! ein neues Lied will ich dir singen,

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־
עַבְדֵי יְיָ. הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת:
שְׂאוּ־יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ
מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: עלינו, קדיש יתום.

סדר מוצאי שבת

קמד לְדָוִד ׀ בָּרוּךְ יְיָ ׀ צוּרִי. הַמְלַמֵּד יָדַי
לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה: חַסְדִּי
וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי־לִי. מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי
הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי: יְיָ מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ. בֶּן־
אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה. יָמָיו כְּצֵל
עוֹבֵר: יְיָ הַט־שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ:
בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם. שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם:
שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם. פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם
רַבִּים. מִיַּד בְּנֵי נֵכָר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא
וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה

sich kleiden in Gerechtigkeit, deine Frommen jubeln! Um David deines Knechtes willen wende nicht ab das Angesicht von deinem Gesalbten. Gott hat geschworen dem David die Treue! Er läßt nicht ab davon: „Von der Frucht deines Leibes setze ich immer Einen auf deinen Thron. Wo deine Kinder wahren meinen Bund und mein Zeugniß da, das ich sie habe gelehret; so sollen auch ihre Kinder in Ewigkeit sitzen auf deinem Throne! Denn Gott hat Zion erwählet, hat es gewünscht zu seinem Ruhesitz. Das ist meine Ruhestätte für immer und ewig, hier will ich wohnen, dieweil ich es hab' gewünscht. Seine Nahrung segne ich; seine Armen sättige ich mit Brod; seine Priester kleide ich in Heil; seine Frommen, die sollen jubeln! Da laß ich wachsen dem David das Horn, richte ich das Licht her meinem Gesalbten; seine Feinde, die kleide ich in Schmach, und auf ihm blühet die Krone.

Ps. 133. שיר Wanderlied von David! Wie gut ist es, wie schön und lieblich, wenn Brüder auch brüderlich zusammen wohnen. Wie köstlich Oehl auf's Haupt, das träufelt in den Bart, in Aharons Bart, daß es herabfließt auf den Saum seiner Gewänder! Wie der Thau von Chermon, der herabfließt auf die Berge Zions! Denn dort entbietet Gott den Segen, Leben bis in Ewigkeit.

כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד
עַבְדֶּךָ. אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע־יְיָ לְדָוִד.
אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה. מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית
לְכִסֵּא־לָךְ׃ אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי
זוֹ אֲלַמְּדֵם. גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא־
לָךְ׃ כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ זֹאת
מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד. פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ׃ צֵידָהּ
בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ. אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃ וְכֹהֲנֶיהָ
אַלְבִּישׁ יֶשַׁע. וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ שָׁם
אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד. עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃ אוֹיְבָיו
אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת. וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־
נָּעִים. שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד׃ כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב
עַל הָרֹאשׁ. יֹרֵד עַל הַזָּקָן. זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל
פִּי מִדּוֹתָיו׃ כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן׃
כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃

Wächter auf den Morgen, die Wächter auf den Morgen! Harre nur, Israel, auf Gott; denn bei Gott ist Gnade, bei ihm in Fülle die Erlösung. Er erlöset Israel — von allen seinen Sünden.

Ps. 131. שיר Wanderlied von David! Gott, es ist nicht hochmüthig mein Herz, ich hebe nicht stolz die Augen auf; ich gehe nicht ein in große und wunderbare Dinge, die mir zu hoch sind. Nein, ich stille und beschwichtige meine Seele wie ein Kind bei der Mutter; wie ein Kind ist meine Seele in mir! Harre, Israel, auf Gott von nun an und in Ewigkeit!

Ps. 132. שיר Wanderlied. Gedenke, Gott, dem David all sein Leid, wie er geschworen zu Gott, gelobet hat dem gewaltigen Gotte Jakobs: „Ich komme nicht unter das Dach meines Hauses, ich besteige nicht mein Ruhebett, ich gönne meinem Auge nicht den Schlaf und meinen Augenliedern nicht den Schlummer, bis ich habe gefunden eine Stätte für Gott, eine Wohn- und Ruhestätte für den gewaltigen Gott Jakobs!“ Sieh, wir haben davon gehört in Ephrat, es ist die Kunde zu uns gekommen im Gefilde Jaar. Lasset uns eingehen in seine Wohnungen, uns beugen vor dem Schemel seiner Füße. Auf, o Gott, geh' ein in deine Ruhe, du und die Lade, darin du waltest in deiner Macht. Mögen deine Priester

לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר. שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְיָ. כִּי עִם־יְיָ הַחֶסֶד. וְהַרְבֵּה עִמּוֹ
פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. יְיָ לֹא־גָבַהּ לִבִּי
וְלֹא־רָמוּ עֵינַי. וְלֹא־הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת
וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי
נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ. כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

קלב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. זְכוֹר־יְיָ לְדָוִד. אֵת כָּל־
עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַייָ. נָדַר לַאֲבִיר
יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי. אִם־אֶעֱלֶה עַל־
עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם־אֶתֵּן שְׁנָת לְעֵינָי. לְעַפְעַפַּי
תְּנוּמָה: עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַייָ מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר
יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי־
יָעַר: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו. נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם
רַגְלָיו: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ:

Jerusalem im Glücke alle Tage deines Lebens; du siehst Kinder von deinen Kindern, Frieden über Israel!

Ps. 129. שיר Wanderlied! Sie haben mich gar sehr gedrängt von meiner Jugend an — spreche Israel — sie haben mich gar sehr gedrängt von meiner Jugend an, und mir doch nicht beikommen können. Auf meinem Rücken haben sie gepflügt die Pflüger, und lang gezogen ihre Furchen; aber Gott, der ist gerecht, der hieb den Frevlern das Seil entzwei. So stehen beschämt, und weichen zurück alle Feinde Zions. Laß sie sein wie das Gras auf den Dächern, das, bevor man es pflücket, schon verdorret; das füllet dem Schnitter nicht die Hand und dem Garbenbinder nicht den Arm; da spricht Keiner, der vorüberzieht: „Gottes Segen über euch, wir segnen euch in Gottes Namen!"

Ps. 130. שיר Wanderlied. Aus den Tiefen rufe ich dich, Gott; Herr, höre auf meine Stimme, laß dein Ohr aufhorchen auf mein inbrünstiges Gebet. So du die Sünden wolltest aufbewahren; Herr, wer könnte da bestehen? Aber bei dir ist die Versöhnung, damit du gefürchtet werdest. Ich hoffe auf Gott, es hoffet meine Seele, auf sein Wort harre ich. Meine Seele auf Gott, mehr als die

וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָֽם. כֹּל יְמֵי חַיֶּֽיךָ: וּרְאֵה־
בָנִים לְבָנֶֽיךָ. שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:
קכט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. רַבַּת צְרָרֽוּנִי מִנְּעוּרָי.
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי
מִנְּעוּרָי. גַּם לֹא יָֽכְלוּ־לִי: עַל־גַּבִּי חָֽרְשׁוּ
חֹרְשִׁים. הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנוֹתָם*: יְיָ צַדִּיק. קִצֵּץ
עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר. כֹּל שֹׂנְאֵי
צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת. שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ:
שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר. וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא
אָֽמְרוּ הָעֹבְרִים. בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם. בֵּרַכְנוּ
אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:
קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִֽיךָ יְיָ.
אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי. תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ
קַשֻּׁבוֹת. לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֺנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ.
אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּוָּרֵא:
קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחָֽלְתִּי: נַפְשִׁי

* למעניתם קרי.

und weinet, der trägt und wirft die Saat; und er kehret heim in Jubel, wenn er seine Garben trägt.

Ps. 127. שִׁיר Wanderlied! von Salomo' Wenn Gott nicht bauet das Haus, umsonst mühen sich die Bauleute daran. Wo Gott nicht wahret die Stadt, umsonst wachet der Wächter. Umsonst stehet ihr früh auf, sitzet ihr in später Nacht, esset ihr in Sorgen euer Brod; seinen Treuen gibt er es im Schlafe so! Sieh, ein Erbe Gottes sind Söhne, ein Gotteslohn des Leibes Frucht. Wie Pfeile in der Hand des Starken, so sind die Söhne der Jugend. Wohl dem Manne, der seinen Köcher hat voll davon; die werden sich nicht zu schämen haben, die wissen zu reden mit dem Feinde im Thore!

Ps. 128. שִׁיר Wanderlied. Wohl jedem, der Gott fürchtet, der gehet in seinen Wegen. So du issest von deiner Hände Fleiß und Müh', wohl dir, es geht dir gut. Dein Weib ist wie die Rebe, blühend in den Kammern deines Hauses, deine Kinder sind wie die Oehlzweige rings um deinen Tisch herum. Schau', so ist von Gott gesegnet, wer Gott fürchtet. Dich segnet Gott von Zion aus, du siehst

יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע. בֹּא־יָבֹא בְרִנָּה.
נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה. אִם יְיָ לֹא־יִבְנֶה
בַיִת. שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ: אִם־יְיָ לֹא־
יִשְׁמָר עִיר. שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא לָכֶם׀
מַשְׁכִּימֵי קוּם. מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת. אֹכְלֵי לֶחֶם
הָעֲצָבִים. כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא*: הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ
בָּנִים. שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר. כֵּן בְּנֵי
הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ
מֵהֶם. לֹא יֵבֹשׁוּ. כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ.
הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל
אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה. בְּיַרְכְּתֵי
בֵיתֶךָ. בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים. סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ:
הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן.

* כנ"ל בא'.

rissen, und wir — wir sind gerettet! Unsere Hilfe war der Name Gottes, der den Himmel und die Erde hat geschaffen.

Ps 125. שיר Wanderlied! Die auf Gott vertrauen, die sind wie der Zionsberg, der wanket nicht, und bleibet fest in Ewigkeit. Jerusalem hat seine Berge ringsherum; so ist Gott rings um sein Volk herum von nun an und in Ewigkeit. Denn es soll nicht ruhen der Stab des Frevlers auf dem Loostheil der Gerechten, damit nicht die Gerechten im Unrecht ihre Hand erheben. Thue Gutes, Gott, den Guten, die redlich sind in ihrem Herzen. Die da biegen ein den krummen Pfad, die laß nur gehen, Gott; sie sind es, die das Unheil schaffen; — daß Friede sei über Israel.

Ps. 126. שיר Wanderlied! Wenn Gott zurückführt die Gefangenen Zions, werden wir sein wie die Träumenden. Da füllet sich mit Lachen unser Mund, unsere Zunge mit Jubel; da sprechen die Völker: „Großes hat Gott gethan an diesen da!“ Großes hat Gott gethan an uns; darum sind wir so froh! Führe zurück, Gott, unsere Gefangenen, wie Ströme in das dürre Land. Die gesäet in Thränen, die ernten in Jubel. So geht, so geht

נִשְׁבָּר. וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הַבֹּטְחִים בַּיְיָ. כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמּוֹט. לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַםִ הָרִים סָבִיב לָהּ. וַיְיָ סָבִיב לְעַמּוֹ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל־גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים: לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים. וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם. יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן. שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְיָ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן. הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה: אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב. הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ

Um meiner Brüder, um meiner Freunde willen wünsche ich dir den Frieden; um das Haus Gottes, unsers Herrn, suche ich dein Glück und Heil!

Ps. 123. שִׁיר Wanderlied! Zu dir erhebe ich mein Auge, der du thronest im Himmel. Schau' wie die Augen der Knechte auf die Hand ihres Herrn, wie die Augen der Magd auf die Hand ihrer Gebieterin, so schauen unsere Augen auf zu Gott, unserm Herrn, — bis daß er uns begnadige! Begnadige uns, Gott, begnadige uns; wir sind der Schmach schon satt. Uebervoll und satt ist unsere Seele von dem Spotte der Glücklichen, von dem Schmähen der Uebermüthigen.

Wanderlied von David!

Ps. 124. שִׁיר So nicht Gott mit uns gewesen wäre — so spreche Israel — so nicht Gott mit uns gewesen wäre, als aufgestanden sind die Menschen gegen uns; hätten sie lebendig uns verschlungen, als erglühet ist ihr Zorn gegen uns; es hätte uns das Wasser überfluthet, ein Strom wäre hingegangen über uns; es wäre hingegangen über uns die wilde, die empörte Fluth. Gelobt sei Gott, daß er uns nicht hat hingegeben zum Fraß für ihre Zähne. Unsere Seele ist gerettet, wie der Vogel aus des Voglers Schlinge; die Schlinge ist zer-

אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי.
הַיּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים
אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם. כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ.
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ
יְיָ חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה־
לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים. הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים:

קכד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. לְדָוִד. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה
לָנוּ. יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה
לָנוּ. בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ.
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ. נַחְלָה
עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ. הַמַּיִם
הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם:
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים. הַפַּח

Hilfe kommt. Meine Hilfe, die kommt von Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Er läßt nicht wanken deinen Fuß, er schlummert nicht, dein Hüther. Nein, er schlummert und er schläft nicht, der Hüther Israels. Gott, der ist dein Hüther; Gott, der ist dein Schatten, dir stets zur rechten Hand, bei Tag sticht dich die Sonne nicht, der Mond nicht bei der Nacht. Gott der hüthet dich vor allem Bösen, der hüthet deine Seele. Gott hüthet deinen Ausgang und deinen Eingang — von nun an und in Ewigkeit!

Wanderlied, von David!

שיר Ps. 122. Ich freue mich, wo sie zu mir sagen: „Kommt, laßt uns gehen in Gottes Haus!" Es standen unsere Füße in deinen Thoren, Jerusalem! Jerusalem, die wohlgebaute, die Stadt darin sich alles einiget. Da ziehen hin die Stämme, die Stämme Gottes, ein Zeugniß für Israel zu huldigen dem Namen Gottes. Da sitzen sie auf Stühlen zu Gericht, auf Stühlen auf dem Hause Davids. Betet um Frieden für Jerusalem, daß es wohlgehe deinen Freunden. Friede sei in deinem Zwinger, Ruhe in deinen Pallästen.

מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ: אַל־יָנוּם
שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְיָ שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ. עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה. וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ
מִכָּל־רָע. יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ
וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים
לִי. בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ.
בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָםִ: יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה. כְּעִיר
שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים.
שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ:
כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט. כִּסְאוֹת לְבֵית
דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ. יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ:
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ. שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ. לְמַעַן

So waltet Gottes Herrlichkeit in Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Er schauet auf die Erde, und sie zittert, rühret an die Berge und sie rauchen! Darum singe ich vor Gott, so lange ich lebe, weihe ihm mein Saitenspiel, so lange ich bin. Möge ihm nur stets mein Wort gefallen; ich freue mich meines Gottes. Es verschwinden die Sünder von der Erde, und die Frevler — die sind nicht mehr! Lobe Gott, meine Seele! Hallelujah! lobet Gott.

Ps. 120. שיר Wanderlied! Zu Gott, als mir war angst und weh, rief ich, und er erhörte mich! Gott wahre mich und rette mich vor lügnerischer Lippe, vor trügerischer Zunge. Was gibt sie dir, und mehret sie dein Theil, die trügerische Zunge — des Helden Pfeile, geschärft an der Kohlengluth der Ginster? Wehe mir, daß ich in Meschech wohne, und weilen muß in den Hütten Kedars. Schon so lange weilet meine Seele bei denen, die den Frieden hassen. Ich will den Frieden, und, wie ich rede, sind sie da — zum Kampfe!

Ps. 121. שיר Wanderlied! Ich hebe empor mein Auge zu den Bergen, von wannen meine

וְאֶל־עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן. וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד. יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: אָשִׁירָה לַייָ בְּחַיָּי. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי. אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּייָ: יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ. וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. הַלְלוּ־יָהּ:

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֶל־יְיָ בַּצָּרָתָה לִּי. קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר. מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה־יִּתֵּן לְךָ. וּמַה־יֹּסִיף לָךְ. לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים. עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים. אוֹיָה־לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ. שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי. עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי־שָׁלוֹם. וְכִי אֲדַבֵּר. הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים.

Bäume Gottes, die Cedern des Libanon, die er ha. gepflanzet, wo die Vögel nisten, der Storch, der in Cypressen baut sein Haus. Die hohen Berge sind für die Gemsen, und die Klippen eine Zuflucht für die Kaninchen. — Er hat gemacht den Mond für die Zeiten, die Sonne, die weiß, wo sie auf- und untergeht. Du stellst hin die Finsterniß; es wird Nacht; da regt sich alles Wild im Wald, die Löwen brüllen nach Raub, verlangen von Gott ihre Speise; und wieder leuchtet die Sonne, da verschwinden sie, und lagern in ihren Höhlen; da geht der Mensch an sein Geschäft, an die Arbeit, bis wieder Abend wird. Gott, wie viel sind deine Werke, du hast sie alle in Weisheit geschaffen. Da ist das Meer, so groß, so weit und breit, da wimmelt es von Thieren ohne Zahl, den kleinen und den großen; da ziehen hin die Schiffe, und der Leviathan, den du geschaffen, daß er darin sich tummle! Alle hoffen sie auf dich, daß du ihnen gebest ihre Speise jedem zu seiner Zeit. Du gibst es ihnen, sie lesen es nur auf; du öffnest dein Hand, sie werden des Guten satt. Du verbirgst dein Angesicht, sie entsetzen sich; nimmst hin ihren Geist, sie verscheiden, kehren zurück in den Staub Du sendest deinen Geist, und sie sind neu geschaffen, verjüngt ist das Angesicht der Erde!

אֱנוֹשׁ יִכְעַד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ. אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
נָטָע: אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ. חֲסִידָה
בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים.
סְלָעִים ו מַחְסֶה לַשְׁ*פַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ
לְמוֹעֲדִים: שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת־חֹשֶׁךְ
וִיהִי לָיְלָה. בּוֹ־תִרְמֹשׂ כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר:
הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף. וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם:
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן. וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן:
יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ. וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי־עָרֶב: מָה־
רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם. שָׁם־
רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר. חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־גְּדֹלוֹת:
שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן. לִוְיָתָן זֶה־יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־
בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן. לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן. תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב:
תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן. תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן.

* השי״ן רפה בידיעה

in ein Gewand; spannt die Himmel wie einen Teppich; wölbet auf Wasser seine Söller; macht die Wolken zu seinem Wagen; fährt einher auf Flügeln des Sturmwindes. Er macht die Stürme zu seinen Boten; zu seinen Dienern — flammend Feuer! Er hat gegründet die Erde auf ihre Grundfesten, daß sie nicht wanket in Ewigkeit. Er hat mit Fluthen bedecket die Tiefen wie mit einem Kleide; auf den Bergen stehen Wasser. Vor deinem Dräuen fliehen sie, vor der Stimme deines Wetters fahren sie hin, steigen hinauf an den Bergen, sinken hinab in die Thäler — an den Ort, den du ihnen hast gegründet. Du hast ihnen gesetzt eine Grenze, die sie nimmer überschreiten, daß sie nicht wieder überschütten die Erde. — Er sendet die Quellen in die Bäche, zwischen den Bergen da ziehen sie hin, tränken alles Wild auf der Flur, und die wilden Thiere stillen ihren Durst. Da wohnen die Vögel des Himmels, aus den Aesten erheben sie ihre Stimme. — Er tränket die Berge von seinen Söllern aus; von der Frucht deines Wirkens wird satt die Erde. Er läßt wachsen Gras für das Vieh und Kraut für die Arbeit des Menschen, daß er ziehet Brod aus der Erde, und Wein, der des Menschen Herz erfreuet und glänzend macht sein Angesicht von Oehl und Fett, — Brod, das da erquicket des Menschen Herz. Es werden satt die

נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו.
הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ. הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ:
עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת. מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט:
יָסַד־אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ. בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד:
תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ. עַל־הָרִים יַעַמְדוּ־מָיִם:
מִן־גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן. מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן:
יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת. אֶל־מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ
לָהֶם: גְּבוּל־שַׂמְתָּ בַּל־יַעֲבֹרוּן. בַּל־יְשׁוּבוּן
לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים.
בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי.
יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם
יִשְׁכּוֹן. מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ־קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים
מֵעֲלִיּוֹתָיו. מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ:
מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם.
לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ: וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב־
אֱנוֹשׁ. לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן. וְלֶחֶם לְבַב־

Gnad' und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden. Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiliget.

(רצה u. s. w. Seite 61.)

(Wenn an Wochentagen kein תחנון gesagt wird, sagt man am Sabbath kein צדקתך.)

צדקתך Dein Recht ist Recht in Ewigkeit, deine Lehre — Wahrheit! Dein Recht geht bis in des Himmels Höhe; der du so Großes hast geschaffen, Herr, wer ist wie du?

צדקתך Dein Recht ist wie die Gottesberge hoch, dein Gericht unergründlich wie die Meeresfluth, Menschen und Vieh hilfst du, Gott!

(Vom Sabbath Bereschit bis Sabbath vor Pesach werden die folgenden Psalmen gelesen.)

ברכי Ps. 104 Meine Seele lobe Gott! Gott, mein Herr, wie groß bist du; du kleidest dich in Pracht und Majestät. Er hüllet sich in Licht wie

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָם יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה עד קדמוניות דף סא.

בימים שאין אומרים תחנון בחול, א"א צדקתך בשבת.

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ:

קדיש שלם, עלינו.

מן שבת בראשית עד שבת הגדול אומרים ב"נ.

קד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד. הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה.

Minchagebet am Sabbath.

(אשרי S. 33. ובא לציון S. 88.)

ואני Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen. Gott! in deiner unendlichen Huld und Milde erhöre mich, sende mir dein Heil und deine Wahrheit.

(האל הקדוש S. 53. bis אדני שפתי)

אתה Du bist der Einige, einig und einzig ist dein Name, und keines wie dein Volk Israel ein einziges Volk auf Erden. Das ist seine Größe und Herrlichkeit, das ist seine Krone, darin sein Heil, daß du ihm den Tag der Ruhe und der Heiligung gegeben. Da freuet sich Abraham, da jubelt Isaks Stamm, Jakob feiert mit seinen Kindern, sie kommen dann zur Ruhe. In Liebe und Freundlichkeit, in gläubiger Erkenntniß und Wahrhaftigkeit, in Fried und Eintracht ruhen sie von ihren Mühen aus, und fühlen sich sicher und geborgen, Herr in deinem Schutze. Das ist die innige Seelenruhe, an der du deine Lust hast und dein Gefallen, daß sie es erkennen und wissen, daß von dir kommt die Ruhe, und sie darob heiligen deinen Namen.

אלהינו Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner

תפלת מנחה לשבת

אשרי דף לג. ובא לציון דף פה.

ח"וק וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

קריאת התורה

אדני שפתי עד האל הקדוש דף נג.

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ׃ אַבְרָהָם יָגֵל יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ׃ מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ׃ יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת־שְׁמֶךָ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ.

In Ehrfurcht und in Freundlichkeit wob ihm sein Volk die Krone zum Schmuck und zur Verherrlichung.

Wie in der Jugendblüthe wallt das Haar von seinem Haupte, schwarz gelockt und geringelt fleußt es herab.

Der Pallast, darin einst sein göttlich Recht gewaltet, erhebt sich wieder in seiner Pracht und Herrlichkeit, und krönet seine Freuden.

Dann ist sein Volk in seiner Hand die Krone, das königliche Diadem sein Schmuck und seine Herrlichkeit.

Die er getragen, die er gehoben, die schmücket er mit seiner Krone; dieweil sie achtbar sind vor ihm, ehrt er sie.

So trage ich sein Ehrenzeichen stets an mir, und das meine trägt er stets an sich, und ist mir nah' wo ich zu ihm rufe.

Glänzend roth ist sein Gewand, blutig roth, wo er die Kelter tritt, wo er von Edom kommt.

Wie er das Band der Liebe festgeknüpft, das zeigte er dem Demüthigen, der die heilige Erscheinung Gottes stets vor Augen hatte.

Er übt die Huld an seinem Volke, und verherrlicht, die wehmüthigen, demüthigen Herzens sind. Er, den alles Lob umwallet, er verherrlicht sich durch sie.

In deinen Propheten, in den Boten deines Reiches hast du dich offenbaret nach deiner ganzen Pracht und Herrlichkeit.

Deine Größe, deine Stärke haben sie bezeichnet nach deinem Walten, deinem Wirken.

Sie haben im Bild und Beispiel dich begriffen, nicht nach deinem Sein und Wesen; sie haben dich verglichen, dich — mit deinen Werken.

In allen Erscheinungen und Gestaltungen haben sie dich geschauet, und in allen ihren Bildern warst du der eine und derselbe — Gott!

Sie haben dich geschauet bald im greisen Alter, bald in der Jugendkraft, und das Haar auf deinem Haupte bald grau, bald in der Jugendblüthe.

Grau und alt am Tag des Rathes und Gerichtes, in voller Jugendkraft am Tag der Schlacht — wie ein Kriegesmann mit starker Hand.

Der schnallt den Helm des Heils sich um das Haupt, und seine rechte Hand und sein heiliger Arm erkämpfen ihm den Sieg.

Vom hellsten Thau glänzt sein Haupt, in seinen Locken rieseln die Schauer der Nacht.

Er rühmt sich mein, dieweil er an mir hat seine Lust, und ich hab' an ihm — meine Kron' und meinen Schmuck.

Wie das reine, pure Gold glänzt sein Haupt, und auf seiner Stirne prangt der heilige Name Gottes in seiner Herrlichkeit

In deinen Propheten, in den Boten deines Reiches hast du dich offenbaret nach deiner ganzen Pracht und Herrlichkeit.

Deine Größe, deine Stärke haben sie bezeichnet nach deinem Walten, deinem Wirken.

Sie haben im Bild und Beispiel dich begriffen, nicht nach deinem Sein und Wesen; sie haben dich verglichen, dich — mit deinen Werken.

In allen Erscheinungen und Gestaltungen haben sie dich geschauet, und in allen ihren Bildern warst du der eine und derselbe — Gott!

Sie haben dich geschauet bald im greisen Alter, bald in der Jugendkraft, und das Haar auf deinem Haupte bald grau, bald in der Jugendblüthe.

Grau und alt am Tag des Rathes und Gerichtes, in voller Jugendkraft am Tag der Schlacht — wie ein Kriegesmann mit starker Hand.

Der schnallt den Helm des Heils sich um das Haupt, und seine rechte Hand und sein heiliger Arm erkämpfen ihm den Sieg.

Vom hellsten Thau glänzt sein Haupt, in seinen Locken rieseln die Schauer der Nacht.

Er rühmt sich mein, dieweil er an mir hat seine Lust, und ich hab' an ihm — meine Kron' und meinen Schmuck.

Wie das reine, pure Gold glänzt sein Haupt, und auf seiner Stirne prangt der heilige Name Gottes in seiner Herrlichkeit

בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל־דִּמְיוֹנוֹת:

וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:
מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

Schlußgesang.

אנעים Ein freundlich Lied will ich dem Herrn singen, mit aller Kunst gewoben; denn nach dir, Gott, schmachtet meine Seele.

Meine Seele verlanget nach deinem Schirm und Schatten, auf daß ich ergründe, was sich in deinem geheimnißvollen Schatten birgt.

Wie ich rede von dir und deiner Herrlichkeit, pocht mir das Herz in Liebesglut.

Darum rede ich stets von dir, und wie ich dich ehren könne, singe ein Liebeslied zu deines Namens Ehre.

Ich weiß gar viel von dir zu reden, wo ich dich nie gesehen, und red' in Gleichnissen und Bildern, wo ich dich nicht erkannt.

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים: לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים: אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים: יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים: מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבוֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל־תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: עלינו ק"י.

שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

*) פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן. הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

---

*) Aus dem Talmud: „Krithoth 1." über das zum Opferdienste verwendete Räucherwerk.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא

אין Keiner ist wie unser Gott. Keiner ist wie unser Herr. Keiner ist wie unser König. Keiner ist wie unser Erlöser. — Wer ist wie unser Gott? Wer ist wie unser Herr? Wer ist wie unser König? Wer ist wie unser Erlöser? — Wir danken unserm Gott. Wir danken unserm Herrn. Wir danken unserm König. Wir danken unserm rlöser. — Gelobt sei unser Gott! Gelobt sei unser Herr! Gelobt sei unser König! Gelobt sei unser Erlöser! — Du bist unser Gott! Du bist unser Herr! Du bist unser König! Du bist unser Erlöser! Du bist es, dem unsere Väter einst geopfert den reinsten Opferduft und Weiherauch!

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת שובה
וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: כ"כ

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי־בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בש"ש בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אלהי נצור וכו'

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: בשבת חנוכה על הנסים דף סג.

*) Uebersetzung Seite 61.

und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile! Läutere unser Herz daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe; daß Israel und Alle, die den Sabbath heilig halten, in ihm die Ruhe finden. Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiliget.

(Für den Neumond, wenn er auf einen Sabbath fällt.)

diesem Sabbathtage den neuen Monat zum Glück und Segen, zur Freud' und Fröhlichkeit, zum Heil und Trost, zur Ernährung und Verpflegung, zum Leben und zum Frieden; daß jede Sünde uns vergeben, jede Schuld uns erlassen, (jedes Vergehen gesühnet und versöhnet) sei! Denn dein Volk Israel hast du erwählet unter allen Völkern und Nationen, und ihnen die Erkenntniß der heiligen Sabbathruhe gegeben, und die Satzungen für den Neumond ihnen festgestellt. Gelobt seist du, Gott, der da heiliget den Sabbath und Israel und die Neumonde.

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

לשבת וראש חדש

וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה. אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן. (בשנת העבור וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע): כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל הָאֻמּוֹת וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ לָהֶם הוֹדָעְתָּ. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

auf daß Alle, die den Sabbath heiligen, sich sättigen und erfreuen an den Gaben deiner Huld. Dazu hast du den siebenten Tag erwählet, ihn begnadiget, und ihn geheiliget; ein Kleinod ihn genannt zum Andenken an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter, segne uns die Ruhe in deiner Gnade

---

(Für den Neumond, wenn er auf einen Sabbath fällt.)

ganz ohne Fehl. Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift, drei Zehntheile für den Stier, zwei Zehntheil für den Widder, ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer und einen Bock zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.*

ישמחו Mögen sich freuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, an ihm sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiliget, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter, habe Gefallen an unserer Ruhe. Erneue uns an

עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ.

לשבת וראש חדש

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ.

וביום Am Sabbathtage zwei Lämmer, einjährige und ohne Fehl; zwei Zehntheile feines Mehl, als Mehlopfer, eingerührt mit Oehl und ein Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer für den Sabbath nebst dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.

ישמחו Mögen sich freuen deines Reiches, die den Sabbath halten und ihn nennen ihre Lust;

(Für den Neumond, wenn er auf einen Sabbath fällt.)

dir bereiten und dir bringen in Liebe und in Freundlichkeit nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

וביום Am Sabbathtage zwei Lämmer, einjährige und ohne Fehl; zwei Zehntheile feines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Oehl, und ein Trankopfer. Also ist das Sabbathopfer für den Sabbath nebst dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.

זה Das ist das Opfer für den Sabbath! Das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

ובראשי „An eueren Neumonden sollt ihr bringen als Opfer dem Herrn: Stiere, junge Rinder, zwei; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben,

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי

לשבת וראש חדש

וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עוֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר׃

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיָי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃

wollen wir dir bringen jedes Opfer, das wir dir schuldig sind, die täglichen Opfer in ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mussaphopfer für den Sabbathtag wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit nach deinem Gebote und Willen; wie du es uns vorgeschrieben hast in deiner Thora durch Moses, deinen **Knecht**, und er es vernommen hat aus deinem Munde.

(Für den Neumond, wenn er auf einen Sabbath fällt,)

unsere Stadt, ward verwüstet unser heiliger Tempel, ging die Würde uns verloren, wich alle Weihe und Herrlichkeit von dem Hause, daran wir mit dem Leben hingen, und wir können nimmer erfüllen unsere Pflicht in dem Hause, das du einst erwählet, in dem großen und heiligen Tempel, auf den dein Name ward genannt, dieweil des Feindes Hand sich hat vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du uns führest in Freudigkeit in unser Land, uns einsetzest und einpflanzest in unser eigenthümliches Gebiet. Da wollen wir dir bringen die Opfer unserer Schuld, die täglichen nach ihrer Ordnung, die Mussaphopfer nach ihrer Regel. Und die Mussaphopfer für diesen Sabbath- und diesen Neumondstag wollen wir

וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת ראש וחדש

וְגָלָה יְקָרֵנוּ. וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ. אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם. וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה

*) תכנת Du hast den Sabbath eingesetzt hast das Opfer ihm bestellt; hast es angeordnet in allen seinen Bestimmungen, und das Trankopfer nach seinen Regeln. Die an ihm haben ihre Lust, die sind die Erben der ewigen Herrlichkeit; die ihn gekostet, die kennen das Leben in seiner Würdigkeit; und die mit Lust und Liebe dem Gottesworte nachgehen, die haben das Größte sich erwählet. Schon am Sinai ward das Gebot gegeben; da gebotest du uns, Gott unser Herr, daß wir dir bringen das Mussaphopfer für den Sabbath nach Gebühr.

יהי Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir hinaufziehen in Freudigkeit in unser Land, und du uns einpflanzest in unser Gebiet, auf heiligem Grund und Boden. Da

---

*) (Für den Neumond, wenn er auf einen Sabbath fällt.)

אתה Du hast geschaffen die Welt beim Anbeginn der Zeit, und vollendet dein Werk am siebenten Tage. Dieweil du uns geliebt und dein Gefallen hattest an uns, hast du uns erhöhet über alle Völker, uns geheiligt durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

ותתן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe, die Sabbathe zur Ruhe, die Neumonde zur Versöhnung. Und dieweil wir gesündiget vor dir, wir und unsere Väter, ward zerstöret

alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott!
(Heiliger Weltenherr)!

---

und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

אני „Ich bin Gott, euer Herr!“

ובדברי Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

ימלוך „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten — Hallelujah“

לדור Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in die Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weichet nie und nimmer aus unserem Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott!

(Heiliger Weltenherr!)

alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott!
(Heiliger Weltenherr)!

---

und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

אני „Ich bin Gott, euer Herr!"

ובדברי Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

ימלוך „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten — Hallelujah"

לדור Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in die Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weiche nie und nimmer aus unserem Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott!
(Heiliger Weltenherr!)

יום יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בשבת שובה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי. לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק"וח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בשבת שובה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

Du bist heilig und heilig ist dein Name, und

קדוש Heilig, heilig, heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Erde ist voll von seiner Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte deiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: Gelobt —

ברוך „Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet."

ממקומו An der Stätte, wo er waltet, wende er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadige das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage, immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

שמע „Höre Israel! Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!"

אחד Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil

קהל וחזן קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ק"וח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ

רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

לשבת שובה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קדושה לשבת, ולי"ט ולהושענה רבה.

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי
קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב
עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

נעריצך Wir huldigen dir in deiner Macht und Heiligkeit in der geheimnißvollen Sprache der heiligen Seraphim, die da heiligen deinen Namen in Heiligkeit. Wie geschrieben steht von deinem Propheten: „Und Einer ruft dem Andern zu, und spricht:"

מוסף לשבת ולשבת ור"ח.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

לשבת שובה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּ"אַ יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים

---

*) Die Uebersetzung siehe S. 53.

כשמחזירין הספר להיכל אומר זה

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא (בעשי"ת וּלְעֵילָּא) מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

לחול ולי"ט.

כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ
וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי
יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם
בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם
וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא
לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ
וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה
דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ
יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים׀
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז
וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד סֶלָה׃

לשבת.

הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְיָ
עַל הַמָּיִם׀ אֵל הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים׃
קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃
קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר
יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים׃ קוֹל
יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל
יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר
קָדֵשׁ׃ קוֹל יְיָ׀ יְחוֹלֵל
אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת
וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ
מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְיָ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם׃

(Ankündigung.)

Der Neumond — wird sein am kommenden — Tage, der zum Glück und Heil und Segen uns eingehe.

יחדשהו Gott der Heilige, gelobt sei er, erneue ihn für uns und für sein ganzes Volk Israel zum Leben und Frieden, zur Freude und Fröhlichkeit, zum Heile und Troste! Amen!

(אשרי Seite 33.)

(Beim Zurücktragen der Thora.)

Vorb. Preiset den Namen Gottes! denn erhaben ist sein Name allein!

Gem. Seine Majestät geht über Erd' und Himmel. Er erhebet seinem Volke das Horn, das ist der Frommen Ruhm und Stolz, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk, das ihm das nächste ist. Hallelujah — lobet Gott den Herrn!

Uebersetzung von מזמור לדוד S. 104.
Uebersetzung von לדוד מזמור S. 91.

החזן לוקח ס"ת ואומר

ראש חדש (פלוני) יהיה ביום (פלוני) הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה

קהל וחזן יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

אשרי וכו' דף לג.

הכנסת ספר תורה

הס"ל לוקח הס"ת ואומר

חזן יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

קהל הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

לחול ולי"ט.

לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:

לשבת.

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז:

Einsegnung des Neumonds.

Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, daß du den kommenden Monat uns erneuest zum Glück und Segen! Gib uns langes Leben, Fried' und Ruhe und Glück und Segen. Ernähre und verpflege uns aus deiner offenen, vollen, milden Hand; kräftige uns an Leib und Seele; erhalte uns in der Furcht Gottes, in der Furcht und Scheu vor jeder Schuld und Sünde; wahre uns vor jeder Beschämung und Demüthigung; auf daß wir deiner Gottesgaben uns erfreuen in Reichthum und Ehre, frei von jeder Sorg' und Noth deinem Gottesworte und allen gottesfürchtigen und menschenfreundlichen Werken mit aller Lust und Liebe nachgehen, und was unser Herz begehret, uns gewähret sei! Um der Einmüthigkeit und Innigkeit willen, mit der so viele Herzen sich zu dir erheben, erhöre uns Herr! Amen! Amen!

Der Wunder hat gethan an unsern Vätern, und sie hat erlöset aus der Knechtschaft zur Freiheit, der erlöse uns bald, und sammle die Zerstreuten von allen vier Enden der Welt, und einige ganz Israel in einem einigen Bunde! Amen!

כשמברכין החדש אומרים זה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים. חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם. חַיִּים שֶׁל טוֹבָה. חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה. חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה. חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת. חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא. חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִימָה. חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד. חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם. חַיִּים שֶׁיְּמַלֵּא יְיָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹב. בִּזְכוּת תְּפִלַּת רַבִּים אָמֵן סֶלָה:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת. הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Huld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Ferdinand dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage, und kröne ihn mit Sieg und Ruhm und Herrlichkeit — Segne die Kaiserin

Maria Anna Carolina.

Segne alle Angehörigen des erhabenen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß auch wir des Segens theilhaft werden, und einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthrone! Amen.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל לְמַעְלָה אֶת־אֲדוֹנֵינוּ

הקיסר פערדינאנד הראשון

יָרוּם הוֹדוֹ!

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מי Der allmächtige Gott, der gesegnet hat unsere Väter Abraham, Isak und Jakob, der segne diese heilige Gemeinde und alle heiligen Gemeinden Israels, ihre Lehrer, Häupter und Glieder, Männer und Frauen, Söhne und Töchter, und was ihnen angehört! Die Gotteshäuser weihen, und sie heiligen der Andacht und dem Gebete; die da eingehen in das Gotteshaus zur Anbetung und Verehrung Gottes; die da spenden das Licht zur Erleuchtung, den Wein zur Heiligung und Scheidung der Sabbathe und Feste; die ihr Brot theilen mit dem Wandersmanne, Gastfreiheit üben und Mildthätigkeit mit den Armen; Alle, die in Gottesfurcht dem Dienste Gottes und ihrer Gemeinde vorstehen, und ihre Angelegenheiten in Treue und Rechtlichkeit verwalten; — die lohn Gott der Heilige, gelobt sei er. und vergelte es ihnen in seiner Huld und Milde! Er halte ab von ihnen jedes Leid, erhalte sie gesund und rüstig an Leib und Seel', vergebe ihnen jede Schuld und Schwäche, und sende ihnen Glück und Segen zu Allem, was sie thun und schaffen, auf daß sie des Gotteslohnes und des Segens theilhaftig werden mit allen ihren Brüdern in Israel! Amen!

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ: הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי־שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

וְקַיָּמָא זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא. טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן. וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן. מִן־כָּל־עָקָא. וּמִן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא. יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

---

schaft, eine Nachkommenschaft, die nicht aufhört und nicht ausgeh't und nicht abläßt von Gottes Lehr' und Wort — das sei von Gott dieser heiligen Gemeinschaft beschieden — Groß und Klein, Weib und Kind!

Der Weltenherr der segne euch, verlängere euch das Leben, daß euere Tage viel werden, und euere Jahre sich mehren; er bewahre euch vor jedem Leid, und halte Krankheit, Noth und Mangel ab von euch. Der Gott des Himmels sei in euerem Schutz zu jeder Zeit und Stunde! Amen!

לְרֵישֵׁי כַלָּה. וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא.
וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא. לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל־מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא.
מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן.
וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן
וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן־כָּל־עָקָא וּמִן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין:
מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא. יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן. כָּל־זְמַן וְעִדָּן
וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי
וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא
וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מְעַלְיָא: זַרְעָא חַיָּא

יקום Vom Himmel komme Heil und Erlösung, Huld und Milde und Erbarmen; langes Leben, eine gesegnete Nahrung und Gottes Schutz und Beistand; Gesundheit und Rüstigkeit an Leib und Seel'; volles Licht, eine lebenskräftige, fortdauernde Nachkommen-

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב:

הקהל עונה:

מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל־טוֹב סֶלָה:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מְעַלְּיָא: זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל.

(Dankgebet nach einer überstandenen Gefahr).

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns sich verpflichtet hat durch seine Wohlthaten, er hat mir wohlgethan.

Gem. Der dir wohlgethan, der thue ferner dir alles Gute — Selah!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

ולאחר הקריאה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

Gelobt seist du, Gott unser Herr, Herr der Welt, der uns erwählet hat vor allen Völkern, und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seist du Gott, der die Thora hat gegeben.

(Nach dem Vorlesen.)

ברוך Gelobt seist du. Gott unser Herr, Herr der Welt, der uns die Thora hat gegeben, darin die Wahrheit ist, und den Keim des ewigen Lebens in uns hat hineingelegt. Gelobt seist du Gott, der die Thora hat gegeben!

עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים
בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל־
נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ
עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה
וְיַאְדִּיר:

קודם הקריאה מברך העולה

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונה

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחוזר המברך ב״י״ה״ל״ו:

Ein Baum des Lebens ist sie Allen, die daran halten, und die sie emporhalten, die sind die Glücklichen. Ihre Wege sind anmuthige Wege, auf allen ihren Pfaden ist — Friede! Langes Leben ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Gott will zu seiner Rechtfertigung, daß die Thora groß werde und verherrlicht!

(Vor dem Vorlesen).

ברכו Lobet Gott, den Allgelobten.

Gelobt sei Gott, der Allgelobte, in Ewigkeit!

הוא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל־נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אב הרחמים וכו' דף סד.

סדר ברכות התורה

כשמגביהים ס"ת אומרים.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

(Beim Emporheben der Thora.)

וזאת Das ist die Thora, die Moses hat vorgelegt den Kindern Israels, wie Gott gesprochen durch Moses.

und Weh, und segne uns in unserm Wirken und Schaffen; daß jedes freundliche Verhängniß bestehe und in Erfüllung gehe, Heil und Trost sei mit uns, und jedes harte und böse Geschick von uns genommen und verfallen sei. Mach' uns geneigt das Herz der Fürsten und der Könige und ihrer Räthe, auf daß sie Gutes und Freundliches stets beschließen über uns! Amen! Amen! Das sei Gottes Wille! bens, und des ewigen zukünftigen Lebens gewiß und sicher sind. Wahre uns vor allen bösen und leichtsinnigen Gedanken und Werken, vor bösen Stunden, die unversehens kommen über uns, vor jedem bösen Verhängniß, das uns bedrohet und überfällt; daß, wer auf Gott vertrauet, in seiner Huld und Liebe stets geborgen sei Amen

(Dreimahl).

ואני Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen. Gott! in deiner unendlichen Huld und Milde erhöre mich, sende mir dein Heil und deine Wahrheit.

(בריך שמיה S. 83.)

(Der Vorbeter und der Chor).

Höre Israel! Gott, unser Herr, ist einiger, einziger Gott!

אחד Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr, heilig (und furchtbar) sein Name!

(גדלו, לך ה' הגדלה S. 84.)

מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְתֵן בְּלֵב מַלְכוּת וְיוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו עָלֵינוּ לְטוֹבָה אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן: טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ. אָמֵן:

ג"ס

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בריך שמיה וכו' דף פג.

ח"וק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

חזן וקהל דר"ה וי"כ

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

גדלו, לך יי הגדלה וכו' דף פד.

בשבת ובי"ט אומרים על הכל:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ

über uns, daß wir ernähret und verpfleget werden aus deiner vollen, offenen, milden Hand, und das Brod, das wir essen, und das Gewand, darin wir uns kleiden, uns reichlich und in Ueberfluß gewähret sei, und in Anstand und in Ehren für unser Leben lang; auf daß wir mit freiem, heiterm Geiste und Sinn' und Herzen deinem Gottesworte nachgehen, und darüber sinnen und forschen, und deine Gebote mit aller Innigkeit und Willigkeit halten und befolgen. Gib uns Verstand und Einsicht, immer tiefer einzudringen in das Verständniß deiner heiligen Gotteslehre, auf daß uns dein göttlich Wort in allen seinen Tiefen, in seinem innersten Sinne verständlich werde. Sende uns Heilung und Genesung für jedes Leid Weisheit uns das Leben verkläre; auf daß an uns in Erfüllung gehe der Spruch, der geschrieben steht: „Und es wird ruhen auf ihm der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und des Verständnißes, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht Gottes!" So möge es auch dein Wille sein, Gott unser Herr, daß ich zu allem Guten, Gottgefälligen mich berufen und befähigt fühle, und stets walle in den Wegen des Rechtes und der Liebe, Herr, vor dir! Heilige uns in der Beobachtung deiner götlichen Gebote, auf daß wir würdig und theilhaftig werden eines langen und glüklichen Le-

וּלְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְלֶחֶם לֶאֱכוֹל. וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וַאֲרִיכַת יָמִים בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ. וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ. וְהָפֵק רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּבָרֵךְ כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וּגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּבַטֵּל

וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים

(An Festtagen.)

רבון Allmächtiger Weltenherr! laß uns in einer gnadenreichen Stunde Erhörung und Gewährung finden für unser Wünschen, Hoffen und Verlangen, und gib uns, was unser Herz begehret. Vor Allem beten wir um Vergebung unserer Schuld und Sünde für uns und unsere Angehörigen, um eine innige Versöhnung in deiner Liebe und Barmherzigkeit. Läutere uns von unsern Sünden und Vergehungen, und mach' uns rein und frei von aller Schuld, auf daß unser in Freundlichkeit und zum Guten vor dir gedacht werde.

Bedenke uns mit deinem Heile und deinem Erbarmen, zu einem langen und glücklichen Leben in Fried' und Ruhe; laß deine Fürsicht walten

(Für die drei Feste.)

רבון Allmächtiger Weltenherr! laß in einer gnadenreichen Stunde mein Wünschen, Hoffen und Verlangen Erhörung und Gewährung finden, und gib mir, deinem Knechte, was mein Herz begehret! Würdige mich und meine Angehörigen (Weib und Kind) deiner Gnadengaben, und kräftige und befähige uns, daß wir deinen Willen thun mit ganzem und ungetheiltem Herzen. Bewahre uns vor dem eigenen bösen und sündigen Herzenstriebe, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre, auf daß wir würdig befunden werden, daß der Abglanz deiner göttlichen Macht und Herrlichkeit sichtbar an uns werde, und der Strahl deines göttlichen Lichtes, der Geist der Einsicht und

לראש השנה וליה"כ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתַי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וּמְחוֹל לִי עַל כָּל־עֲוֹנוֹתַי וְעַל כָּל־עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵיתִי. מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים. וְטַהֲרֵנִי מֵחֲטָאַי. וּמֵעֲוֹנַי וּמִפְּשָׁעַי. וְזָכְרֵנִי בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנוּ בִּפְקוּדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם

לשלש רגלים:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּה לִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ (פלוני בן פלונית) (וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) וְכָל־בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְזַכֵּנוּ שֶׁתַּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ בְּתוֹכֵנוּ וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. ויתקים

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ס"ת לשבת ולי"ט

בי"ט אומרים ה' ה' ג"פ ואח"כ בריך שמיה

יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

אב Allerbarmender Vater! Bedenke Zion zu allem Guten in deiner Gnade, baue auf die Mauern von Jerusalem; denn auf dich allein vertrauen wir — auf dich, den allmächtigen Weltenherrn, der hoch ist und erhaben, Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

Gebet beim Ausheben der Thora.

(An Festtagen wird יי יי vor בריך שמיה gesagt.)

יי Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

לר״ח חדש	לפסח	לסכות
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ	חַג הַמַּצּוֹת	חַג הַסֻּכּוֹת

הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אָתָּה: מודים וכו׳ תפלה במוסף לשבת

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אין Keiner ist Lir gleich unter den Göttern, Herr; Keiner dir gleich in deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott regieret — Gott hat regieret — Gott wird regicren in Ewigkeit! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם.
וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן.
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בשבת ראש חדש, ובשבת חו״המ אומרים יעלה ויבא.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ
וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ
וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן
כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה
לְחֵן וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

*) Die Uebersetzung hiervon siehe S. 61.

Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden. Gelobt seist du, Gott, der den Sabbath hat geheiliget.

וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ
קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ:
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

---

du erwählet, Herr, den siebenten Tag, ihn begnadiget und ihn geheiliget, ein Kleinod ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung!

אלהינו Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner

ישמח Es freue sich Moses der Gottesgabe, freue sich seines Theiles auf Erden. Einen „treuen Knecht“ hast du ihn genannt, die Krone der Herrlichkeit ihm auf's Haupt gesetzt — als er stand vor dir auf Sinaj's Höhe. Zwei steinerne Tafeln, die brachte er herab in seiner Hand, und darauf stand geschrieben, wie der Sabbath sei zu halten. Und so steht geschrieben in deiner Gotteslehre:

ושמרו Es sollen beobachten die Kinder Israels den Sabbath, daß sie den Sabbath halten für alle Zeiten als einen ewigen Bund.

Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen, daß Gott in sechs Tagen hat gemacht den Himmel und die Erde, und am siebenten Tage hat geruhet und gefeiert.

ולא Ihn hast du nicht gegeben, Gott unser Herr, den Völkern der Welt, ihn nicht als Erbe hingegeben denen, die den Götzen dienen. In seiner Ruhe kommen die Sünder nicht zur Ruhe; deinem Volke Israel hast du ihn gegeben in deiner Liebe und Freundlichkeit, dem Stamme Jakobs, den du hast erwählet; auf daß Alle, die den Sabbath heilig halten, sich sättigen und erfreuen an den Gaben deiner Huld. Dazu hast

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ: כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי. וּשְׁנֵי לוּחֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי זָרִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רְשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ: עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ.

Himmelshöhen, wie geschrieben steht von deinem Propheten. Und Einer ruft dem Andern zu, und spricht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

אז Und wie des Sturmes Brausen stark und gewaltig ertönet ihre Stimme, da stehen sie hoch und hehr den Seraphim gegenüber, und stimmen an den Wettgesang: gelobt —

ברוך Gelobt sei Gottes Herrlichkeit an der Stätte, wo sie waltet.

ממקומך An der Stätte, wo du waltest, erscheine uns in deiner Herrlichkeit, Herr, regiere über uns; denn auf dich hoffen und vertrauen wir, daß du dereinst regierest in Zion, bald in unsern Tagen, und für die Ewigkeit da thronest. O, daß du in deiner Größe und Heiligkeit geheiliget werdest in Jerusalem, der Gottesstadt, für alle Zeiten und Ewigkeiten; daß unsere Augen schauen mögen dein göttlich Reich; wie es einst verkündiget ward in den Liedern deines Ruhmes durch David, den Gesalbten, auf dem dein göttlich Recht in Gnaden einst geruhet;

ימלוך „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten — Hallelujah"

Vorb. Durch alle Zeiten. u. s. w.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה בָּ"אַ יְיָ הָאֵל (בשׁ"ס הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ׃

בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה

ק"וח וְאָמַר׃

קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ׃ מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן׃ תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים׃ וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ׃

ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃ חזן לדור ודור וכו'

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

בשבת שובה

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים . זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים .
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

קדושה לש"ץ בחזרת התפלה.

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ

נקדש Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten

עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תתברך צורנו עד גאל ישראל דף מה.

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בס"ס זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

---

*) Die Uebersetzung davon siehe S. 53.

---

ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

לאל Ihm, dem allmächtigen Weltengott, der einst geruhet von seinem Schöpfungswerke. Am siebenten Tage der Schöpfung erhob er sich, und saß auf seinem Throne in seiner Majestät. Er hüllte sich in seine Pracht und Herrlichkeit für den Tag der Ruhe, und nannte den Sabbathtag — die Lust der Welt. Das ist des Sabbaths Ruhm, daß an ihm hat Gott geruhet von allem seinem Werke, und darum verkündet auch der Sabbath Gottes Ruhm, und singet ein Sabbathlied dem Herrn, und spricht: „Gut und schön ist es, Gott zu danken!"

Darob loben und verherrlichen Gott alle seine Schöpfungen, geben ihm das Lob, die Würde und die Größe, ihm dem allmächtigen Weltengotte, dem Schöpfer und Bildner des großen Alls, der seinem Volke Israel die Ruhe hat gegeben in seiner Heiligkeit am heiligen Sabbathtage. Darob werde geheiliget, Gott, dein Name; verherlicht, Herr, dein Angedenken im Himmel oben, und auf Erden unten.

Gelobt seist du, unser Heil und Helfer,

(Wenn die Feste auf einen Wochentag fallen.)

schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Lichter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Herrschaaren, die erheben seine Allmacht, immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit.

Gelobt seist du, Gott unser Herr,

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח (שֶׁל) יוֹם הַשְּׁבִיעִי. שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל: הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ על

ליום טוב בחול

לְשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ על

Thiergestalten, verherrlicht in seiner Majestät auf dem Himmelsthrone, der Mercaba. Unschuld und Biederkeit, die ziehen vor seinem Throne her, Liebe und Erbarmen gehen seiner Majestät voran. Schön und herrlich sind die Lichter, die Gott geschaffen, er hat sie geformet mit Einsicht, Weisheit und Verstand, und die Kraft und Stärke in sie hineingegeben, daß sie schalten in dem weiten Welten-raume. Voll Glanz und Helle spenden sie das Himmelslicht, und in ihrem Glanze verkläret sich die ganze Welt. Freudig gehen sie auf, und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Furcht ihres Herrn Willen. Sie geben der Welt die Pracht und Herrlichkeit zu seines Namens Ehre, und Freudigkeit und Jubel, auf daß wir gedenken seines Reiches. Er rief die Sonne an, und sie strahlet aus ihr Licht, ein Blick von ihm gab dem Monde seine Form und Gestalt. Nun preisen ihn die himmlischen Heerschaaren, Seraphim und Ophanim und die heiligen Thiergestalten verkünden seine Größe und seine Herrlichkeit, und geben ihm die Ehre!

(Wenn die Feste auf einen Wochentag fallen.)

herzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Veste, du ein Schild zu unserm Heil, eine feste Wehr um uns herum, Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth; in seiner Güte

הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

ליום טוב בחול

רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן־עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדָל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד

tenherr war einst erhaben ganz allein vordem, gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Ewiger Weltengott, in deiner unendlichen Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr, bist unsere Macht und Stärke, du ein Fels und unsere Veste, ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Es ist Keiner deines Gleichen, Keiner außer dir, Nichts ohne dich! Wer könnte dir sich je vergleichen?

Es ist Keiner deines Gleichen, Gott unser Herr, in dieser Welt; Keiner außer dir Herr über uns im ewigen, zukünftigen Leben; Nichts ohne dich, davon das Heil uns käme in den Tagen des Messias, und nichts dir gleich, dir unserm Erlöser, in dem Reiche, wo die Todten leben.

אל Gott ist Herr über alle Schöpfungen, gelobt ist sein Name, gelobt im Munde alles Lebenden. Seine Größe, seine Güte füllet an die Welt, Verstand und Wissenschaft kreisen um ihn herum. Da thronet er in seiner Pracht über den heiligen

---

(Wen die Feste auf einen Wochentag fallen)

geschaffen; die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vordem; gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barm-

הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ. וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ. וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה־לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל־נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת

ליום טוב בחול

עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם. אֱלֹהֵי־עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

ברכו Vorb. Lobet Gott den Allgelobten.

ברוך Gem. Gelobt sei Gott der Allgelobte — in Ewigkeit!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da formet das Licht und schaffet die Finsterniß, der Fried' und Eintracht machet, und Alles schaffet!

*) הכל Alles lobet dich, Alles rühmet dich, Alles spricht von dir: es ist Keiner heilig, denn nur Gott allein! Alles erhebet dich — Selah! den Schöpfer des Alls, den allmächtigen Gott, der Tag für Tag dem Morgenroth die Thüren und die Pforten öffnet, und die Himmelswölbung durchbricht, und dem Lichte Fenster macht; der die Sonne führet aus von ihrem Stand, und den Mond von seinem Sitz, den er ihm hat festgestellt, und leuchten läßt ihr Licht über die ganze Welt und über Alle, die auf ihr wohnen, dieweil er sie geschaffen in seiner Barmherzigkeit.

Er erleuchtet, er verkläret die Welt und, die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit! und in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Der Wel-

---

(Wenn die Feste auf einen Wochentag fallen.)

*) Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viel sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

*) הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה. יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ. וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם. תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ליום טוב בחול

*) הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם. תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה

hebe dich! Im Chor der Heiligen bist du geheiligt!

ובמקהלות So wird in Chören, Herr, gepriesen und verherrlichet dein Name von Tausenden und wieder Tausenden aus deinem Volke und Hause Israel; so wallet dein Ruhm, Herr, durch die Zeit im fröhlichen Lobgesang. Dazu hast du uns, Gott, geschaffen, dazu sind wir verpflichtet und berufen, daß wir dir, unserm Gott und Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, Dank und Lob und Preis und Ruhm und Ehre geben, dich erhöhen und verherrlichen in Wort und Spruch und Lied und Lobgesang, wie sie David, Jisaj's Sohn, dein Knecht und dein Gesalbter, zu deines Namens Ehre hat angestimmt.

ישתבח Gepriesen und verherrlicht sei dein Name, Herr, in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr, der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir unserm Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lied und Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Grö e und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott, dem Alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählet zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

חצי קדיש

jedes Knie beugt sich vor dir, und was stehet, das bücket sich vor dir. Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lobsingen deinen Namen; wie geschrieben steht: „Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du?! Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Dürftigen aus des Räubers Hand?" Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit Dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!

Gott, du bist allmächtig — in der Allgewalt deiner Kraft; bist groß und hehr — in der Verherrlichung deines Namens; bist stark im Siege, und furchtbar in deinen furchtbaren Werken.

Du der Weltenherr, der sitzet auf seinem Throne hoch und erhaben.

שוכן Da thronet er in Ewigkeit, „der Erhabne und Heilige" ist sein Name! So steht geschrieben; „Lobsinget, ihr Gerechten, Gott den Herrn: denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob und Ruhm wohl an!" — Der Mund der Gerechten rühme dich! Das Wort der Gläubigen lobe dich! Die Zunge der Frommen er-

תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב. כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ | שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים

Glanz, und Hände, die zu Gott sich heben, wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir, Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsern Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Aegypten hast du uns erlöset, Gott unser Herr, vom Sklavenjoche uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, von Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreiet, und wie wir auch danieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlaß uns, und verwirf uns, Gott, auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweihet. Sie sollen dich, den Weltenherrn loben, rühmen, preisen, deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen! Denn jeder Mund danket dir, jede Zunge schwöret dir,

וְכוֹכָבִים. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים. הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ. וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ

Morgengebete für Sabbath- und Festtage.

נשמת Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! Der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen, Herr, und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist Keiner Herr, der schützet, der hilft, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unser in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — Keiner Herr als du allein! Gott der war beim Anbeginn; Gott der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und Werdenden; gepriesen und verherrlicht, sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenket in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versiehet und versorget in seiner Barmherzigkeit. Gott, der schläft nicht und der schlummert nicht. Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen, er stützet, die da fallen, und richtet auf, die gebeugt sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank.

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und könnten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle, so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem

שחרית לשבת וליום טוב

לז פֿאָר אדון עולם ביז ישתבח זייטע ב ביז מ״ג.

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד. וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים. וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים. וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der geschaffen hat die Frucht der Rebe.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote, und uns begnadigt hat, und der heiligen Sabbathruhe uns hat theilhaftig werden lassen in Liebe und Freundlichkeit zum Angedenken an das Werk der Schöpfung. Denn der Tag, der ist der Ursprung und Anfang aller festlichen Berufung und Verkündigung des Heiligen, ein Angedenken an den Auszug unserer Väter aus Aegypten. Da hast du uns erwählet und uns geheiliget vor allen Völkern, und der heiligen Sabbathruhe in Liebe und Freundlichkeit uns theilhaftig werden lassen. Gelobt seist du, Gott, der da heiliget den Sabbath.

(Am Sabbath Cholhamoed des Lauberhüttenfestes.)

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote, und uns geboten, in Hütten zu sitzen.

סברי מרנן ורבנן ורבותי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בשבת ח"המ של סוכות מוסיפין גם זה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה:

— Ihr Mann ist wohlgekannt, ihn setzt
Man zu den Ält'sten im Land —
Macht Hemden und verkaufet sie,
Giebt Gürtel dem Kenaani. —

Schon hier umgiebt sie Glanz und Ehr,
Und einst erst, welche Lust!
Auf ihrer Zung' ist milde Lehr
Und Weisheit in der Brust.
Sie wachet über's Haus, wie's Noth,
Daß Keines esse der Trägheit Brod. —

Sie preisen ihre Söhne dann
Die groß geworden sind,
Es rühmt und lobet sie ihr Mann,
Es liebt sie jedes Kind:
„Es gab schon wack're Töchter viel
Doch du erreichtest ein höher Ziel!"

Denn Anmuth ist ein eitler Schein
Und Schönheit — die vergeht;
Ein gottesfürchtig Weib allein
Die sei mit Ruhm erhöht!
Gebt ihr, was sie erworben hat;
Sie rühm' ihr Wirken der ganzen Stadt!

———

וְהָגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי׃ עֹז־וְהָדָר לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן׃ פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ׃ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל׃ קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ׃ רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה׃ שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי אִשָּׁה יִרְאַת יְיָ הִיא תִתְהַלָּל׃ תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ׃

קידוש לשבת

בלחש ויהי ערב ויהי בקר

יוֹם הַשִּׁשִּׁי וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

Lob einer frommen Hausmutter.

Sprüchw. 31, 10—31.

(übersetzt von Isidor Busch)

Ein bieder Weib — wer das gewann,
Hat mehr, denn Perlenwerth;
Ihr traut mit Herz und Seel der Mann;
Nie fehlet, was sie nährt.
Sie thut ihm Liebes und kein Leid
Durch ihre ganze Lebenszeit. —

Sie sorgt um Flachs und Wolle gern
Und schafft mit reger Hand;
Sie gleicht dem Schiff, das aus der Fern'
Uns Nahrung bringt in's Land.
Sie stehet auf bevor es tagt,
Giebt Speis' und Arbeit jeder Magd; —

Sie sorgt fürs Feld, bepflanzt den Berg
Mit ihrer Hände Frucht.
Die Lenden gürtet sie mit Stärk'
Und ihren Arm mit Wucht.
Wie gut ihr Lohn ist, fühlet sie
Und löscht ihr Licht erst Morgens früh. —

Den Rocken nimt sie schnell zur Hand
Die Spindel auch, und spinnt;
Dem Armen reicht sie ihre Hand,
Den Arm — dem Bettlerkind.
Sie fürchtet nicht vor Schnee und Wind,
Denn Scharlach hüllt ihr Hausgesind; —

Macht Decken sich, mit Kunst genetzt,
Aus Purpur ihr Gewand;

משלי ל"א
אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ: בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר: גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ: הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ: וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָ* כָּרֶם: חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרֹעוֹתֶיהָ: טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָ* נֵרָהּ: יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ: כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים: מַרְבַדִּים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ: נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אָרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר

* נמעה קרי. * בלילה קרי.

המברך את בניו יאמר:

לזכר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה:
לנקבה יְשִׂמֵךְ אֱלֹהִים כְּשָׂרָה כְּרִבְקָה כְּרָחֵל וּכְלֵאָה:

יברכך יי וישמרך. יאר יי פניו אליך ויחנך:
ישא יי פניו אליך. וישם לך שלום:

כשבא מבית הכנסת אומרים זה.

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג"פ
בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג"פ
בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג"פ
צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג"פ
כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פֶּחָם: עַל שָׁלשׁ עֲבֵירוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵידָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת־הַנֵּר: סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה. אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת־הַוַּדַּאי. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת־הַכֵּלִים. וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת־הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת־הַדְּמַאי. וּמְעָרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת־הַחַמִּין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל־תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: עלינו, ק״.

הַיּוֹצֵא מִן־הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים
אֶלָּא פִשְׁתָּן: פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא
הִבְהֲבָהּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין
מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא
וּמַדְלִיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל
בֵּיצָה וִימַלְאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר
בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת. וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל
חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ
הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד:
לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר
וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא
שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: הַמְכַבֶּה אֶת־
הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי
לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה
שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר: כְּחָס עַל־הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן
כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן

*) בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחֹסֶן וְלֹא בְכַלָּךְ וְלֹא בִפְתִילַת הָאִידָן וְלֹא בִפְתִילַת הַמִּדְבָּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם. וְלֹא בְזֶפֶת וְלֹא בְשַׁעֲוָה וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֵלֶב: נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל. וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל. אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב: רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת: וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל־הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְט: רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: כָּל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל־

*) Mischna: Sabbath, Kap. 2. Vorschriften wegen der am Sabbath zu zündenden Lichter.

Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Her in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden. Gelobt seist du, Gott, der den Sabbath hat geheiliget.

רצה Möge dein Volk. u. s. w. S. 61.

Vorb. Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott Jakobs; du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

Vorb. u. Gem. Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottesspruch belebet die Todten. Er ist der heilige Gott (der heilige Weltenherr), des Gleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage; denn sie hat er begnadiget, und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht, und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segenssprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiliget, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gesättiget hat mit seiner Lust — zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: רצה וכו'.

אומרים ויכלו עד לעשות ואחר כך אומרים זה.

חזן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל (לשבת שובה הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ. שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי. וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: או"א, ק"ש.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ

ויכלו „Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht, und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht."

אלהינו Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und

רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

לש"ש:
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(בשבת שובה. הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ: תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל־הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל־הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

אתה Du hast geheiliget den siebenten Tag zu deines Namens Ehre als das Endziel der Schöpfung des Himmels und der Erde; du hast ihn gesegnet vor allen Tagen, du hast ihn geheiliget vor allen Zeiten, und so steht geschrieben in deiner Gotteslehre:

תפלת ערבית לשבת.

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

לשבת שובה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּ״אַ יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

אין ווינטער׃

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים

---

*) Die Uebersetzung hiervon siehe S. 53.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ. וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת. בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו: חצי קדיש

שמונה עשרה לחול דף נג. עלינו דף צ.

יראו Gib, daß wir es schauen mit unseren Augen, und sich freue unser Herz und frohlocke unsere Seele ob deinem Heile in Wahrhaftigkeit — wo man spricht in Zion: nun regieret dein Gott! Gott regieret, Gott hat regieret, Gott wird regieren in Ewigkeit! Denn dein ist das Reich, und in Ewigkeit regierest du in Herrlichkeit; da ist Keiner Herr denn du allein! Gelobt seist du Gott der Weltenherr in seiner Herrlichkeit, der stets und immer regieret über uns und über alle seine Schöpfungen in Ewigkeit!

Welt, an dem Tage ist Gott der einige und sein Name der einige!

Möge deine Gnade, Herr, walten über uns wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

Hilf uns Gott, und sammle uns und einige uns unter den Völkern, daß wir huldigen deinen Namen, und dich verherrlichen nach deinem Ruhme! Alle Völker, die du gemacht, werden kommen, und sich bücken vor dir, Herr, und ehren deinen Namen. Denn groß bist nur du, Gott, der Wunder thut, du, Gott, allein, und wir dein Volk, die Heerde, die du leitest; wir danken dir in Ewigkeit, von Zeit zu Zeit verkünden wir deinen Ruhm!

Gelobt sei Gott am Tage, gelobt Gott in der Nacht! Gelobt sei Gott, wo wir zur Ruhe gehen; gelobt Gott, wo wir aufstehen! Denn in deiner Hand sind die Seelen der Lebenden und der Todten; in dessen Hand die Seele ist alles Lebenden und der Geist und Odem alles Fleisches am Menschen. In deine Hand empfehle ich meinen Geist, daß du mich erlösest, Gott und Herr in der Wahrheit. Unser Gott im Himmel, einige deinen Namen, laß eingehen dein Reich und feststehen für immer, regiere du über uns in Ewigkeit!

לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל־גּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ. יָבוֹאוּ ׀ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי. וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ. וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ. נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי. וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ. וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Für das Neujahrsfest.)

תִּקְעוּ Blaset am Neumonde die Posaune, am Vollmond, am Tage unsers Festes; denn das ist Gesetz in Israel, Gottes Recht in Jakob!

(Für das Versöhnungsfest.)

כִּי Denn an dem Tage wird Gott euch versöhnen, euch rein zu machen von allen euern Sünden, vor Gott sollet ihr rein sein!

(Für die Wochentage).

בָּרוּךְ Gelobt sei Gott in Ewigkeit! Amen! Amen! Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem, Halelujah! Gelobt sei Gott der Herr, Israels Gott, der Wunder thut ganz allein; gelobt sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde voll von seiner Herrlichkeit die ganze Welt — Amen! Amen! Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit, es freuet sich Gott seiner Schöpfungen! Gelobt sei der Name Gottes heute und immer und in Ewigkeit!

Gott verläßt nicht sein Volk, um seines großen Namens willen, dieweil er gewilliget, euch zu seinem Volke zu machen! Und es sah es das ganze Volk, und sie fielen auf ihr Angesicht, und sprachen: Gott ist der Allmächtige! Gott ist der Allmächtige! Gott wird Herr sein über die ganze

לראש השנה:

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

ליום כפור:

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּ־יָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ

Schwert und Hunger, Noth und Kummer; halt' ab jedes Hemmniß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüther und Erlöser; du, Gott, der allgnädige und allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer und in Ewigkeit —

(Für die Wochentage:)

ברוך Gelobt seist du, Gott, der da hüthet sein Volk Israel für immer!

(An Sabbath- und Festabenden)

ופרוש Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns. Gelobt seist du Gott, der seinen Gottesfrieden breitet über uns und über sein Volk Israel und über Jerusalem!

(Am Sabbath).

ושמרו „Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage hat geruhet und gefeiert.

(An den drei großen Festen.)

וידבר Moses verkündigte die Feste des Herrn den Kindern Israels.

וְהָרֵב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

לחול. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

לשבת ולי"ט

וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

לשלש רגלים:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder, durch des Schilfmeers Kluft, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten ihn und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israels stimmten dir an das Siegeslied mit aller Freudigkeit und sprachen einmüthig:

מי „Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie du so mächtig in seiner Herrlichkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?"

מלכותך Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses; „das ist mein Gott" riefen sie, und sprachen:

יי „Gott regieret in Ewigkeit!"

ונאמר Und so ward es uns verheißen durch deinen Propheten:

Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als die seine. Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

השכיבנו Laß uns uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden; laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um uns herum; halt' ab von uns Feind und Pest und

יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר

כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ

waltigen; er, der Allmächtige, uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unseren Feinden, die uns an's Leben sind gegangen. Er ist es, der Großes thut, bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns in's Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet hat auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle, die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgebornen Aegyptens, und sein Volk Israel

עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף

אמת Das Alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns: daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er uns hat erlöset aus der Hand der Könige; er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Ge-

בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ׀ אַף־יְהוָֹה
בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם:
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת

יחיד אומר אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

*) וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב

*) Die Uebersetzung davon siehe S. 48.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, du Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelspforten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der dämmern läßt die Abenddämmerung.

אהבת Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr' und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; — laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich. Gelobt seist du Gott, der liebet sein Volk Israel!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ: עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Abendgebet.

(Es beginnt am Wochentagen mit שיר המעלות)

שיר Lobet Gott, ihr Knechte Gottes, die ihr stehet im Tempel Gottes in der Nacht. Hebet eure Hände auf zu seinem Heiligthume und lobet Gott!

Gott segne dich von Zion aus, er, der schaffet Himmel und Erde!

„ Gott Zebaoth mit uns, eine feste Burg ist Jakobs Gott für uns — Selah!

„ Gott Zebaoth! wohl dem, der dir vertrauet.

„ Gott hilf uns; Herr, erhöre uns, so oft wir dich anrufen!

(Beim Ausgang der Sabbath- und Festtage wird hier begonnen.)

והוא Der Allerbarmende versöhnet die Schuld, und verderbet nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbricht sein ganzer Grimm.

„ Gott hilf uns; Herr erhöre uns, so oft wir dich anrufen.

(An Sabbath und Festtagen wird das Abendgebet hier angefangen.)

ברכו Vorb. Lobet Gott den Allgelobten.

ברוך Gem. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit!

סדר תפלת ערבית

לחול, לשבת וי"ט.

לחול
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה ׀ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ג"פ

יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: ג"פ

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: ג"פ

חצי קדיש.

וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

לשבת וי"ט

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

לא Darum schäm' dich nicht und scheu' dich nicht, ängstige dich nicht und gräm' dich nicht — du mein armes Volk! auf Gott vertrau', er bau't die Stadt in ihren Trümmern auf.

והיו Die dich zerstört, die sind zerört; verbannt von Gottes Angesicht, die dich bezwungen. Gott nimmt dich auf' und freut sich dein, wie sich freut der Bräutigam der Braut.

ימין Rechts und links verbreitet sich dein Reich; du fürchtest nichts — als Gott allein. Kommt erst der Mann aus Perez Stamm, ist Freud' und Fröhlichkeit in Israel!

בואי Darum zieh' ein in Fried', du des Gatten Kron' und Schmuck, zieh' ein in Freud' und Fröhlichkeit! Unter die Treuen und die Gläubigen, die Gott zu seinem Volk' erkor, zieh' ein du gotterkorne Braut! Zieh ein du gotterkorne Braut!

Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

Ein Psalmlied für den Sabbath (Ps. 92, 93.)
Siehe Seite 29.

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי
וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי.
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל־
מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ
חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת־יְיָ תַּעֲרִיצִי.
עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם
בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי
עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה:

מזמור שיר ליום השבת דף כט.
יי מלך.

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen.

שמור „Gedanke" und „That" in einem Spruch, ließ uns hören der einige Gott. Gott ist einig, sein Name einig, überall genannt in Ehr' und Ruhm und Herrlichkeit!

לקראת Kommt, laßt uns der Sabbathstunde entgegen gehen, sie ist des Segens Quell; vom Ursprung an und Anbeginn von Gott geweihet; im Schöpfungswerke das Letzte, im Schöpfungsplane das Erste!

מקדש Du königlicher Tempel, du heilige Residenz! Steh' auf und geh' heraus aus deiner Verstörung. Nun sitzest du schon lange genug im Jammerthal; dein Erbarmer kommt, er erbarmt sich dein.

התנערי Schüttle ab den Staub, steh' auf, zieh' an dein Festgewand, mein Volk! Durch Jisai's Sohn aus Bethlehem nahet dir, mein Herz und Seel', das Heil!

התעוררי Ermuntere dich, ermuntere dich! es geht dein Stern auf. Steig' auf, steig' auf, du Gotteslicht! Wach auf, wach auf, mein Geist, und sing' dein Lied! Gottes Herrlichkeit, die wird an dir nun offenbar.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיוּחָד: יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה: מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה: רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי: עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

ihnen gegeben. Gott, unser Herr, du hast sie stets erhöret, hast ihnen Manches nachgesehen, wenn du auch geahndet ihr Vergehen.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott unser Herr.

מזמור Ps. 29. Ein Psalm von David.

Gebet Gott, ihr Kinder Gottes, gebet Gott die Ehre und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke! Die Stimme Gottes ziehet über die Wasser, der Gott der Ehre donnert, Gott auf den gewaltigen Wassern! Die Stimme Gottes in der Kraft! Die Stimme Gottes in der Pracht! Die Stimme Gottes bricht die Cedern, die Cedern des Libanon zerbricht Gott; läßt sie springen wie ein Kalb, Libanon und Sirion wie die wilden Stiere. Die Stimme Gottes spaltet sich in Feuerflammen; die Stimme Gottes macht zittern die Wüste; die Wüste von Kadesch erzittert vor Gott! Die Stimme Gottes macht kreisen die Hindin, entblättert Wälder, und in seinem ganzen Tempel spricht Alles von — seiner Ehre! Gott sitzet auf den Fluthen, und sitzet da in Ewigkeit — der Weltenherr Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם. וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם. אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ. קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים. וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים. קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר. יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ׀ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

Er gedachte seiner Huld und seiner Treue dem Hause Israels; es sahen die fernen Enden der Welt das Heil und die Hilfe Gottes. Darum jubelt vor Gott alle Welt, brechet aus in Freude, in Jubelklang und Sang! Spielet vor Gott die Cither, die Cither und das tönende Saitenspiel! Mit Trompeten und Posaunenklang jubelt vor Gott, dem Könige! Es brauset das Meer und was es füllet, die Welt, und die darin wohnen. Die Ströme rauschen und schlagen die Arme zusammen, die Berge stimmen in den Jubel ein — vor Gott, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt nach seinem Rechte, die Völker in Gerechtigkeit.

„ Ps. 99. Gott regieret—es beben die Völker der da thronet zwischen Cherubim — es wanket die Erde. Gott ist groß in Zion, erhaben ist er über alle Völker. Sie bekennen deinen Namen, der groß ist und furchtbar heilig. Des Königs Macht liebt das Recht, du hast festgestellt die Satzungen des Rechtes, du Recht und Gerechtigkeit gehandhabt in Jakob.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor dem Schemel seiner Füße, er ist heilig.

Moses und Aharon waren unter seinen Priestern, Samuel unter denen, die seinen Namen angerufen; wo sie zu Gott gerufen, hat er sie stets erhöret. In der Wolkensäule redete er zu ihnen; sie wahreten sein Zeugniß und das Gesetz, das er

אַפְסֵי־אָרֶץ. אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר. בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף. יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק. וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא. קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב. אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים. מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ: קֹרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם. בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ:

und Nebel um ihn herum, Recht und Gerechtigkeit die Grundfeste seines Thrones! Ein Feuer zieht vor ihm her, und auflodern seine Gegner ringsumher. Seine Blitze erleuchten die Welt; es sieht es und bebet die Erde. Berge zerinnen wie Wachs vor Gott, vor dem Herrn aller Welt. Verkündet, ihr Himmel, sein Recht; daß schauen alle Völker seine Ehre; daß sich schämen Alle, die den Bildern dienen, die sich rühmen ihrer Götzen, vor ihm sich beugen alle Götter! Es höret es Zion, und freuet sich, es frohlocken die Töchter Jehuda's ob deinen Richtersprüchen, Herr! Denn du, Gott, bist erhöhet über die ganze Welt, weit erhaben über alle Götter! Die ihr Gott liebet, hasset das Böse! Er wahret die Seelen seiner Frommen, und rettet sie aus der Frevler Hand. Ein Licht geht auf dem Gerechten, Freude denen, die redlichen Herzens sind. Freuet euch, ihr Gerechten, in Gott, und preiset seine Heiligkeit zum ewigen Gedächtniß.

מזמור 98. Psalm.

Singet Gott ein neues Lied, denn er hat Wunder gethan. Ihm half seine rechte Hand, ihm sein heiliger Arm.

Es hat Gott kund gethan sein Heil, vor den Augen aller Völker offenbaret sein göttlich Recht.

אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ. וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ
בְרָקָיו תֵּבֵל. רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנַג
נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הִגִּידוּ
הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ. וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ
כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים.
הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל־אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח
צִיּוֹן. וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יְיָ: כִּי־אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ. מְאֹד
נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע
שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו. מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם:
אוֹר־זָרֻעַ לַצַּדִּיק. וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ
צַדִּיקִים בַּיְיָ. וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

צח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת
עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ:
זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל־

men, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, unter allen Nationen von seinen Wundern. Denn groß ist Gott, gepriesen über Alles, furchtbar, erhaben über alle Erdengötter. Denn die Götter der Völker, das sind Götzen, und Gott hat den Himmel gemacht! Pracht und Glanz zieht vor ihm her, Macht und Herrlichkeit ist in seinem Heiligthume. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker, gebet Gott die Ehr' und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, nehmet Gaben, und gehet ein in seine Höfe. Bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke, zittert vor ihm, alle Welt! Sprechet unter den Völkern: Gott regieret! darum steht auch fest die Welt, und wanket nicht! er richtet die Völker in Rechtlichkeit!

Es freuen sich die Himmel, und es jauchzet die Erde, es brauset das Meer und was es füllet, es rohlocket die Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde — vor Gott, so er kommet, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt in Gerechtigkeit und die Völker in seiner Wahrhaftigkeit.

„ Ps. 97. Gott regieret, da jauchzet die Erde, es freuen sich die Inseln, so viele ihrer sind. Wolke

יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי ׀ כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים ׀
אֱלִילִים. וַיְיָ ׀ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו.
עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ. הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת
עַמִּים. הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד
שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ
לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃
אִמְרוּ בַגּוֹיִם ׀ יְיָ מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־
תִּמּוֹט. יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר׃ לִפְנֵי
יְיָ ׀ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

צז יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ. יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃
עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃

Beim Eingange des Sabbaths.

לכו Ps. 95. Kommt, laßt uns lobsingen dem Herrn, jubeln vor dem Horte unseres Heiles! Laßt uns ihn mit Dank empfangen, mit Sang und Klang jubeln vor ihm. Denn groß ist Gott, allmächtig, ein großer Herr, Herr über alle Götter! In seiner Hand sind die unerforschten Tiefen der Erde, und die himmelstrebenden Berge sein. Sein ist das Meer, er hat es geschaffen, und das trockene Land, das haben seine Hände geformt. Kommt, lasset uns bücken und beugen, das Knie beugen, vor Gott, unserm Schöpfer! Denn er ist unser Gott, wir das Volk, die Heerde, die er leitet an seiner Hand — heute, wo ihr horchet auf seine Stimme!

Darum verhärtet nicht euer Herz, wie bei Meribah, wie an dem Tage bei Massa in der Wüste. Da versuchten mich eure Väter, und stellten mich auf die Probe, obgleich sie wohl geschauet mein Wirken. Vierzig Jahre hatte ich ein Widerwillen an dem Geschlechte und sprach: die sind ein irr- und widersinnig Volk, die kennen nimmer meine Wege; und ich schwur in meinem Zorne: die gehen nimmer ein in meine Ruhestätte.

שירו Ps. 96. Singet Gott ein neues Lied, singet Gott alle Welten! Singet Gott, lobet seinen Na-

סדר קבלת שבת.

צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:
נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה. בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ:
אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ:
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה. נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשֵׂנוּ:
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ. וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן
יָדוֹ. הַיּוֹם ׀ אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל־תַּקְשׁוּ
לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה. כְּיוֹם ׀ מַסָּה בַּמִּדְבָּר. אֲשֶׁר
נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי:
אַרְבָּעִים שָׁנָה ׀ אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי
לֵבָב הֵם. וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

צו שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ. שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ:
שִׁירוּ לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ. בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם

10. Ich glaube fest und wahrhaft, daß der Schöpfer, gepriesen sei sein Name, kennt und weiß der Menschen Thun, und weiß alle ihre Gedanken und Gesinnungen; denn es steht geschrieben (Psalm 33, 15): „Der gebildet hat ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun."

11. Ich glaube fest und wahrhaft, daß der Schöpfer, gepriesen sei sein Name, vergilt und wohlthut allen denen, die da halten sein Gebot, und strafet Alle, die da übertreten sein Gebot.

12. Ich glaube fest und wahrhaft an die Ankunft des Messias; und ob und wie er säumet, hoffe ich doch auf ihn, täglich, daß er komme.

13. Ich glaube fest und wahrhaft, daß eine Auferstehung ist, und Wiederbelebung der Todten, zur Zeit, wann und wie es Gottes Wille ist; gelobt und gepriesen sei sein Name, erhöhet und verherrlicht sein Angedenken für und für durch alle Zeit und Ewigkeit.

Auf deine Hilfe hoffe ich Gott!
Ich hoffe o Gott: auf deine Hilfe!
Gott! auf deine Hilfe hoffe ich! Amen

י אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל זֶה אֲחַכֶּה לּוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא:

יג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁיִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ: יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי:

4. Ich glaube fest und wahrhaft, daß der Schöpfer, gepriesen sei sein Name, der Erste ist und Letzte (in der Zeit und Ewigkeit).

5. Ich glaube fest und wahrhaft, daß der Schöpfer, gepriesen sei sein Name, er, und er allein anzubeten und zu verehren ist, und Nichts außer ihm der Anbetung werth und würdig ist.

6. Ich glaube fest und wahrhaft, daß die Worte der Propheten alle wahr sind und getreu.

7. Ich glaube fest und wahrhaft, daß die Lehren und Weissagungen unsers Lehrers Moses, mit dem der Friede Gottes sei, wahr sind und wahrhaftig, daß er ist der Herr und Meister aller Propheten, die vor ihm waren, nach ihm kamen und kommen.

8. Ich glaube fest und wahrhaft, daß die ganze Thora, wie sie jetzt befindlich ist in unsern Händen, die ist, die unserm Lehrer Moses, mit dem der Friede Gottes sei, ist gegeben worden.

9. Ich glaube fest und wahrhaft, daß diese Thora nicht verändert und verwechselt wird, und keine andere Thora uns je zukommt von dem Schöpfer, gepriesen sei sein Name.

ד אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ:

ו אֲ"מַ"בֶּ"שׁ שֶׁכָּל דִּבְרֵי נְבִיאִים אֱמֶת:

ז אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לַנְּבִיאִים לַקּוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עַתָּה בְיָדֵינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

ט אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תְהֵא מוּחְלֶפֶת וְלֹא תְהֵא תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth ist die Brandung des Weltmeers. Mächtiger — Gott in seiner Höhe! dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

Die Glaubensartikel des Rabbi Moses ben Maimon.

1. Ich glaube fest und wahrhaft, daß der Schöpfer, gepriesen sei sein Name, ist Schöpfer und Leiter aller Erschaffenen; daß er allein Alles schaffet und wirket, was war, ist und sein wird.

2. Ich glaube fest und wahrhaft, daß der Schöpfer, gepriesen sei sein Name, einig ist und einzig, und es keine Einheit gibt irgend einer Art wie die seine; er allein war, ist, und wird sein unser Gott.

3. Ich glaube fest und wahrhaft, daß der Schöpfer, gepriesen sei sein Name, kein körperliches Wesen ist, daß, was die Körper fasset, ihn nicht fasset und begreifet, und Keines ist, das mit ihm zu vergleichen wäre.

נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

שלשה עשר עקרים

א אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:

ב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:

ג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גוּף וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל:

von der Schulter ihm die Last, die Hand ihm weg vom Korbe; du riefst mich in der Noth, ich rette dich, erhöre dich, bin dein Schutz im Sturm und Wetter; ich prüfe dich an den Haderwassern! Selah! Darum hör' mein Volk, wo ich zeuge gegen dich! Israel — ob du mir wohl gehorchest? Es soll nicht sein bei dir ein anderer Gott, nicht sollst du dich bücken vor einem fremden Gott. Ich bin Gott, dein Herr, der dich heraufgeführet aus dem Lande Aegypten, thue auf den Mund, weit auf, ich fülle ihn. Aber mein Volk hat nicht gehört auf meine Stimme, Israel sich mir nicht willig und geneigt gezeigt; da ließ ich es ziehen in dem Uebermuthe der Herzen, und sie gingen ihren eigenen Rathschlägen nach! Ach! so mein Volk auf mich gehöret hätte, und Israel in meinen Wegen wäre gegangen; um ein Kleines hätte ich gedemüthiget seine Feinde, und gegen ihre Dränger gewendet meine Hand. Die Gott hassen, die hätten ihm schmeicheln müssen, und ihr Glück wäre gewesen für die Ewigkeit. Er hät e sie gespeiset mit dem Marke des Weizen, und mit dem Honig, der aus dem Felsen quillt, hätte ich dich gesättiget."

(Am sechsten Wochentage:)

„Ps.93; Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht, und gürtet sich, — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher,

בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ, אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־
מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־
תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל
נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־
פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־
אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם:
לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם
אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ
וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר
דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

בששי בשבת אומרים:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה:

die redlichen Herzens sind. Wer tritt auf für mich gegen die Bösen? Wer stellt sich mit mir gegen die, die Unheil schaffen? Ach, so nicht Gott in meiner Hilfe wär', wie bald läge meine Seele stumm und still! Aber, wenn ich sprach: „Es wankt mein Fuß" — hat, Gott, deine Gnade mich gestützt; wenn sich vermehrten die Kümmernisse in meinem innersten Gemüthe, waren deine Tröstungen die Erheiterung meiner Seele. Kann mit dir sich vereinigen der Thron, auf dem das Unheil ruhet, der stempelt das Unrecht zum Gesetz? Sie schaaren sich zusammen gegen das Leben des Gerechten, das Blut des Unschuldigen verdammen sie. Da ist Gott mir eine feste Burg, Gott mein Fels und Hort, auf den ich traue. Es fällt die Gewalt auf sie zurück, in ihrer Bosheit vertilgt er sie; es vertilgt sie Gott der Herr!

(Am fünften Wochentage:)

למנצח Ps. 81; Dem Meister auf Gititth, von Aßaph.

Jauchzet vor Gott, unsere Stärke, jubelt dem Gotte Jakobs zu. Traget Saitenspiel, bringet Pauken her, die liebliche Cither und Harfe. Blaset am Neumond die Posaune, beim Vollmonde, am Tage unseres Festes; denn das ist Gesetz in Israel, ist so das Recht vor Jakobs Gott. Er hat es als ein Zeugniß in Jehoseph aufgestellt, als er auszog gegen das Land Aegypten. Da hörte ich die Stimme dessen, den ich nie gekannt. „Ich nehme

לב: מִי־יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים. מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי
אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט | שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי:
אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי
בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת
יֹצֵר עָמָל עֲלֵי־חֹק: יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ:
וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם |
אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם. יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

בחמשי בשבת אומרים:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ
הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר
נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ:
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת |
בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי
אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה:

Kinder des Allerhöchsten; aber wie ein Mensch sterbet ihr, wie einer der Fürsten fallet ihr. So stehe auf, Gott, und richte du die Erde, denn dein Besitz und Eigenthum sind alle Völker!

(Am vierten Wochentage:)

אל Ps. 94; Ein Gott der Vergeltung ist Gott, ein Gott der Vergeltung, wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich Richter der Erde; vergilt den Uebermüthigen nach Verdienst. Wie lange sollen die Frevler, Herr, wie lange die Frevler jubeln? Sie strömen über von frechen Reden, reden sich was ein, die nur Unheil schaffen. Dein Volk, Herr, zertreten sie, dein Erbe bedrücken sie. Die Witwe und den Fremden erschlagen sie, und morden die Waise, und sprechen: „Gott, der sieht das nicht, Jakobs Gott, der achtet auf dergleichen nicht!“ Habet Acht, ihr Thoren im Volke; ihr Narren, wann kommt ihr zu Verstand? Der das Ohr gepflanzet — sollte der nicht hören? der das Auge formt — sollte der nicht sehen? der da züchtiget die Völker — nicht strafen? Er, der da lehret den Menschen die Erkenntniß? Gott kennet die Gedanken des Menschen, wie nichtig sie sind! Wohl dem Manne, den du, Gott, züchtigest, den du belehrest aus deiner Gotteslehre. Du gönnest ihm die Ruhe in bösen Tagen, wenn dem Frevler wird das Grab gegraben; denn Gott verstößt nicht sein Volk, und verläßt nicht sein Erbe. Denn auf's Recht kehrt das Gericht zurück, und ihm nach Alle,

אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

ברביעי בשבת אומרים:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

צד אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: עַד־מָתַי רְשָׁעִים ׀ יְיָ. עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים ׀ מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־

ein Beben wie eine Gebärende, wie wenn der Ostwind zerschmetterte die Schiffe von Tarsis. Wie wir es ehedem gehört, so haben wir es nun geschauet in der Stadt des Herrn Zebaoth, in der Gottesstadt — die Gott fest mache bis in Ewigkeit, Selah! Wir sinnen, Gott, ob deiner Gnade, mitten in deinem Tempel. Wie dein Name, Herr, so geht dein Ruhm bis an der Welten Enden; voll des Rechtes ist deine Hand. Es freuet sich der Zionsberg, es jubeln die Töchter Juda's ob dem Gottesgerichte. Umkreiset Zion, ziehet ringsherum, zählet seine Thürme, habt ein Augenmerk auf seine Zwinger, durchschreitet seine Palläste auf daß ihr könnet erzählen dem spätesten Geschlechte, daß Gott der Herr ist Gott in Ewigkeit — er führt uns durch den Tod.

(Am dritten Wochentage)

מזמור Ps. 82; Ein Psalm von Aßaph.

Gott steht fest in der Gottesgemeinde, mitten unter den Göttern richtet er. Wie lange wollet ihr richten in Unrecht, das Ansehen achten der Schuldigen? Selah! Schaffet Recht dem Niedern und der Waise, den Gedrückten und den Armen sprechet frei! Rettet die Niedern und Dürftigen, befreiet sie aus der Frevler Hand. Sie wissen Nichts, beachten Nichts, wandeln in der Finsterniß; da wanken die Grundfesten der Erde. Ich dachte, ihr wäret Götter, ihr alle

חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ ׀ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת:

בשלשי בשבת אומרים:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה: שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים

lautern Herzens, wer nie zum Falsch' die Seel' erhob. und nicht schwur zum Trug. Der empfanget den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selah!

Erhebet, Thore, euer Haupt; erhebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre? Gott, der Mächtige und Starke; Gott, der stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt; erhebet es Pforten der Welt; daß eingehe der König der Ehre! Wer ist das, der König der Ehre!? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

(Am zweiten Wochentage.)

שיר Ps. 48; Ein Psalmlied von den Söhnen Korachs.

Groß ist Gott, gepriesen über Alles in der Gottesstadt, auf seinem heiligen Berge. Eine reizende Anhöhe, die Freude der ganzen Welt, ist der Zionsberg; auf der Seite hin nach Mitternacht ist des großen Königs Residenz. In ihren Pallästen ward Gott erkannt als feste Burg. Denn schau, als sich versammelten die Könige, da waren sie hin alle insgesammt. Sie schaueten es an, und staunten es an; im Schrecken fuhren sie hin. Ein Zittern ergriff sie da,

וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

בשני בשבת אומרים:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם

dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge.

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm, und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich, und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren; wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!" Und gesprochen ward von deinen Propheten: Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name — der Einige!"

Psalmen für die Wochentage.

(Am ersten Wochentage).

לדוד Ps. 24; Von David ein Psalm.

Gott gehöret die Welt und ihre Fülle, die Erde, und die auf ihr wohnen. Er hat sie an Meeren gegründet, an Strömen sie fest gemacht. Wer steigt auf den Berg des Herrn, wer stehet auf heiliger Stätte? Wer reiner Hände ist und

אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום

מזמורים של יום

בראשון בשבת אומרים:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ. וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ. וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleich gestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden, wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, und nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten, und Keiner sonst."

על Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Greuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische,

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת

Gem. Der erhabene Name Gottes sei gelobt in Ewigkeit, in die ewige und ewige Unendlichkeit!

Vorbeter. Gelobt, gepriesen und verherrlicht, erhöhet, im vollen Ruhm und Glanz sei der Name des Allerheiligsten — gelobt sei er — erhoben über jedes Lob und Lied, über jeden Lob- und Trost- und Segenspruch, den wir sprechen können in der Welt — Amen!

Gem. Empfange in Wohlwollen und Erbarmen unser Gebet.

Vorbeter. Die Bitten und Wünsche von ganz Israel mögen in Gnaden empfangen werden von unserm Vater im Himmel — Amen!

Gem. Der Name Gottes sei gelobet nun und in Ewigkeit.

Vorbeter. Die Fülle des Lebens und des Friedens komme vom Himmel über uns und über ganz Israel — Amen!

Gem. Meine Hilfe ist bei Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen!

Vorbeter. Der Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffe den Frieden unter uns und über sein ganzes Volk Israel — Amen!

קהל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא (בעשי"ת וּלְעֵילָּא) מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

חזן תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

חזן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

חזן עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir treu befunden werden in der Beobachtung deines göttlichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig befunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glückes und des Segens in deinem Gottesreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben! auf daß wir dich in ungetrübter Herrlichkeit lobpreisen und lobsingen, und nimmer schweigen. Gott, mein Herr, dir danke ich ewiglich. Gesegnet ist, wer Gott vertrauet, daß Gott ist seine Zuversicht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Welten Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlassest nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtfertiget werde und seine Gotteslehre groß und herrlich.

Laß walten, Herr, in voller Größe deine Kraft, wie du gesprochen! Gedenke des Erbarmens, Herr, und deiner Huld, die von Ewigkeit her gewaltet.

Vorb. יתגדל: In seiner Größe und Heiligkeit werde erkannt der erhabene Name Gottes in der Welt, die er geschaffen hat nach seinem Willen. Es komme herbei sein Reich und seine Herrschaft bei euerem Leben und in eueren Tagen, und mögen Alle es erleben, die dem Hause Israels angehören, bald und in nächster Zeit — Amen!

בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי־עַד. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

קדיש שלם

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm. Du, Herr, bist gütig und versöhnend, voll Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe, wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Zebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Zebaoth, wohl dem Menschen, der dir vertrauet. Gott, steh uns bei; Herr, erhöre uns an dem Tage, wo wir rufen.

ברוך Gelobt sei Gott, daß er uns geschaffen zu seiner Ehre, uns geschieden hat und abgesondert von denen, die im Irrthume sind, uns die wahrhafte Gotteslehre hat gegeben, und den Keim des ewigen Lebens hat eingesenkt und eingepflanzt in unser innerstes Gemüth. Er öffne uns das Herz für seine Gotteslehre, lege uns ins Herz die Liebe und die Furcht Gottes, daß wir seinen Willen thun und seinem Dienste uns weihen mit ganzem und mit ungetheiltem Herzen! auf daß wir nicht um's Flüchtige und Nichtige uns abmühen, nicht in Angst und Sorgen die vergängliche Frucht des Lebens schaffen.

אַפּוֹ. וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ׀ יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק. וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ

Kinder und Kindeskinder — spricht Gott — in Ewigkeit."

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen: Heilig in den obersten Himmelshöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! — Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr, füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit.)

Es hob mich auf ein Sturmwind und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet. (Es hob mich auf der Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet.) Gott regieret immer und ewig!

Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets de Geist in uns daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gesinnungen und Herzensneigungen

וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין. קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ בְּעָלַם עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ. וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא. וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל־זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא דַייָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם. לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב

Wenn man kein Tachnun betet, wird auch dieser Psalm weggelassen.

Dem Meister, ein Psalm von David.

יענך Es erhöre dich Gott am Tage der Noth, der Name von Jakobs Gott, der ist deine Festigkeit und Stärke. Er schickt dir die Hilfe von seinem Heiligthume, und von Zion aus stützet er dich. Er gedenket dir jede deiner Gaben, und dein Opfer vergilt er mit seinem Ueberflusse, Selah. Er gibt dir was dein Herz begehret, und läßt deinen Rathschlag in Erfüllung gehen. Darum frohlocken wir ob deinem Heile, erheben im Namen Gottes das Panier; Gott erfüllet all dein Begehren. Nun weiß ich, daß Gott hilft seinem Gesalbten, ihn erhöret von seinem heiligen Himmelreiche aus, ihn stärket mit der Kraft und mit dem Heile seiner rechten Hand. Sie mit Wagen, sie mit Rossen, wir im Namen Gottes unseres Herrn; — sie sinken ins Knie und fallen, wir stehen und weichen nicht! So gibt Gott das Heil, der Herr erhöret uns an dem Tage, wo wir rufen.

„Nach Zion kommt der Erlöser, und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich bekehren — spricht Gott. Das ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weiche nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner

בימים שאין אומרים תחנון, אין אומרים למנצח.

כ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה.
יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ
מִקֹּדֶשׁ. וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ׃ יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ.
וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׃ יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ. וְכָל־
עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃ נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ
נִדְגֹּל. יְמַלֵּא יְיָ כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ.
בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ׃ אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה
בַסּוּסִים. וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃
הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ. וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד׃
יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב. נְאֻם
יְיָ׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר
עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא־יָמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה

Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreis' und verehre ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

Vorb. Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Gem. Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt!

רוממו Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott unser Herr!

Die Segenssprüche beim Vorlesen und Einheben der Thora, siehe im Sabbathgebete.

Die Uebersetzung von אשרי (Ps. 145) siehe Seite 33.

תּוּשְׁבְּחָן: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי. וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

סדר ברכת התורה וכו' תמצא בתפלת שחרית לשבת. אשרי וכו' תמצא לעיל דף לב.

בריך Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest.

Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, und unser Gebet Erbarmen finde, und in Gnaden empfangen werde.

Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu verlängern, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, daß du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütze ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlaß ich mich; auf Gott vertrau' ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit, seine Propheten Wahrheit; er ist es, der wohlthut und

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ.
יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן
יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא
לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין:
יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא.
וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי
וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל.
אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא
שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא
וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ
בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא
עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא.
דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי
קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא
רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר

sind gar sehr gebeugt. Sei uns gnädig, Gott, sei uns gnädig; denn es häuft sich die Schmach bis zur Sättigung. Im Zürnen gedenke des Erbarmens.

כי Denn er kennet jeden Trieb in uns, das innerste Gebilde; gedenket, daß wir Staub sind. Darum hilf uns, Gott unseres Heils, um deines Namens Ehre willen, rette und versöhne unsere Schuld um deines Namens willen.

(Montags und Donnerstags.)

אל Gott der Langmuth, der voll Gnade ist und Treue — züchtige uns nicht in deinem Zorne, verfahre mild und schonend, Herr, mit deinem Volke, und hilf uns, und rette uns von allem Bösen. Wir haben gesündiget gegen dich, Herr, vergib uns nach deiner Barmherzigkeit.

Gebet beim Ausheben der Thora:

ויהי „Wenn sie zog, die Bundeslade, sprach Moses: Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem Angesichte." „So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!"

ברוך Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ. כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ. זָכוּר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ ׀ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חצי קדיש

בשני ובחמשי אומרים זה.

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע: חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן: סְלַח־נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

סדר הוצאת ס"ת

בעת הוצאת ס"ת אומרים זה:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר משֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ. וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

שומר Der du hüthest Israel, hüthe den Rest von Israel, auf daß nicht untergehe Israel — so lange Einer ist, der spricht: „Höre Israel!"

שומר Der du hüthest das Volk, das einzig ist, hüthe den Rest des Volkes, das einzig ist, auf daß nicht untergehe das Volk, das einzig ist, und deinen Namen einiget — „Gott, unser Herr, ist einig und ist einzig."

שומר Der du hüthest das Volk, das heilig ist, hüthe den Rest des Volkes, das heilig ist, daß nicht untergehe das Volk, das heilig ist, das mit einem dreimal „heilig" — heiliget den Heiligen!

מתרצה Der du dich geneigt zeigst dem Erbarmen, und gnädig zeigst dem Betenden, zeige dich geneigt und gnädig dem armen Volke, das sonst keinen Helfer hat!

אבינו Herr und Vater! Sei uns gnädig und erhöre uns; an uns ist kein Verdienst. Verfahre in Gnade mit uns und Milde, und hilf uns mit deinem Heile!

ואנחנו Wir — wissen nicht, was wir thun sollen, darum heben wir zu dir unser Aug' empor!

זכר Gedenke deiner Barmherzigkeit, Herr, und deiner Gnade, die von Ewigkeit her gewaltet. Möge deine Gnade, Herr, sein mit uns, wie wir hoffen und vertrauen auf dich. Gedenke uns nicht die frühern Sünden; komm uns zuvor mit deinem Erbarmen, und bald; denn wir

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל־יֹאבַד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל־יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל־יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ.

אנא Ach laß ab von deinem Zorn, und erbarme dich der Erkorenen, die du hast auserwählet.

(Gott, Herr Israels u. s. w.)

חוסה Verfahre schonend, Herr, mit uns in deiner Barmherzigkeit, und gib uns nicht hin den Gewaltigen. Warum sollen sagen die Völker: „Wo ist denn ihr Gott?" Um deinetwillen erzeige uns Gnade und säume nicht!

אנא Ach laß ab von deinem Zorn, und erbarme dich der Erkorenen, die du hast auserwählt.

(Gott, Herr Israels u. s. w.)

קולנו Unsere Stimme höre in Gnaden an, und laß uns nicht fallen in Feindes Hand, daß getilget werde unser Name! Gedenke, wie du es unsern Vätern hast eidlich zugesichert: „Wie die Sterne des Himmels mehre ich eueren Samen!" und nun sind wir von den Vielen noch die Wenigsten übrig.

ובכל Und bei Allem dem haben wir deinenNamen nicht vergessen, darum vergiß du auch unser nicht. (Gott, Herr Israels u. s. w.)

עזרנו Hilf uns, Gott unseres Heiles, um die Ehre deines Namens willen, rette uns, und vergib uns unsere Sünden um deines Namens willen!

יי Gott, Herr Israels, laß ab von deinem glühenden Zorne, und bedenke dich ob des Argen, das über dein Volk beschlossen und verhängt ist!

אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ:

יי אלהי

חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַל־תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אַכְזָרִים. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל־תְּאַחַר:

אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ:

יי אלהי

קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתָחוֹן. וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵנוּ לִמְחוֹת אֶת־שְׁמֵנוּ. זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ. כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם. וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה:

וּבְכָל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ. נָא אַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ:

יי אלהי

עָזְרֵנוּ ׀ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ: וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ. לְמַעַן שְׁמֶךָ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

höret Gott meinen Angstruf und mein Weinen; es höret Gott mein inbrünstiges Bitten, mein Gebet nimmt Gott zu sich.

Es werden zu Schanden und fahren hin in Schrecken alle meine Feinde, sie kehren um, weichen und werden zu Schanden — den Augenblick!

(Montags und Donnerstags im Morgengebete).

Gott, Herr Israels, laß ab von deinem glühenden Zorne, und bedenke dich ob des Argen, das über dein Volk beschlossen und verhängt ist.

הבט Schau vom Himmel auf uns herab, und sieh wie wir zum Schimpf und Spott sind geworden unter den Völkern; wie die Schafe, die man zur Schlachtbank führt, waren wir einst geachtet, geweihet dem Tode und der Vernichtung, der Qual und der Verachtung.

ובכל Und bei Allem dem haben wir deinen Namen nicht vergessen; darum vergiß du auch unser nicht. (Gott, Herr Israels u. s. w.)

זרים Es sprachen einst die Fremden: „Da ist kein Trost und keine Hoffnung!" Darum begnadige das Volk, das hoffet auf deinen Namen! Heiliger, fördere du das Heil! Wir ermüden und finden nicht die Ruhe. Laß dein Erbarmen überwältigen deinen Zorn, und halt ihn ab von uns

עָתְקָה בְּכָל־צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן. כִּי־שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי. יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי. יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

בשני ובחמשי בשחרית אומרים זה לפני שומר ישראל.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה. כִּי הָיִינוּ לַעַג וָקֶלֶס בַּגּוֹיִם. נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן לַטֶּבַח יוּבָל לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחֶרְפָּה׃

וּבְכָל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ׃

יי אלהי

זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה. חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מְקַוָּה. טָהוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ קָרְבָה. יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ׃

Höre Israel, Gott unser Herr, ist ein einiger einziger Gott.

ויאמר David sprach zu Gad: „Mir ist gar angst und bang'; doch laß uns fallen in Gottes Hand, dieweil bei ihm ist Erbarmen; nur daß ich nicht falle in der Menschen Hand!"

רחום Allgütiger und Allerbarmender! Ich habe gesündiget vor dir! Du, Gott, bist voll Erbarmen; erbarme dich meiner, und nimm mein inbrünstiges Gebet in Gnaden an!

„Gott! strafe mich nicht in deinem Zorne, züchtige mich nicht in deinem Grimme. Gott sei mir gnädig, denn ich welke hin; sende du mir, Gott, Heilung und Genesung; denn es ist erschüttert mein innerstes Gebein. Meine Seele ist erschüttert; du, mein Gott, wie lange noch?! Kehre wieder, rette meine Seele, steh mir bei um deiner Gnade willen! Im Tode gedenkt man deiner nicht, im Grabe — wer danket dir da? Ich ermüde vor Klagen, netze die ganze Nacht mein Bett, mit meinen Thränen überschwemme ich meine Lagerstätte. Es dunkelt vor Gram mein Auge, altert vor lauter Kränkung. Weichet von mir, Alle, die Ihr Unheil schaffet! denn es

שִׁמְךָ פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה. וְאוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אין אומרים תחנון, בפורים, בט' באב, בר"ח, בט"ו באב, בט"ו, בשבט, בל"ג בעומר בערב יום כפור, בכל חודש ניסן, בין יום כפור לסוכות, ומר"ח סיון עד אחר שבועות:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד
יְיָ כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אַל־אֶפֹּלָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ. יְיָ מָלֵא
רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי:

ו יְיָ אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי. וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:
חָנֵּנִי יְיָ כִּי־אֻמְלַל אָנִי. רְפָאֵנִי יְיָ. כִּי נִבְהֲלוּ
עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד. וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתָי:
שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ:
כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ. בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ:
יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי.
בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי.

הפותח Der du aufthust deine Hand, die Sünder in Reue und Buße zu empfangen! Es fühlt sich geängstiget unsere Seele nach langem, schwerem Leid und Weh; vergiß uns nicht für immer. Steh auf, und hilf uns; denn auf dich vertrauen wir. Unser Herr und Vater, sind an uns keine Tugenden und gute Werke, so gedenke uns den Bund der Väter, und wie wir täglich dich bekennen und bezeugen als den einigen Gott. Schau' auf uns in unserm Leid, es gibt so vieles, das uns schmerzet und ängstiget, so vieles, das uns das Herz beschweret. Verfahre gnädig, Herr, mit uns, schütte nicht deinen Grimm aus über uns, wir sind dein Volk, Söhne deines göttlichen Bundes. Laß dein Erbarmen stets vorangehen, so oft wir in Noth sind und Bedrängniß! Wo nicht um unsertwillen, thue es um deinetwillen, und laß nicht untergehen den letzten Rest, das letzte Angedenken. Begnadige das Volk, das einiget deinen Namen zweimal Tag für Tag, und mit aller Innigkeit und Liebe spricht:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים. נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ. אַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חָסִינוּ בָךְ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֵדוֹתֵנוּ בְּכָל־יוֹם יְיָ אֶחָד: הַבִּיטָה בְעָנְיֵנוּ. כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵינוּ. חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שִׁבְיֵנוּ: וְאַל־תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ. כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה דַל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם. וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה: עַד־מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי. וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד־צָר. עוֹרְרָה גְּבוּרָתְךָ וְקִנְאָתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ. הֵם יֵבוֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם. וְאַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ. מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ. וְאִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ לְמַעַנְךָ פְּעַל. וְאַל תַּשְׁחִית זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ: וְחוֹן אוֹם הַמְיַחֲדִים

langmüthig, voll Huld und Treue! Hilf uns in deiner Barmherzigkeit, aus allen Stürmen und Erschütterungen rette uns. Gedenke an deine Knechte, an Abraham, Isak und Jakob; schau nicht auf unsere Herzenshärte, auf unsere Verschuldung und Versündigung. Laß ab von deinem glühenden Zorn, und bedenke dich ob des Argen, das über dein Volk beschlossen ist und verhängt. Halt' ab von uns Todesqual und Plage; denn du bist barmherzig; es ist das deine Sitte und Weise, daß du Gnade übest, auch unverdient, zu jeder Zeit. Sei mild und schonend gegen dein Volk, wahr' uns vor deinem Zorne, halt ab von uns jede Plage, Pest, und jedes harte Verhängniß, denn du bist der Hüther Israels! Bei dir, Gott, ist das Recht und die Gnade, bei uns die Schaam und Schande. Was haben wir zu klagen, was können wir reden, was sagen, womit uns rechtfertigen? Wir können nur untersuchen unsern Weg und Wandel und ihn erforschen, und zurückkehren zu dir; denn deine Rechte ist ausgestreckt, die Reuigen zu empfangen. Ach Gott hilf' Ach Gott, gib Gelingen! Ach Gott, erhöre uns, wenn wir dich rufen! Auf dich vertrauen wir, auf dich hoffen wir, und harren wir Gott, schweige nicht, und antworte uns, denn sonst sprechen die Völker: „Es ist aus mit ihrer Hoffnung!" auf daß jedes Knie sich beuge, und was aufrecht steht sich bücke vor dir allein!

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל־תֵּפֶן אֶל־קָשְׁיֵנוּ וְאֶל־רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ. וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת. כִּי רַחוּם | אָתָּה: כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ. עֹשֶׂה חֶסֶד חִנָּם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה־נִּתְאוֹנֵן. מַה־נֹּאמַר. מַה־נְּדַבֵּר. וּמַה־נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ יְיָ חִכִּינוּ. לְךָ יְיָ קִוִּינוּ. לְךָ יְיָ נְיַחֵל. אַל־תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ. כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם: כָּל־בֶּרֶךְ וְכָל־קוֹמָה. לְךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

wenn wir beten; denn du bist es, der da höret das Gebet aus jedem Munde!

אל Allgnädiger und allerbarmender Gott, erbarme dich über uns und über alle deine Geschöpfe; denn es ist Keiner deines Gleichen, Gott unser Herr! Ach vergib uns unsere Schuld. Vater, Herr, Hort und Erlöser, ewiglebender und allbeständiger Gott, der du so mächtig bist in deiner Kraft, und so mild und gütig gegen alle deine Geschöpfe! Du bist Gott, unser Herr, ein Gott der Langmuth und voll Erbarmen, thue an uns nach deiner Barmherzigkeit, hilf uns um deines Namens willen. Herr, erhöre unser Gebet, und rette uns aus des Feindes Hand! Herr, erhöre unser Gebet, und rette uns aus jeder Noth und Angst! Unser Vater, unser Herr bist du, und dein Name ward über uns genannt; verlaß uns nicht; verwirf uns nicht; verstoß uns nicht, unser Schöpfer; vergiß uns nicht, unser Bildner, dieweil du ein Gott der Gnade und des Erbarmens bist!

אין Keiner ist wie du gnädig und barmherzig, Gott unser Herr. Keiner ist wie du, Gott,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. רְאֵה בְצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. כִּי אֵין כָּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אָנָּא שָׂא נָא פְשָׁעֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. אֵל חַי וְקַיָּם. הֶחָסִין בַּכֹּחַ. חָסִיד וָטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ: כִּי אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ. וּמִיַּד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ. שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ. וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָתָּה. וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אַל־תַּנִּיחֵנוּ. אַל־תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. הוֹשִׁיעֵנוּ

allgütiger, allversöhnender Gott; denn ein gnädiger und barmherziger Herr bist du!

אנא Ach, Herr der Gnade und des Erbarmens, gedenk' und schau zurück auf den Bund, den du mit Abraham beim Opfer hast geschlossen, auf die Opferung seines einzigen Kindes, um Israels willen! Vater, Herr, sei uns gnädig und erhöre uns; denn dein großer Name ward genannt über uns; der du Wunder thust zu jeder Zeit, thue an uns nach deiner Gnade! Allgnädiger, Allerbarmender. schau auf uns, und erhöre uns in der Zeit der Noth; denn bei dir, Gott, ist das Heil! Vater, Herr unser Schutz, thue nicht an uns nach dem, was wir Böses und Arges gethan; gedenke deiner Barmherzigkeit, Gott, in deiner Gnade, und nach deiner vollen Güte hilf uns und erbarme dich über uns; denn wir haben keinen Gott als dich allein! Du bist unser Hort! Gott und Herr, verlaß uns nicht, sei nicht fern von uns, wenn wir kleinmüthig werden. Von Schwert und Kerker, Pest und Seuche, von aller Noth und allem Kummer rette uns; wo wir auf dich hoffen, da laß uns nicht beschämt werden, Gott unser Herr, sondern leuchten über uns dein göttlich Angesicht. Gedenk uns den Bund unserer Väter, und hilf uns um deines Namens willen. Schau uns an in jeder Angst und Noth, höre unsere Stimme

סְלִיחוֹת. אָנָּא סְלַח־נָא אֵל טוֹב וְסַלָּח. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם. זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ. כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַסְדֶּךָ. חַנּוּן וְרַחוּם הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַחֲסֵנוּ אַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. וּכְרוֹב טוּבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ. וַחֲמָל־נָא עָלֵינוּ. כִּי אֵין לָנוּ אֱלוֹהַּ אַחֵר מִבַּלְעָדֶיךָ: צוּרֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ. כִּי נַפְשֵׁנוּ קְצָרָה. מֵחֶרֶב וּמִשְּׁבִי וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה. וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ. כִּי לְךָ קִוִּינוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ: וּזְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ.

sagen unter den Völkern: „Wo ist ihr Gott?" Wir wissen, daß wir gesündiget haben, und Keiner uns beisteht; so möge dein großer Name uns beistehen in Zeit der Noth. Wir wissen, daß kein Verdienst an uns ist; so thue Gnade an uns um deines Namens willen. Wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet, erbarme dich unser, Herr, und hilf uns um deines Namens willen. Erbarme dich über dein Volk, erbarme dich über dein Erbe, sei mild und schonend nach deiner ganzen unendlichen Barmherzigkeit; sei uns gnädig und erhöre uns; denn bei dir ist die Gnade, Gott, der Wunder thut zu jeder Zeit!

הבט Schau doch auf dein Volk, und erbarme dich seiner — bald um deines Namens willen in deiner unendlichen Barmherzigkeit. Gott, unser Herr, sei mild und schonend und barmherzig gegen uns, die wir die Schafe sind deiner Huth; laß nicht deinen Zorn walten über uns; denn an dir hängt unser Auge, hilf uns um deines Namens willen. Erbarme dich über uns um deines Bundes willen, schau auf uns, und erhöre uns in Zeit der Noth; denn bei dir, Gott, ist unser Heil, unsere Hoffnung bist du, Gott der Versöhnung! Ach vergib uns

בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם. יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד־־לָנוּ בְּעֵת־צָרָה: יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. כְּרַחֵם אָב עַל־־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוֹל עַל עַמֶּךָ. רַחֵם עַל נַחֲלָתֶךָ. חוּסָה־נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת:

הַבֶּט־נָא רַחֶם־נָא עַל־־עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מַרְעִיתֶךָ. וְאַל־יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף. כִּי לְךָ עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֵם׀ עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתֶךָ. הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה. כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ

auf sein inständiges Bitten und Beten; laß leuchten dein göttlich Angesicht über dein Heiligthum, das verwaiset ist, um deinetwillen, Herr!

הטה Neige uns zu dein Ohr und höre, mach' auf das Auge und schaue an die Verwüstung, die Stadt, über die dein Name ward genannt. Nicht um unserer Gerechtigkeit willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten, wohl aber um deiner Barmherzigkeit willen, die unendlich ist. Herr, erhöre; Herr, vergib; Herr, merk' auf uns, und thue es, säume nicht — um deinetwillen, Gott; denn dein Name ward genannt über deine Stadt und über dein Volk.

Unser Vater, allerbarmender Vater, gib uns ein Zeichen zum Guten, sammle unsere Zerstreuten von den vier Ecken der Welt; auf daß erkennen und wissen alle Völker, daß du bist Gott unser Herr! Ja du, Gott, bist unser Vater; wir sind der Thon, du bist der Bildner, deiner Hände Werk sind wir Alle. Hilf uns um deines Namens willen, unser Hort, unser Herr und Erlöser! Sei mild und schonend, Herr, gegen dein Volk, gib dein Erb und Eigenthum nicht hin der Schmach, daß Völker herrschen über sie. Warum soll man

לְחֶרְפָּה לְכָל־סְבִיבֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו. וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם. לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה. אֲדֹנָי סְלָחָה. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה. וְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה. אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ. הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־

men deines Ruhmes. So du die Sünden wolltest nachtragen, Herr, wer könnte vor dir bestehen? Bei dir ist die Versöhnung, auf daß du gefürchtet werdest. Nicht nach unsern Sünden thue an uns, nicht nach unseren Vergehungen vergilt uns. Zeugen unsere Sünden gegen uns, thue du es, Gott, um deines Namens willen. Gedenke deiner Barmherzigkeit und Gnade, die gewaltet hat seit Ewigkeit. Erhöre uns Gott am Tage der Noth, der Name Gottes sei unser Schutz und Schirm. Gott hilf; Herr, erhöre uns an dem Tage, wo wir dich rufen.

Unser Vater, unser Herr! sei uns gnädig und erhöre uns; denn an uns ist keinVerdienst; Gnade thu' an uns um deines Namens willen. Gott, unser Herr, erhöre unsere Stimme, wo wir zu dir beten, gedenke uns den Bund unserer Väter, und hilf uns um deines Namens willen. Ach Gott und Herr, der du hast herausgeführt dein Volk aus dem Lande Aegypten mit starker Hand, und dir hast einen Namen gemacht bis auf den heutigen Tag — wir haben gesündiget und gefrevelt wider dich! Nach deiner ganzen Gnade wende ab deinen Zorn und Grimm von Jerusalem, der Gottesstadt, deinem heiligen Berge denn durch unsere Sünden und die Vergehungen unserer Väter ist Jerusalem, ist dein Volk zur Schmach und zum Schimpf geworden unter allen seinenUmgebungen. Darum höre nun auf das Gebet deines Knechtes,

בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ. אֲדֹנָי מִי
יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא
כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה־לָּנוּ. וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל
עָלֵינוּ: אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: יַעַנְנוּ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. יְשַׂגְּבֵנוּ שֵׁם ׀ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים.
צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ.
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. וּזְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה. וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה. חָטָאנוּ
רָשָׁעְנוּ: אֲדֹנָי כְּכָל־צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב־נָא אַפְּךָ
וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קָדְשֶׁךָ. כִּי
בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ. יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ

— um der Gläubigen willen, die ins Feuer und ins Wasser sind gegangen, auf daß dein Name geheiliget werde!

— um deiner selber willen, wo nicht um unsertwillen;

— um deiner selber willen — hilf uns und steh uns bei!

— um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen!

— um deines großen, wunderthätigen und furchtbaren Namens willen, der über uns genannt ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre uns; denn an uns ist kein Verdienst; darum hab' Erbarmen und übe Gnad' an uns; hilf uns mit deinem Heile!

Bußgebet für den Montag und Donnerstag.

והוא Der Allerbarmende versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm. Du, Gott, wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir, deine Gnade und Treue die werden mich stets schirmen. Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns, und rette uns von den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen und uns rüh-

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ ׀ שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

בשני ובחמשי אומרים זה.

וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ ׀ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ

— laß sprießen, Herr, das Heil für uns, bald und in unseren Tagen.

Herr, erhebe deinem Volke Israel das Haupt!

— erhebe deinem Gesalbten, Herr, das Haupt!

— fülle uns die Hand mit deinen Segnungen˙

— fülle unsere Vorrathskammern an mit Fülle und mit Ueberfluß!

— erhöre unsere Stimme, sei schonend, mild und barmherzig gegen uns!

Unser Herr und Vater, nimm in Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten des Himmelreiches vor unserem Gebete!

— bedenke, daß wir Staub und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer weggehen vor deinem Angesichte!

— laß diese Stunde eine gnadenreiche Stunde, eine Stunde des Erbarmens seyn vor dir;

— hab Erbarmen mit uns, Erbarmen mit unsern unmündigen Kindern!

— um der Erschlagenen willen, die in den Tod sind gegangen für das Bekenntniß deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen, die sich für die Anerkennung deiner Einheit hingeopfert;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃
א״מ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃
א״מ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume.

Vater, vergib uns und verzeihe uns unsere Schuld;

— lösche aus jedes Vergehen; lösche aus alle unsere Sünden, daß sie dir nimmer vor Augen kommen;

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns,

— nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir bekehren.

Vater, sende Heilung und Genesung unsern Kranken!

— zerreiße den bösen Urtheilsspruch, der über uns verhängt ist!

— gedenke unser in Freundlichkeit, auf daß wir zu allem Guten bedacht seyn mögen.

Vater, schreib uns ein in das Buch des Lebens und des heitern Lebens!

Vater, schreib uns ein in das Buch des Heiles und der Erlösung!

Vater, schreib uns ein in das Buch der Ernährung und Verpflegung!

Vater, schreib uns ein in das Buch der Unschuld und des Verdienstes!

Vater, schreib uns ein in das Buch der Vergebung und der Versöhnung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ *) כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

*) בנעילה אומרים **חתמנו** במקום כתבנו.

Gott, meinem Hort und meinem Erlöser. Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffe Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen

(In den zehn Bußtagen.)

אבינו Unser Herr und Vater, wir haben gesündiget vor dir!

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

Vater, laß deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

— halte ab von uns des Feindes Haß.

— halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

— den Dränger und den Lästerer, Herr, halt' ab von uns, und zerstöre seine Pläne.

Vater, schließe du dem Lästerer und dem Kläger den Mund.

Vater, halte ab von uns Pest und Schwert und Hunger; vor schwerer Haft, Verderbniß und Versündigung bewahre uns und Alle, die treu sind deinem Bunde.

שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בעש"ית בשחרית ובמנחה אומרים אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וָפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:

(Für die zehn Bußtage.)

בספר Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns, dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht seyn! Gelobt seist du Gott, der den Frieden schaffet.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel!

אלהי Herr Gott! bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippe vor trügerischem Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästrern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und, die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei, und erhöre mein Gebet.

יהי Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir,

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

דעי"ת

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

(Abends).

שלום רב

Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel, denn du bist der Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

(Morgens.)

שים שלום

Gib Frieden, Herr, Glück und Segen, und laß walten deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, Alle wie Einen im Lichte deines Angesichtes; in dem Lichte deines Angesichtes gabst du uns, Gott und Herr, die Gotteslehre, darin das Leben ist, und die Liebe und die Milde und die Rechtfertigung und den Segen und das Erbarmen und den wahrhaften Lebensfrieden.

Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

בשחרית ובמוסף אומרים זה:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים. וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה. וּבְרָכָה. וְרַחֲמִים. וְחַיִּים. וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־

במנח' ובערבית

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־

der; du gabst die Starken den Schwachen in die Hand, die Vielen den Wenigen in die Hand, die Unreinen den Reinen, die Sünder den Gerechten, die Gottlosen den Gottbeflissenen in die Hand; du hast dir einen großen und heiligen Namen gemacht in der Welt, und deinem Volke Israel das Heil und die Hilfe und die Erlösung gewähret, die noch im Angedenken ist bis auf den heutigen Tag. Da zogen ein deine Söhne in die Hallen deines Hauses, und räumten deinen Tempel, und heiligten dein Heiligthum und zündeten das Licht an in den Höfen deines Heiligthums, und setzten ein die „acht Tage der Weihe" zum Dank und Preis und zur Verherrlichung deines großen Namens

Monates das ist der Monat Adar; und ihr Hab' und Gut — war dem Raube dahin gegeben. Da hast du in deiner unendlichen Barmherzigkeit aufgelöset seinen Rathschlag, und zerstöret seine Pläne, und das Unheil abgewendet, und es ihm zurückgegeben auf sein eigenes Haupt, daß er gehenkt ward mit seinen Söhnen!

Für Alles und Jegliches sey gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

(Für die zehn Bußtage.) Schreibe zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת־רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת־דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת־נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת־מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר. וּשְׁלָלָם לָבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ: וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit

(Für Chanuka und Purim.)

על Wir danken dir für die wundervolle Errettung und Erlösung, für die allgewaltige Kraft, das Heil und die Hilfe, die du in dem Kampfe unsern Vätern hast gewähret, den sie gekämpft in jenen Tagen und in jener Zeit. —

(Für Chanukah.)

בימי In den Tagen des Mattathias, Sohn Jochanans, des Hohenpriesters, des Hasmonäers und seiner Söhne; da stand auf das Reich der Griechen, das sündige, gegen dein Volk Israel, zu tilgen deine Lehre aus ihrem Gedächtnisse, sie abtrünnig zu machen den Satzungen deines göttlichen Willens. Und du in deiner unendlichen Barmherzigkeit warest ihr Beistand in der Zeit der Noth, du warst ihr Streiter, warst ihr Richter, warst ihr Rä-

(Für Purim.)

בימי In den Tagen Mordechajs und Esthers in der Burg Susan, als aufstand gegen sie Haman, der Gottlose, der wollte tilgen und tödten und zerstören alle Juden, Jung und Alt, Weib und Kind, alle an einem Tage, am dreizehnten des zwölften

תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה ופורים אומרים על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַמִּלְחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

לחנוכה

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ

לפורים

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג

Erbarmens walten über uns, deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

*) מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr,

---

*) מודים Wir danken dir, und bekennen vor dir, daß du bist Gott unser Herr, der Gott unserer Väter, der Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, unser Bildner, der Alles hat geschaffen und gebildet vom Anfange an! Dank und Lob und Preis deinem großen und heiligen Namen dafür, daß du am Leben uns erhalten, uns Bestand gegeben. So gib uns ferner Leben und Bestand, sammle die Zerstreueten, einige uns in deinen heiligen Hallen, daß wir achten lernen dein göttliches Gesetz, und deinen Willen thuen, und dir dienen mit einem ganzen, ungetheilten Herzen, so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist du, Herr, dem aller Dank gebühret.

וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר

מודים דרבנן

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserem Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und in Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

(Für die Neumondstage und die Zwischentage in den Festwochen.)

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Angedenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias, den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung, Gehör und Würdigung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade, Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung, uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen — an diesem Tage

(Am Neumondstage.)	(Am Peßachf.)	(Am Sucothfeste.)
Des Neumondsfestes.	Des Festes der ungesäuerten Brode.	Des Laubhüttenfestes.

Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben! Möge die Verheißung des Heiles und des

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בר״ח חדש וח״המ אומרים יעלה ויבא:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לר״ח חדש	לפסח	לסכות
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ	חַג הַמַּצּוֹת	חַג הַסֻּכּוֹת

הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ.

laß in Balde wieder aufsprießen, und sein Haupt sich erheben in deinem Heile; denn auf dein Hei' hoffen wir alle Tage. Gelobt seist du, Gott, der das Horn des Heiles läßt sprießen.

שמע Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfahre mild und schonend und barmherzig, Herr, mit uns. Empfange mit Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten; denn du bist ein Gott, der da erhöret das Gebet, und die Wünsche höret, die wir mit aller Andacht und Inbrunst des Herzens dir vertrauen. Laß uns nicht leer von dir weggehen!*) Du erhörest das Gebet deines Volkes Israel in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erhöret das Gebet.

(An Fasttagen im Minchagebete.)

*) עננו Erhöre uns, Gott, erhöre uns an unserem Fasttag und Bußtag, wo wir sind in einer großen Noth. Schau nicht auf unsere Schuld und Sünde; verbirg nicht dein Angesicht vor uns, und schließe nicht das Ohr vor unserem inbrünstigen Gebete. Sei du in unserer Nähe, wo wir dich anrufen, und deine Gnade sei stets bereit zu unserem Troste. Bevor wir gerufen, erhöre uns, wie es ward verheißen: „Bevor sie rufen, höre ich; wie sie reden, horche ich!" Du bist Gott, der da erhöret zur Zeit der Noth, rettet und erlöset zur Zeit der Noth und der Bedrängniß.

(Die Gem. schließt:) Du erhörest das Gebet deines Volkes Israel —

תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ. רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵנוּ. *)
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בתענית צבור אומר היחיד בכאן עננו:

*) עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ. אַל־תֵּפֶן אֶל־רִשְׁעֵנוּ. וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאַל־תִּתְעַלַּם ו מִתְּחִנָּתֵנוּ. הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ. יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנוּ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה: כי אתה וכו'

und gib ihm Bestand und Festigkeit.*) Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet!

את Den Sprößling Davids, deines Knechtes,

---

*)(Am Tage der Zerstörung Jerusalems, im Minchagebete:)

נחם Tröste du, unser Gott und Herr, die Trauernden Zions und die Trauernden Jerusalems und die trauernde Stadt, die zerstörte, die geschändete, die verwüstete; die trauert um ihre Kinder; die zerstöret ist in ihren Pallästen; die geschändet ist in ihrer Herrlichkeit; die verwüstet ist, daß Keiner darin wohnet. Sie sitzet, das Haupt verhüllet, wie ein unfruchtbar Weib, das nie geboren. Es haben die römischen Legionen sie zerstöret, die Götzendiener sie ausgebeutet, dein Volk Israel dem Schwerte hingegeben, und mit frevelndem Uebermuthe niedergemetzelt die frommen Verehrer des allerhöchsten Gottes. Darob weinet Zion bitterlich, und Jerusalem, die trauernde, erhebet ihre Stimme: Mein Herz, mein Herz weinet um ihre Erschlagenen; mein innerstes Gemüth, mein innerstes Gemüth um ihre Erschlagenen! Du hast sie im Feuer verbrannt, du wirst sie im Feuer einst wieder erbauen; wie es ist verkündiget worden: Ich werde seyn, spricht Gott, eine Feuermauer um Jerusalem herum, und werde seyn zur Verherrlichung in seiner Mitte.“ Gelobt seist du, Gott, der Zion tröstet, und Jerusalem erbauet!

תָּכִין. *) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ

---

*) בתשעה באב בתפלת מנחה אומרים:

נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלָיִם. וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֵבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשּׁוֹמֵמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בָנֶיהָ. וְהַחֲרֵבָה מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ. וְהַשּׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חָפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלָדָה. וַיְבַלְּעוּהָ לִגְיוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים. וַיָּטִילוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֶחָרֶב. וַיַּהַרְגוּ בְזָדוֹן חֲסִידֵי עֶלְיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה. וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לִבִּי לִבִּי עַל חַלְלֵיהֶם מֵעַי מֵעַי עַל חַלְלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה עָתִיד לִבְנוֹתָהּ. כָּאָמוּר וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם: את צמח וכו'

Herr, der da liebet das Recht und das Gericht. (Der Herr des Gerichtes.)

ולמלשינים Den Lästerern möge keine Hoffnung bleiben; die den Frevel üben, die mögen in dem Augenblicke vergehen; das Reich des Uebermuthes möge zu Grunde gehen, ausgerottet und getilgt seyn, und er vor dir sich demüthigen bald in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der dem Feinde bricht die Kraft, und demüthiget den Uebermuth.

על Ueber die Frommen und Gerechten, über die Alten und Weisen deines Volkes Israel; über seine Schriftkundigen, die das Gotteswort uns erhalten; über die Fremden, die im Glauben und im Rechte sind; über uns Alle, die wir deinem göttlichen Worte nachgehen und anhängen — möge walten dein Erbarmen, Herr! Gib' Allen, die da hoffen und vertrauen auf deinen Namen in Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn, und gib uns mit ihnen dereinst unser Theil in der Ewigkeit, auf daß wir nicht beschämt werden in unserer Hoffnung, wo wir auf dich vertrauen. Gelobt seist du, Gott, du die Stütze, du die Zuversicht der Frommen und Gerechten.

ולירושלים Ueber Jerusalem, die Gottesstadt, möge dein Erbarmen walten, und deine Herrlichkeit darin, wie du es uns hast verheißen. Erbaue sie nächstens und in unsern Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit, und richte in ihr bald wieder auf den Thron, auf dem einst David saß

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט׃
(בעסי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃)

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל־עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכֻלָּם מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים׃

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל־גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם. וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ

רפאנו „Heile uns, Gott, und wir sind geheilet; hilf uns, und es ist uns geholfen, denn du bist unser Ruhm und Stolz!“ Sende du uns eine vollkommene Heilung und Genesung für jedes Leid und Weh; du bist der Allwaltende, allesvermögende Gott und Herr, ein treuer Arzt, verläßlich und voll Erbarmen! Gelobt seist du Gott, der heilet die Kranken Israels!

ברך Segne uns, Gott und Herr, das Jahr und alle seine Erzeugnisse und Erträgnisse zum Guten! Gib Segen der Erde;

(Im Winter·) Gib Thau und Regen der Erde zum Segen!

Sättige uns aus deiner Gnadenfülle; segne uns das Jahr, daß es eines der besten sei, reich an allen Gütern deiner Huld. Gelobt seist du Gott, der da segnet die Jahre.

תקע Laß ertönen die große Posaune zu unserer Erlösung, und erhebe du das Banner, um das sich sammeln und einigen unsere Verbannten. Einige uns, und sammle uns von allen vier Enden und Ecken der Welt. Gelobt seist du Gott, der da sammelt die Zerstreueten seines Volkes Israel!

השיבה Setze unsere Richter wieder ein wie ehedem, und unsere Räthe wie einst in alter Zeit; wende ab von uns Kummer, Noth und Klage, und regiere du, Gott, allein über uns in deiner Liebe und Barmherzigkeit, auf daß wir gerechtfertiget werden im Gerichte. Gelobt seist du Gott,

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה

(בחורף) וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה

עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָךְ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט.

uns aus deiner Gnadenfülle mit Erkenntniß, Einsicht und Verstand. Gelobt seist du, Gott, der da begnadiget den Menschen mit seiner Erkenntniß.

השיבנו Vater! führe uns ein in deine Lehre, und würdige uns der nähern Erkenntniß und Anbetung, Herr, in deinem Heiligthume. Gib, daß wir aus jeglicher verirrung mit der vollkommensten Sinnesänderung und Bekehrung zu dir wieder kehren. Gelobt seist du Gott, der an solcher Sinnesänderung und Bekehrung hat sein Gefallen.

סלח Vergib uns, Vater, wo wir gesündiget, und verzeihe uns, Herr, wo wir uns vergangen; denn du bist es, der vergibt und versöhnet. Gelobt seist du, Gott, Allerbarmender, der so oft und so Vieles uns vergibt.

ראה Schau auf uns, Herr, in unserer Erniedrigung, und streite du unsern Streit für uns; erlöse uns — bald um deines heiligen Namens willen; du bist ein mächtiger Erlöser. Gelobt seist du, Gott, Erlöser Israels!

---

und die Völker, den siebenten Tag der Ruhe und die sechs Werktage. Heiliger Gott und Menschenvater! Gib, daß die Tage, die nun kommen, und denen wir entgegen gehen, zum Heil und Frieden uns eingehen, frei von jeder Versündigung, rein von aller Schuld, anhänglich in der Gottesfurcht!

חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׂוּכִים מִכָּל חֵטְא וּמְנֻקִּים מִכָּל־עָוֹן. וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ: וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen. — Selah! Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott! (Heiliger Weltenherr!)

אתה Du begnadigest den Menschen mit Verstand, und in deiner Lehr und Offenbarung ist ihm die verständige Erkenntniß gegeben.*) Begnadige

---

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben:

Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Hallelujah!

לדור Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in die Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weichet nie und nimmer aus unserem Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott! (Heiliger Weltenherr!)

(Für die Ausgänge der Sabbath- und Festtage.)

*) אתה Du hast uns begnadiget mit der Erkenntniß deiner Gotteslehre, und darin uns offenbaret deine Satzungen; auf daß wir darnach leben, und deinen Willen thuen und befolgen. Du hast geschieden, Gott unser Herr, das Heilige und das Gemeine, das Licht und die Finsterniß, Israel

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־
יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
בעי"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה *)

קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ
נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
(בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

*) למוצאי שבת ולמוצאי יום טוב:
אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוֹל. בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי

(Im Winter:) משיב Der wehen läßt den Wind, und strömen läßt den Regenguß.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit, der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

(In den zehn Bußtagen:)

מי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

ונאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

נקדש Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelshöhen — wie es geschrieben steht durch deinen Propheten: „Und es rufet der Eine dem Andern zu, und spricht:

Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: Gelobt —

(בחורף) מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(בעשרת ימי תשובה:)

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

ק"ות קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

brachten sie dir ihren Dank und ihre Huldigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

„Gott regieret in Ewigkeit!

צור Israels Hort! steh' auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels!“ Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

אדני Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs; du, der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, der in Güte und Milde waltet und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

(In den zehn Bußtagen:)

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein in's Buch des Lebens um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild! Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild!

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe;

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
בעי"ת זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּ"אַ יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

עזר, und außer dir ist Keiner Herr, der helfen und der retten könnte. Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöset, und aus dem Sklavenjoche uns frei gemacht. Ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgebornen Sohn erlöset. Das Schilfmeer hast du gespalten, die Frevler versenket, deine Geliebten frei hindurchgeführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger, und nicht Einer von ihnen übrig blieb. Darob preisen dich deine Geliebten, und erheben dich als den Weltenherrn; bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmüthigen, und erhöhet die gebeugt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten, und hilft den Armen, und erhöret sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmüthig:

מי Wer ist wie du, Herr, unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?

שירה Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrande; da

וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ ׀ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן ׀ בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ. מִי־כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא. תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־

Wort bestehet in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unsern Vätern bei unsern Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes.

על Bei den Ersten wie bei den Letzten steht das Wort fest in Ewigkeit; es ist unser Schatz und Kleinod, unsere Wahrheit und Ueberzeugung, unsere Lebensregel, die wir nimmer übertreten. Wahr ist es — daß du, Gott unser Herr, du, der Gott der Väter, bist unser Herr und unserer Väter Herr, unser Erlöser und der Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer und Bildner, unser Hort und Heil, unser Helfer und Erretter — das war von Ewigkeit her dein Name; außer dir ist kein Gott.

עזרת Der Väter Schutz und Beistand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Zeiten. In den Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde die walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt. Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volke, ein gewaltiger Herr, wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf. Wahr ist es, — du warst vom Anbeginne, und bis an's Ende bist du mit

חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן.

Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen daran geben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch seyn als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen eurem Herzen und euren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig seyn vor eurem Gotte. Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu seyn. Ich bin Gott, euer Herr!

אמת Und das Wort ist wahr und wahrhaftig, steht fest und sicher, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unsere Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit! Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hort unser Schild und unser Heil! Er bestehet durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich bestehet und seine Treue in Ewigkeit! Sein

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו

jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Oehl. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern, und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen seyn, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren seyn in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf eurem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen euren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegst, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

למען Damit ihr und eure Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses; er sprach:

וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה ׀ אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־משֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־

verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!

„Höre Israel! Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott“!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit — in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegst, und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollstn sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen,

בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ

אהבה Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit übergroßem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen geoffenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig, und belehre uns, Vater des Erbarmens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe! Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämet werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, daß wir in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring uns in Frieden, Herr, zusammen von allen vier Enden und Ecken der Welt, und führe uns mit freiem Muthe ins Land des Heiles und des Segens; denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil, du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, daß wir dir huldigen, und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים: כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם. אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם. מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה: וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה

קדוש Heilig! heilig! heilig! ist Gott, der Heerschaaren Heer, die ganze Welt ist voll seiner Herrlichkeit.

והאופנים Die Ophanim und die Thiergestalten an dem heiligen Weltenthrone erheben sich mit Sturmesbrausen, und stimmen ein in den Chor der Seraphim, loben Gott, den Herrn, und sprechen:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

לאל Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge; dem allmächtigen, ewiglebenden, allbeständigen Weltenherrn singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein, der Großes wirket, Neues schaffet; er des Sieges Herr im Kampfe; er, der säet die Saat, daraus das Heil entsprießet, der schaffet Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwaltend, wunderthätig! Er erneuet in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem, der die großen Lichter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich.“ Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du, Gott, der die Lichter geschaffen.

קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים. וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמָּתָם וּמְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים׃

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃ כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת׃

seist du, Gott, unser Herr, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

תתברך Gelobt seist du, unser Hort und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr, in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelshöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine Treuen, Alle seine Erwählten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltenherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiliget sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches, und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe, in lauterer Sprache, mit aller Anmuth und Freundlichkeit und Heiligkeit.

Alle wie Einer stimmen sie ein, und sprechen aus im heiligen Schauer der Andacht:

תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים. וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים. וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ. בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da formet das Licht, und schaffet die Finsterniß, der Fried' und Eintracht machet, und Alles schaffet!

המאיר Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung.

Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen; die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vordem; gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du, Herr, unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Veste, du ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth; in seiner Güte schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Lichter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht, immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt

---

allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם. תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם. אֱלֹהֵי־עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן־עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדָל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ: מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ:

בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!
(An Sabbat- und Festtagen sagt man נשמת).

ישתבח Gepriesen und verherrlicht sei dein Name, Herr, in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr, der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir, unserem Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lied und Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott, dem Alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählet zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

*) Vorb. Lobet Gott den Allgelobten.
Gem. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit!

(Während der Vorbeter beginnt, sagt die Gemeinde).

*) Gelobt und gepriesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und

(וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בשבת ובי"ט אומרים כאן נשמת.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: ח"ק

*) חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

---

*) קהל יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־

sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut?! — Du streckest aus deine Rechte, und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deiner Huld das Volk, das du erlöset, und geleitest es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und bebeten, ein Zittern ergriff die Bewohner von Peleseth. Da erschracken die Fürsten von Edom, die Gewaltigen Moabs ergreifet ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorüber gezogen das Volk, das du dir geeignet. Du führest sie, und pflanzest sie ein auf den Berg, der dein Erbe ist, in die Veste, die du zu deinem Sitze dir geschaffen, das Heiligthum, Herr, das deine Hände befestiget.

Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Denn Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinauf ziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus, da gehöret Gott allein das Reich.

Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

כִּסֻּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי־
כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ
אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז
יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן
עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ:
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: יְהוָה׀
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי
לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ
הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

die Hand des Herrn, die so Großes an den Egyptern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

אז Da sangen Moses und die Kinder Israels dieses Lied, dem Herrn, und sie sprachen:

Ich singe von Gott; denn erhaben, erhaben ist er; das Roß und seinen Reiter stürzt' er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, und Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott, den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.

Gott ist ein Kriegesmann, Gott — ist sein Name! die Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Auserwählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Deine Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte, Gott, zermalmet den Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lassest aus den glühenden Zorn, er frißt sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungen, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres.

Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättiget sich meine Seele, ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!" Da bliesest du sie an mit deinem Hauche, und es deckte sie das Meer; sie

הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהֹוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהֹוָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהֹוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהֹוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהֹוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהֹוָה שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן: יְמִינְךָ יְהֹוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהֹוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ

und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Herr, der Abraham hat erwählet, und ihn hat geführet aus Ur der Chaldäer, und hast ihn Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

וכרות Da schloßest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kanaani, Chiti und Emori, Prisi, Jebusi und Girgosi — es zu geben seinem Samen; und hast gehalten dein Wort, denn gerecht bist du. Du sahest den Jammer unserer Väter in Egypten, und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespaltet, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Land, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wasser.

ויושע An dem Tage erlösete Gott Israel aus der Hand der Egypter, und Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Und Israel sah

וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ. וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen Amen! Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem, Hallelujah! Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

ויברך David lobte Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit in Ewigkeit! Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott, ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt! Der Reichthum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark zu machen Jeden. Nun, Gott, danken wir dir, und preisen den Namen deiner Herrlichkeit.

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht, und der Himmel Himmel, und alle ihre Sternenheere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser und was in ihnen ist, du belebest sie alle

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל. וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה. וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם.

den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers; die Söhne Zions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedemüthigten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — üben sie Rache an den Völkern, und züchtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefeierten in eiserne Bande; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Hallelujah!

הללויה Hallelujah! lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet Gott in der Feste seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posaunenklang, lobet ihn mit Harfe und Zither, lobet ihn mit Pauk' und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit klingendem Geläute; lobet ihn mit klingendem Schalle! Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Hallelujah!

בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו
בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל
בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר
עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ
עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב
פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת
בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר
הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ
בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ
בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע. הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ
הַלְלוּיָהּ: כֹּ״הַ״תְּ״יָ״הּ:

ihn in den Höhen! Lobet ihn alle seine Engel; lobet ihn alle seine Sternenheere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond; lobet ihn alle ihr Sterne des Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel der Himmel, und ihr Wasser ober den Himmeln! —

Lobet den Namen Gottes! denn er gebot, und sie wurden geschaffen, stellte sie hin für die Ewigkeit, gab ein Gesetz, das Keines überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr Drachen und ihr Fluthen! Blitz und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollzieht! Berg und Hügel, Fruchtbaum und Zeder! Thier und Wild, Wurm und Vogel mit den Schwingen! Erdenkönige und Nationen, Fürsten und Weltenrichter! Jüngling und Jungfrau, Greis und Knabe! Lobet den Namen Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd' und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk, das ihm das nächste ist! Hallelujah! lobet Gott den Herrn.

הללויה Hallelujah! lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in

הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת. זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם־יְיָ. כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

קמט הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ

der. Stimmet an ein Danklied dem Herrn, singet zur Zither vor unserm Gott, der decket mit Wolken die Himmel, und bereitet für die Erde den Regen, und auf den Bergen läßt wachsen das Gras. Der dem Viehe gibt sein Futter, und den Jungen der Raben, wonach sie schreien. Nicht an des Rosses Kraft hat er sein Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln seine Lust. Er hat sein Gefallen an den Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade. Jerusalem preise den Herrn! Rühme, Zion, deinen Gott! denn er festiget die Riegel deiner Thore, segnet deine Kinder in deiner Mitte. Er wahret den Frieden an deiner Grenze, und sättigt dich mit dem Mark des Waizens. Er schickt seinen Spruch auf die Erde; — wie schnell läuft sein Wort; — da gibt er Schnee in Flokken, und streuet den Reif wie Asche; wirft Eis in Schollen; wer kann vor seinem Frost bestehen? Und wieder schickt er sein Wort, und thaut sie auf, läßt wehen seinen Wind, und die Wasser rinnen!

So verkündet er sein Wort in Jakob, sein Gesetz und Recht in Israel. Das that er noch für kein Volk, und seine Rechte die kennen sie nicht. Hallelujah! lobet Gott den Herrn!

הללויה Hallelujah! lobet Gott den Herrn! Lobet Gott in den Himmeln; lobet

עֲנוּ לַיְיָ בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים. הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר. הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ. לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו. אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ. בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם. חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ. עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים. לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם. יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב. חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

קמח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם

euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Geht ihm aus der Lebensgeist, kehrt er zurück in seine Erde, und an dem Tage sind verloren alle seine Pläne. Darum wohl dem, dessen Heil und Hilfe ist Jakobs Gott, der seine Hoffnung setzt auf seinen Gott und Herrn! Der hat gemacht Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darin ist. Der bewahret seine Treue in Ewigkeit. Der schafft das Recht dem Unterdrückten, gibt das Brod dem Hungernden. Gott löset die Gebundenen. Gott macht sehend die Blinden. Gott richtet die Gebeugten auf. Gott liebet die Gerechten. Gott schirmet die Fremden; Waise und Witwe hält er aus; den Weg der Sünder krümmet er. Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Hallelujah! lobet Gott den Herrn!

הללויה Hallelujah! lobet Gott den Herrn! Gut ist es mit Sang und Saitenspiel den Herrn rühmen, da ertönet schön und lieblich des Herrn Ruhm! Jerusalem erbauet Gott, die Verbannten Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden. Er berechnet die Sterne nach ihrer Zahl, und nennet sie alle mit Namen. Groß ist unser Herr, unendlich seine Kraft, und sein Verstand hat kein Maß. Er hält aufrecht die Gedemüthigten, und erniedriget bis zur Erde die Sün-

תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קמז הַלְלוּיָהּ ׀ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב. וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ. לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים

Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen ihre Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand, und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen; er hört ihr Schreien, und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit — Hallelujah! lobet Gott den Herrn.

הללויה Hallelujah! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset

יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ׃ אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־

nicht verstoßen sein Volk, und sein Erbe nicht verlassen. Er, der Allerbarmende, wird versöhnen die Schuld, und nicht verderben; er hat schon oft abgewendet seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm. Gott sende uns das Heil, Herr, erhöre uns, wenn wir dich rufen!

אשרי Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen. Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

תהלה Ein Lobgesang von David.

Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tage will ich dich loben und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott, alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der

לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ

Gott in seiner Höhe! Dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

יהי Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Der Name Gottes sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit! Vom Sonnenaufgange bis zu ihrem Niedergange ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten. Gott hat seinen Thron im Himmel aufgestellt, und sein Reich und seine Waltung geht über Alles. Es freuen sich die Himmel, es frohlocket die Erde, und unter den Völkern sprechen sie: Gott regiert die Welt. Gott regieret, Gott hat regieret, Gott wird regieren in Ewigkeit. Gott ist der Welten König in Ewigkeit! Es gehen Völker unter in seinem Lande und Reiche; Gott löset den Rathschluß der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herzen, Gottes Rathschluß — der hat Bestand. Gottes Rathschluß besteht in Ewigkeit, die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er sprach, und es ward; gebot, und es stand da! So hat Gott Zion sich erwählet, es begehret zu seinem Sitz, so hat Gott Jakob sich erwählet, Israel zu seinem Eigenthum; so wird auch Gott

יי: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ. יי לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יי: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר. יי בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יי מָלָךְ: יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יי הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יי הִיא תָקוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי

in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oel. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, und wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Zeder auf dem Libanon wächst er in die Höhe. Die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

„Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht, und gürtet sich; — da steht fest die Welt, und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth ist die Brandung des Weltmeeres. Mächtiger —

לא יֵדָע וּכְסִיל ׀ לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ
רְשָׁעִים ׀ כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן.
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ.
יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי.
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים
עָלַי מְרֵעִים. תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר
יִפְרָח. כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְיָ. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן
בְּשֵׂיבָה. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־
יָשָׁר יְיָ. צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר.
אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ
מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ. נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת ׀
מַיִם רַבִּים אַדִּירִים ׀ מִשְׁבְּרֵי־יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם

Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsitze blickt er hinab auf alle Weltenbewohner. Der gebildet hat insgesammt ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun. Nicht ist dem Könige geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trüglich ist das Roß zur Hülfe, und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalte in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auch auf Gott; er ist unsere Hülfe, unser Schutz und Schild. Sein erfreuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht. Möge deine Gnade, Gott, so walten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

מזמור Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob den Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! Wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch

מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ. רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade!
Und uns gerettet hat von unsern Drängern! ewig währet seine Gnade!
Der Brod gibt allem Fleische! ewig währet seine Gnade!
Danket dem Gott des Himmels! ewig währet seine Gnade!

רננו Frohlocket, ihr Gerechten, vor Gott! denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob wohl an. Danket Gott mit Cither und mit Harfen, auf der zehnsaitigen Harfe spielet auf vor ihm! Singet ihm ein neues Lied, spielet euer bestes Saitenspiel unter jubelndem Posaunenschall! Denn gerecht ist Gottes Wort, und all sein Thun ist Treue. Er liebet Tugend und Gerechtigkeit, von Gottes Milde ist voll die Welt. Durch Gottes Wort sind die Himmel geschaffen, durch einen Hauch aus seinem Munde die Sternenheere alle. Er thürmet wie eine Mauer die Wasser des Weltmeeres, und gibt in Behälter die Fluthen. Es fürchtet sich vor Gott alle Welt, es fühlen eine heilige Scheu vor ihm Alle, die den Erdball bewohnen. Denn er sprach, und es ward, er gebot, und es stand da! Er löset den Rathschluß der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Aber der Rathschluß Gottes besteht, und die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Wohl dem Volke, dessen Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren.

שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ　　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ　　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר　　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם　　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:
הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר. בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ:
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ. הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה:
כִּי יָשָׁר דְּבַר־יְיָ. וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר
יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם: כֹּנֵס
כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ
מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ. מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל:
כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְיָ הֵפִיר
עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי
הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהָיו. הָעָם | בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ:

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage
ewig währet seine Gnade
Den Mond und die Gestirne, daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade!
Der Egypten schlug in seinen Erstgebornen!
ewig währet seine Gnade!
Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte!
ewig währet seine Gnade!
Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme!
ewig währet seine Gnade!
Der das Schilfmeer spaltete in Stücken!
ewig währet seine Gnade!
Und Israel führte mitten durch!
ewig währet seine Gnade!
Und Pharao und sein Heer versenkte ins Meer!
ewig währet seine Gnade!
Der sein Volk geleitet durch die Wüste!
ewig währet seine Gnade!
Und die großen Könige geschlagen!
ewig währet seine Gnade.
Die gewaltigen Könige erschlagen!
ewig währet seine Gnade!
Sichon den König von Aemori
ewig währet seine Gnade!
Und Og den König von Baschan!
ewig währet seine Gnade!
Und gab ihr Land zum Erbe!
ewig währet seine Gnade!
Zum Erbe seinem Knechte Israel!
ewig währet seine Gnade!

אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים
לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Gott dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten; denn Gott rechtet für sein Volk, und bedenket in Gnade seine Knechte. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht; Ohren haben sie und hören nicht; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind sind die, die sie machen, Alle, die auf sie vertrauen. Haus Israels! lobet Gott! Haus Arons! lobet Gott! Haus Lewis! lobet Gott! Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Hallelujah! lobet Gott den Herrn!

הודו Danket Gott, denn er ist gütig!
ewig währet seine Gnade
Danket dem Gott der Götter!
ewig währet seine Gnade.
Danket dem Herrn der Herrn!
ewig währet seine Gnade.
Dem, der große Wunder thut einzig und allein!
ewig währet seine Gnade!
Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand!
ewig währet seine Gnade!
Der die Erde hat gewölbet auf den Wassern!
ewig währet seine Gnade!
Der die großen Lichter hat geschaffen!
ewig währet seine Gnade!

יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יָדִין יְיָ עַמּוֹ. וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ. אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָיִם. הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe.*

הללויה Hallelujah! lobet Gott den Herrn Lobet den Namen Gottes! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes! Die ihr stehet im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott den Herrn! Lobet Gott, denn er ist gütig, rührt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das machet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt herauf die Wolken vom Ende der Erde, schaffet die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgebornen Egyptens, vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deiner Mitte, Egypten, über Pharao und alle seine Knechte. Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon König von Ämori, Og König von Baschan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe, zum Erbe seinem Volke Israel!

וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

קלה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. הַלְלוּ עַבְדֵי
יְיָ: שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְיָ. זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי
נָעִים: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ:
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ. וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים
מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה. מוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. מֵאָדָם
עַד־בְּהֵמָה: שָׁלַח ׀ אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי
מִצְרָיִם. בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים. וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן ׀ מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן. וּלְכֹל מַמְלְכוֹת
כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:

יושב Der da sitzet im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich berget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott, auf den ich traue!" denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnißvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Grauen der Nacht, vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wüthet. Ob Tausende fallen an deiner Seite, und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du es mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt. Denn du sprichst: „Gott ist meine Zuversicht!" du hast den Höchsten zu einer Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befiehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor, dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach ihn frei, und bring ihn hoch in Ehren.

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ. מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ. עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ. אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ

in der Nacht. Du reißest sie hin, als hätte ein Regenguß sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sproßt, am Morgen wie die Blume, die blüht und sproßt; — am Abend welk und dürr! denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrekken vor deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimsten Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimme, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — siebzig Jahre, und wenn es hoch kommt — achtzig Jahre, und all ihr Ungestüm ist Last und Pein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin! Wer kennt die Macht deines Zornes, daß er dich fürchte nach deinem Grimme?! Lehr' uns zählen unsere Tage, daß wir erlangen ein weises Herz. Kehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? — und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf daß wir jubeln, und uns freuen all unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstiget, so viele Jahre, als wir Nichts als Leid gesehen. Laß deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

ויהי Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn sei mit uns, und unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

כִּי־יַעֲבוֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ. בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף. לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ. וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֺנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ. כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה. וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן. כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ. וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע. וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי. וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ. שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ. וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם:

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

und gern möcht' in seinen Tagen das Glück des Lebens schauen? „Bewahre deine Zunge vor allem Bösen, deine Lippen vor trügerischem Reden; meide das Böse, und thue das Gute; suche den Frieden, und laufe ihm nach." Das Auge Gottes ruht auf den Gerechten, sein Ohr ist offen für ihr Schreien. Das Angesicht Gottes ist gegen die, die Arges thun, daß er vertilge aus dem Lande ihr Gedächtniß. Die da schreien, die höret Gott, und rettet sie aus allen ihren Nöthen Gott ist nahe denen, die gebrochenen Herzens sind, dem gedrückten Geiste hilft er auf mit seinem Heile. Viel Mißgeschick hat der Gerechte zu überstehen, und aus Allem rettet ihn Gott. Er bewahret alle seine Gebeine, daß nicht eines von ihnen gebrochen werde. Den Sünder tödtet das eigene Laster; die den Gerechten hassen, kommen um in ihrer Schuld. Gott erlöset die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld

תפלה Ein Gebet von Moses, dem Manne Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann: „Kehrt zurück, ihr Menschenkinder!" denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache

אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע. וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב. בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃ עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע. לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ. וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב. וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק. וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ׃ שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו. אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃ תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה. וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ פֹּדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים. אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל. וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל

übermüthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und meinem Erlöser!

לדוד Von David, als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er wegging.

Ich lobe Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Munde. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm und Stolz; mögen die Demüthigen es hören, und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; lasset uns erheben einmüthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Aengsten. Die auf ihn schauen, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Schaam. Der Arme da, der rief, und Gott hörte, und erlösete ihn aus allen seinen Nöthen. Es lagert ein Engel Gottes um die Gottesfürchtigen herum, der rettet sie. Prüfet und schauet, wie Gott ist gütig; wohl dem Manne, der ihm vertrauet. Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen, denn die ihn fürchten, denen geht Nichts ab. Löwen darben und hungern; die nach Gott verlangen, denen geht Nichts ab von ihrem Glücke. Kommet Kinder, höret mir zu, die Furcht Gottes lehre ich euch. Wer ist der Mann, der das Leben will,

עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם. וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע
רָב: יִהְיוּ־לְרָצוֹן | אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ. וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־
עֵת. תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי.
יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי.
וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי.
וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו | וְנָהָרוּ
וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ.
וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב
לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְיָ. אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ: יְראוּ אֶת־יְיָ קְדֹשָׁיו. כִּי־אֵין
מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי
יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי.
יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים.

Sabbat- und Festpsalmen.

למנצח Der Meister, ein Psalm David's.

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, und von seiner Hände Werk prediget die Himmelsveste. Von einem Tage zum andern strömt aus das Wort, und von einer Nacht zur andern die Lehre und Erkenntniß. Keine Sprache, keine Worte, ohne daß man höret ihre Stimme, zieht sich eine Saite über die ganze Erde hin, und ihr Ton dringt bis an der Welten Ende. Dort hat er dem Sonnenstern sein Zelt gemacht, und wie ein Bräutigam geht er aus seiner Kammer, freuet sich wie ein Held zu durchlaufen seine Bahn. Von des Himmels Ende geht er aus, und im Kreislauf herum bis wieder an das Ende, und Keines birgt sich vor seiner Gluth.

Die Lehre Gottes ist vollkommen, labt die Seele; das Zeugniß Gottes zuverlässig, macht den Einfältigen zum Weisen. Die Verordnungen Gottes sind gerade und schlicht, erfreuen das Herz; das Gebot Gottes lauter, unser Augenlicht. Die Furcht Gottes ist rein und ohne Fehl, bestehet ewiglich; die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesammt gerecht. Köstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? Von der geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch von den

בשבת וביו"ט מוסיפים מזמורים אלו:

יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר. וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם. וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ. וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם. וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד. מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב. וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ

heiligen Namen vertrauen wir! Möge deine Gnade, Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Huld und Gnade, und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe, und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraufgeführt aus dem Lande Egypten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volke, dem es so ergehet; wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr. Auf deine Gnade vertraue ich, es frohlocket mein Herz ob deinem Heile, ich singe meinem Gott ein Lied, denn er hat mir wohlgethan.

מזמור Ein Psalm beim Dankopfer.

Stimmet an das Jubellied dem Herrn alle Welt!

Dienet Gott in Freudigkeit, tretet ein vor ihn mit jauchzendem Frohlocken. Wisset, daß Gott ist der Herr; er hat uns gemacht; sein sind wir, sein Volk, die Heerde, die er geweidet. Tretet ein in seine Thore mit Dank, in seine Höfe mit Lob und Preis! Danket ihm, preiset seinen Namen; denn gütig ist Gott, ewig waltet seine Gnade, durch alle Zeiten und Geschlechter seine Treue.

לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ. אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

אין אומרים מזמור לתודה לא בשבת וי"ט ועי"כ וגם לא בערב פסח וח"המ של פסח:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הָרִיעוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ עִבְדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה. בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ (ולא כתיב) אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה: הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ. כִּי־טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְעַד־דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist Gott, unser Herr! Er, der Allerbarmende versöhnet die Schuld, und verdirbt nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm. Du, Gott, wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir; deine Gnade und Treue, die werden mich stets schirmen. Gedenke, Gott, deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die gewaltet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht! Ueber Israel strahlet seine Majestät, und seine Macht ist im Wolkenhimmel. Furchtbar bist du, Gott, von deinem Heiligthume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volke; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung, wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Uebermüthigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil, dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Zebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Zebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה
יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים:
לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח

Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Götzen, und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker! gebet Gott die Macht und Ehre. Gebet Gott die Ehre seines Namens! Nehmet Gaben und tretet ein vor ihn; bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest und wanket nicht. Es freuen sich die Himmel, und auchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meer und was es füllet; es frohlocket die Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde vor Gott, so er kommt zu richten die Welt. Danket Gott, denn er ist gütig, ewig waltet seine Gnade. Saget: Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns, und rette uns vor den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen, und uns rühmen mit deinem Lob und Preis. Gelobt sei Gott, der Gott Israels, von Ewigkeit in Ewigkeit — und es sprach alles Volk: Amen! Lob und Preis dem Herrn! Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße; heilig ist er! Erhebet

הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיָי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיָי מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיָי כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיָי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו. הִשְׁתַּחֲווּ לַיָי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יָי מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יָי כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיָי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יָי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָי: רוֹמְמוּ יָי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ

Rühmet euch seines heiligen Namens, daß sich von Herzen freuen, die den Herrn suchen. Forschet nach Gott und seiner Macht, suchet sein Angesicht stets und immerfort. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Wahrzeichen, der Richtersprüche aus seinem Munde. Same Israels, seines Knechtes! Kinder Jakobs, seines Erwählten! Er ist unser Gott und Herr, sein Recht geht durch die ganze Welt. Gedenket in Ewigkeit seines Bundes, des Wortes, das er geboten für das tausendste Geschlecht; wie er mit Abraham (den Bund) geschlossen, und seinen Eid schwur dem Isak, den er für Jakob zum Gesetz hat aufgestellt, für Israel zum ewigen Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe ich das Land Kanaan, als hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin." Und sie wanderten von Volk zu Volk, und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrücket hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinen Gesalbten! Thut meinem Propheten nichts zu Leide!"

Singet dem Herrn, alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unter den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle

נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. יִשְׂמַח לֵב
מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ. בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־
פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ. בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם. וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ
לְיַעֲקֹב לְחֹק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן. חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר. כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ
לְאִישׁ לְעָשְׁקָם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־
תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי. וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ: שִׁירוּ
לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ. בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ
סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא

ברוך Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt ist geworden, gelobt sei er. Gelobt sei der, der den Anfang der Dinge gemacht. Gelobt sei der, dessen Wort ist That, dessen Entschluß und Vorsatz fest steht und Bestand hat. Gelobt sei der, der sich der Erde erbarmt; gelobt der, der sich aller Schöpfungen erbarmet. Gelobt sei der, der seinen Verehrern zahlt seinen vollen Lohn; gelobt sei der Ewiglebende und Allbeständige, der da rettet und erlöset; gelobt sei sein Name! Gelobt seist du, Gott, unser Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menschenvater. Ihn lobet und preiset sein Volk mit Herz und Mund, ihn preisen und rühmen alle Zungen, seine Frommen, seine Knechte; die Lieder Davids, seines treuen Knechtes, rühmen, preisen ihn! Dich, unsern Gott und Herrn, wollen wir preisen und rühmen mit Sang und Saitenspiel, deine Größe und deinen Ruhm und deine Herrlichkeit erkennen, deinen Namen nennen zum ewigen Gedächtnisse, dir huldigen als unserem Weltengott und Herrn, dir, dem Einzigen, dem ewiglebenden Herrn der Welt! Gepriesen und verherrlicht sei sein großer Name in Ewigkeit. Gelobt seist du Gott, der Weltenherr, dessen Ruhm ist der Menschen Lob und Preis.

הודו Danket dem Herrn, rufet ihn an mit seinem Namen, verkündet unter den Völkern seine Thaten! Singet ihm ein Lied, schlagt vor ihm das Saitenspiel, redet von seinen Wundern.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת. נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ. שִׂיחוּ בְּכָל־

וכשהוא מעטפיסו יאמר הברכה זו מעומד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִת:

קודם שהנחת תפילין של יד יאמר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין:

ואח"כ יברך על של ראש:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין:

תיכף אחר הברכה יאמר:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ואח"כ כורך ג' כריכות על אצבע האמצעית ובשעת כריכה יאמר:
וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם: וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְיָ:

בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

סדר עטיפת ציצית

וכסידיו נקיות ידקדק הכנפות וידרך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִית:

בשעת בדיקת הכנפות אומרים:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ. עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָיו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַם אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַם אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה

מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע

לשבת:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

לר"ח:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד: וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי
רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהֹוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהֹוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהֹוָה׃
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה׃
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי
יְהֹוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

אתה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmelshöhen! Das ist und bleibt wahr; du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott! Einige du, die auf dich hoffen, aus allen vier Enden der Welt; auf daß erkennen und einsehen Alle, die die Welt bewohnen, daß du allein, Gott, Herr bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel gemacht und die Erde, das Meer und was in ihnen ist. Wer unter allen deinen Schöpfungen, den höhern und den niedern, könnte zu dir sagen: was thust du da?

Unser Vater im Himmel! laß deine Gnade walten über uns um deines heiligen Namens willen, der an und über uns ward genannt; auf daß an uns in Erfüllung gehe, was geschrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich euch zurück, und um die Zeit, da sammle ich euch; denn ich will euch einen Namen machen, einen ehrenvollen Namen unter allen Völkern der Welt, wenn ich zurückführe eure Gefangenen vor euren Augen, spricht Gott der Herr!"

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם. וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים. שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם. וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם. כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ. בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

---

len, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freude gehabt, nanntest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten)!

לפיכך Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und verschuldet, dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre zu geben. Wohl uns! Du hast den besten Theil, ein freundlich Loos, ein schönes Erbe uns beschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bekennen.

שמע „Höre Israel!
Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!"
Gepriesen sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אתה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist geschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf daß dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhet und wir mit dir erhöhet und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligest deinen Namen in der großen Welt.

שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ: וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ. וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

soll der Mensch gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; früh aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen."

רבון Herr aller Welten! Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unser Leben? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit? Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir dir, unserem Gott und Herrn, dem Gotte unserer Väter, zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaftesten Männer, als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

אבל Und doch sind wir dein Volk, das du erkoren, die Glieder eines Bundes, den du geweihet; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moriah; der Same Isaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs, deines Erstgeborenen, um der Liebe wil-

עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְכוֹרֶךָ. שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ

wir nicht zur Versündigung kommen, uns vor jeder Schuld und Sünde wahren, und nicht der Versuchung und nicht der Schmach und der Beschämung je verfallen. Laß den bösen Trieb in uns nimmer walten über uns. Halt uns fern von schlechten Menschen und schlechter Gesellschaft und Umgebung. Befestige du jeden guten Trieb in uns, und uns in ihm, daß wir allen guten und edlen Werken mit aller Lust und Liebe nachgehen Ueberwältige den Herzenstrieb in uns, auf daß wir dir und dir allein uns unterwürfig machen. Gib, o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Laß deine Huld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Huld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

יהי Möge es dir gefallen, dir, meinem Gott und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhuth zu gewähren. Gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke schütze mich; vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß, vor einem harten Gerichte und einem harten Kläger, weß Bundes, weß Glaubens er auch immer sei!

לעולם (Es lehren die Weisen:) „Vor Allem

תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר. וּמוֹדֶה

(Frauen sagen:)

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich nach seinem Willen hat geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — — der die Nackten kleidet;

— — — der die Gebundenen löset;

— — — der die Gebeugten aufrichtet;

— — — der die Erde wölbet über die Wasser;

— — — der Alles, was mir Noth thut, mir geschaffen und bereit gehalten;

— — — der da lenket die Schritte des Mannes;

— — — der da gürtet Israel mit Macht und Stärke;

— — — der da krönet Israel mit Ruhm und Herrlichkeit;

Gelobt seist du unser Herr und Herr der Welt, der dem Müden gibt die Kraft.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der den Schlaf mir nimmt aus meinen Augen und den Schlummer mir von meinen Augenlidern.

ויהי Möge es dir gefallen, dir, unserm Gott und Herrn, dem Gotte unserer Väter, uns anzuhalten und einzuführen in das innerste Heiligthum der Gotteslehre, uns zu befestigen in der Beobachtung deiner göttlichen Gebote, auf daß

נסיס חותרות:

(בָּ"אַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:)

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּ"אַ יְיָ אֱ"מֶ"הָ מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּ"אַ יְיָ אֱ"מֶ"הָ רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי:

בָּ"אַ יְיָ אֱ"מֶ"הָ אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר:

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּ"אַ יְיָ אֱ"מֶ"הָ עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּ"אַ יְיָ אֱ"מֶ"הָ הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל

Krankenpflege; Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gottes Wort und Lehre), die geht über Alles!

אלהי Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht, du wahrest sie in mir, und nimmst sie einst von mir, und wirst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommet. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn; dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Hahne hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

— — — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

(— — — der mich nicht zu einem Weibe hat gemacht!

וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

בָּ"א יְיָ אֱ"מֶ"הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

Labsal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntniß deines Namens gelangen, und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer finden. Gelobt seist du Gott, der seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern, und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seist du Gott, der die Thora hat gegeben.

יברכך „Gott segne dich und behüte dich! Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht und sei dir gnädig! Gott wende zu dir sein Angesicht, und gebe dir den Frieden!"

אלו „Das sind die Dinge, für die kein bestimmtes Maß ist (im Gesetze): Die Ecke des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Erstlingsgaben; das Festopfer, (das der Einzelne bei seinem Erscheinen vor Gott zu bringen hatte); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und — die Wissenschaft der Gotteslehre." Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuß hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es: Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir ins Lehr- und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreiheit;

בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ (לִשְׁמָהּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים

und sein die Herrschaft. Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser: ein Fels und Hort in meinem Leid, in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote, und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit, und ihn mit Oeffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Weltenthrone, daß, wo eine von ihnen sich öffne, und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne. Darum seist du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote, und uns geboten hat, den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen, (uns mit ihr zu beschäftigen).

והערב Möge, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein

וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם־
רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךְ
שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי
אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ

glanz seiner Weisheit gab er den Prophe-
ten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen
Ruhm getheilt. 7) So stand Keiner mehr in Israel
auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet
in seiner Eigenthümlichkeit. 8) Die Lehre, darin
die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke,
gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich treu
bewährt in seinem Hause. 9) Gott wechselt nicht
mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf,
gibt es in Ewigkeit nicht für ein anderes hin. 10) Er
schauet und weiß das Geheime und Verborgene
in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem
Anfang und Entstehen. 11) Vergilt dem from-
men Manne nach seinem Thun und Wirken, und
gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner
Schuld. 12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende
geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die da
hoffen auf das Ende und das Heil. 13) Die Todten
belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen
sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

אדון Der Herr der Welt, der hat regieret, bevor
noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit,
als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward
er der Welten „König" mit Namen schon genannt;
und, wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein
regieren in seiner Furchtbarkeit. Er war! Er
ist! Er wird sein — in seiner Herrlichkeit.
Er ist einzig, und kein Zweites ist, das ihm zu
vergleichen wäre, und mit ihm zu verbinden,
ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht,

אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:

Morgengebet.

Wie schön sind deine Hütten, Jakob, deine Wohnungen, Israel! Deiner Vaterhuld vertrauend, trete ich ein, Herr, in dein Haus, und beuge mich vor dir in deinem heiligen Tempel in Gottesfurcht. Mit der innigsten Lust und Liebe trete ich ein, Herr, in dein Haus, betrete ich die Stätte, wo du thronest in deiner Herrlichkeit. Ich beuge mich, ich bücke mich, ich beuge das Knie vor dir, meinem Gott, der mich geschaffen. Möge mein Gebet vor dich gelangen in einer gnadenreichen Stunde. Gott in deiner Gnadenfülle erhöre mich, und sende mir deine Wahrheit und dein Heil! Amen!

Groß ist Gott, der lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist, und keine Zeit bestimmt das Seyn in ihm. 2) Einzig ist er, und keine Einheit wie die seine; unerforschlich, unbegriffen, und kein Begriff begrenzet seine Einheit. 3) Er hat keine leibliche Gestaltung und keinen Leib; es gibt kein Bild und Gleichniß für ihn in seiner Heiligkeit. 4) Er war, bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen wurden; er, der Dinge Anfang, und selber ohne Anfang. 5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe, sein Reich und seine Herrschaft. 6) Den Ausfluß und den Ab-

תְּפִלַּת שַׁחֲרִית

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃
וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־
הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה
אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת
אֶל־מְצִיאוּתוֹ׃ אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם
וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ׃ אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף
וְאֵינוֹ גוּף לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ׃ קַדְמוֹן
לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית
לְרֵאשִׁיתוֹ׃ הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה
גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ׃ שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־

תפלת ישראל

Uebersetzt

von

J. N. Mannheimer,

Prediger in Wien.

Mignon Ausgabe.

WIEN 1853. Verlag von A. della Torre.